

AMRIT ADHWANI

2015

AMRITA SCHOOL OF ENGINEERING
COIMBATORE

our mission

To provide value-based education and mould the character of the younger generation through a system of wholesome learning so that their earnest endeavour to achieve progress and prosperity in life is matched by an ardent desire to extend selfless service to society, one complementing the other.

Her Holiness Satguru Mata Amritanandamayi Devi
Chancellor, Amrita Vishwa Vidyapeetham

AMMA'S MESSAGE

We should live our life in a manner that is helpful to both ourselves as well as to others. God has given lightning just a few moments of existence. So too a rainbow. Some flowers blossom just for a single day. The full moon lasts only till sunrise. A butterfly lives for only a few days. However, during their short existence, they give so much beauty and happiness to the world. Amma prays that we learn from their example and try to use our lives to make this world an even more beautiful place. Let us colour our lips with words of truth. Let us trace our eyes with the *anjana* ('kajal' or traditional eyeliner) of compassion. Let us adorn our hands with the *heenaa* of good deeds. Let us bless our minds with the sweetness of humility. Let us fill our hearts with the light of love for God and all of God's creation. Like this, may we transform this world into heaven.

Her Holiness Satguru Sri Mata Amritanandamayi Devi

Chancellor

Amrita Vishwa Vidyapeetham

OUR PATRONS

Swami Amritaswarupananda Puri
President

Brahmachari Abhayamrita
Chaitanya
Pro-Chancellor

Dr. P. Venkat Rangan
Vice-Chancellor

FACULTY EDITORS

Mr. Prashant R Nair
Dept. of Computer Science

Dr. Harini Jayaraman
Dept. of English

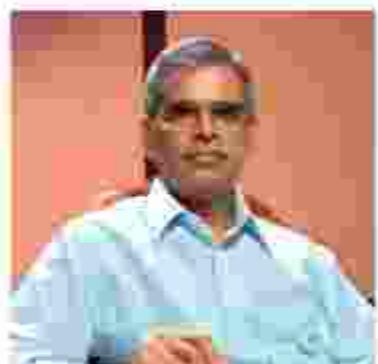
Ms. Ambika P
Dept. of English

Dr. S. Krishnamoorthy
Registrar

Dr. Sasangan Ramanathan
Dean – Engineering

Prof. C. Parameswaran
Director - Corporate & Industrial
Relations

Dr. Veera Alagiri
Dept. of Humanities

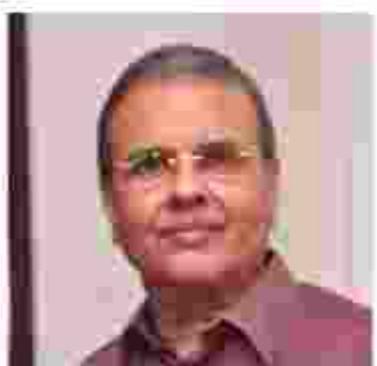
Dr. Murali Krishna P
Dept. of Mathematics

Ms. M. G. Priya
Dept. of English

Dr. Krishnastree Achuthan
Dean - PG Programmes

Mr. P. Venugopal
Director - HR

Dr. Geetha Senthilkumar
Dept. of English

EDIT SPEAK

"Knotted Inside, words ensnared in a net. The still, calm sea playing along with the charade. Bottles of sparkling liquid, stacked in rows, which one of these elixirs will resurrect my dying rainbow? Or is it the tiny daisy flower that I must swallow every other hour? To empty my brains on pages filled with ink blotsches and cuts. Pages where sentences long-forgotten were quilled? Will any of these superstitious remedies cure me or is it just a villager's prank? They laugh at me. Are writer's blocks ever vanquished? It almost seems foolish to ask. Why do I have so much paper when my pen has run out of ink?"

Welcome reader to the 18th edition of *Amritadhwanि*. If you're in your first year, this is probably a magazine that will hold your attention span for a good one hour. If you're in second year, you will presumably flick through it eagerly, hoping that one of the three poems you sent in is getting to see the daylight in print. If you're in your third year, you are going to flip right to the back where all the group photos are and point at either yourself or your friend who is on the editorial team and then toss the magazine aside only to be later used for holding snacks at tea time. If you're a final year student, you would probably not even notice that the magazine is being distributed for you are so caught up in clearing the project review and getting out of the University. But by any chance, some stroke of luck, this piece of work finds its way in your hands, we know what we will see in your eyes is what we feel right now as we type this out.

It is only today we realized that nostalgia has a scent. It has the scent of freshly printed paper which was produced as a result of numerous meetings at the English Department, scheduling and rescheduling meetings over WhatsApp,

plastering posters on every possible notice board hoping that it might inspire some of you to pen down your voices however trivial they may be. Every year for the past few years, we set out not to find the grandest poets and authors on campus but to find those beautiful minds whose radiant glow never seems to cease. We set out only to harness their wonderful thoughts and perspectives and share them with you. But the story does not end there. What we also strived for was to instill a belief that everyone deserves to write. Why? Because to write is to be vulnerable. You are ready to expose your ideas and what more could be more intimate than your thoughts? To write is to have courage. You introspect and face your demons and tackle them with all your might. To write is to take risk. It is an open invitation for everyone to visit your inner sanctuary and disagree with your beliefs. To write is to unleash a monster, a destructive volley of words that can ruin you. To write is to open a bottle of perfume and share the wonderful scent with those around you by using your words wisely. To write is to define your feelings and recapture the untethered emotions your heart can house. To write is to escape, lose yourself in a world that you

created, where you belong. To write is also about finding yourself. To discover that beyond all that hurt and reasoning, there is a golden ball of warmth waiting to feed your kindness to others. To write is to connect pen and paper, connect your soul with others, to paint on a canvas of feelings, to let your thoughts dance to its own tune, unrestricted, wild, and free. To write is to add colour to misery. To write is to sing along to the words of an unknown song. To write is to gain perspective as well as give it. To write is to love yourself unconditionally. We

might not have succeeded in this area, in fact to put it mildly; we have been on the wrong side of the fence for most times. But we hope that that does not deter you, as a reader, and we strive one more time to achieve our purpose. Have we made it? Only time will tell. And the Dean of course. Nevertheless, we hope you have a fantastic time exploring the various opinions, art and literary pieces that we have meticulously arranged for you. Till we meet again next year, farewell to thee and happy reading *Amritadhwanि*. :)

THE TEAM

Senior Editors

Pooja Ramakrishnan, Niranchana Venkatesh, Anjana Maharana, Dhivya Priya N, Arjun Bijukumar, Krishna Reddy

English Desk

Preethi Rajkumar, Priya Ramakrishnan, Soubhagya S Prabhu, Harshitha

Hindi Desk

Priyesh Rajpurohit, Anchal Doegar, Subham Panda

Tamil Desk

Harish S, R Subhashree, Sudharsan V, Nivedha B

Malayalam Desk

Arjun V Pillai, Lakshmi VK, Radhika

Telugu Desk

Uma Bhargavi Kota, Naga Raju M, Prashanthi Reddy

Design

Niranjan Rajendran, Aparna K, Boornika K

What's inside?

Annual Report 10

Club Reports 19

Ragasudha 19

SAE India 21

Natyasudha 23

Srishti 25

Astha 27

Nature Club 29

Sports Meet 31

Anokha '15 34

Opinion Poll 45

Ink Blots 46

English 47

Telugu 73

Hindi 81

Tamil 95

Malayalam 125

Group Photos 140

ANNUAL REPORT

FOR THE ACADEMIC YEAR 2014-2015

Presented by the Dean - Engineering during the 20th Annual Day Celebrations of Amrita School of Engineering, Coimbatore (February 20, 2015)

Amrita's focus, thrust and encouragement have been on research-based learning and we will continue to move towards higher and loftier goals. Students graduating from Amrita should be technology savvy, creative and be an active contributor to the development of technology in India. Amrita has been successful in inculcating education for life and not just education for living. I think, it's time we took the next step of transforming the ordinary to extra-ordinary. There are several initiatives being driven by the University Management and I am very excited to be a part of this journey with the faculty and senior management of this campus.

Dr. Sasangan Ramarathnam, Dean - Engineering, Presenting the Annual Report during the Institution Day

academic programmes

8

UNDERGRADUATE B.TECH PROGRAMMES

Aerospace Engineering
Chemical Engineering
Civil Engineering
Computer Science and Engineering
Electronics and Communications Engineering
Electrical & Electronics Engineering
Electronics & Instrumentation Engineering
Mechanical Engineering

Besides the 8 Undergraduate Engineering Programs, we also offer B.A. in Mass Communication, Integrated M.Sc Programmes in Physics, Chemistry, Math and Integrated M.A. in English Language and Literature. PG Programmes include M.Tech, MCA, M.A. in Mass Communication and Masters in Social Work. In addition, Doctoral Programmes are offered across various departments in this campus. We also offer a specialized twin degree Masters program in Automotive Systems in collaboration with State University of New York, Buffalo. This Program was offered exclusively to the employees of Robert Bosch until 2014. This program will be made available to all aspiring candidates beginning 2015 M.Tech admissions.

admissions 2014

COIMBATORE CAMPUS STUDENT ENROLLMENT

174	In Doctoral Programmes
670	Masters students
1024	In B.Tech Programmes

infrastructure improvements

The first phase of Wi-Fi connectivity in the campus has been completed covering 2nd, 3rd and final year hostels, Central Library, ASB and CIR. The second phase, scheduled to be completed by the end of this academic semester, will provide Wi-Fi access to all the academic blocks, seminar halls and conference rooms.

ICTS department has introduced SMS updates to help students with their Gate Pass Management System.

library

60,700 books

40,754 titles added

₹
24,53,730
invested during the year

We also subscribe to 110 International Journals and 251 National Journals in addition to 6926 e-Journals, 4462 e-Books, 1894 Proceedings and 169 Manuals through online databases.

We have seen a steady increase in the number of visitors to the library and in the past 8 months, we clocked about 71,200 student visits and 1800 faculty/staff visits.

Mr. Vishnu Potty, Vice President at Cognizant Technology Solutions, speaking during the Institution Day

other facilities

ACCOMODATION

9 hostels

230 family quarters

5000 students

We have three plants for Waste Water Treatment and re-use. The entire waste water, after treatment, is used for irrigation and the solid waste as manure. We actively recycle plastics, paper, metals and food waste as well. In addition to an Olympic-size swimming pool, there is a sports ground with a 400 m track and courts for other sports, besides the two separate well-equipped gyms for boys and girls.

faculty and students

We have about 364 teaching faculty and a matching number of non-teaching staff. About 37% of our faculty holds a Ph.D degree and approximately 35% are pursuing their Doctoral Program. We expect 60% of our faculty to hold a Ph.D. degree in the next 3-4 years. AMRITA has been encouraging and partially sponsoring its faculty for higher studies. We strongly believe in research-led teaching and will continue to promote research as part of our long term strategy. Many of our faculty have won awards and have been recognized by various organizations, industry and government agencies for their invaluable contribution to education and research.

Amrita's reputation on the faculty strength and quality is reflected in the number of invited talks and key note speeches. There were a total of 12 invited talks and key note speeches delivered by our faculty at other Universities or in conferences/workshops during the past 8 months. A perfect combination of motivated faculty, student enthusiasm and a strong International programs office, has enabled numerous opportunities for our UG students to take advantage of our semester abroad Program.

Dr. S. Thirumalini receiving the GURU Award 2014 for Extra-ordinary contribution to Automotive Engineering.

research

FACULTY AND STUDENTS HAVE PUBLISHED

5 books

7 book chapters

208 journal articles

223 conference publications

Amrita's appetite for "research-led education" is reflected in the number of publications as books, book chapters, journal articles and conference proceedings. In an effort to share our knowledge and findings, we have organized about 29 workshops/seminars/conferences combined during the academic year 2014-2015.

In addition to publications in reputed journals and conferences, faculty of Coimbatore campus have been successful in receiving multiple funded research grants worth Rs. 4.2 Crores from various agencies such as DRDO, AR&D (DRDO), DST, DBT, ISRO, ADRIN and ISRO (VSSC). Our faculty have doubled the number of publications and funded research grants compared to academic year 2013-2014 and this is a strong indicator that Amrita University is successfully transitioning and adopting the "research-led education" strategy.

Mr. Shriram Vasudevan receiving the Best Academic Researcher 2014, from ASDF THAILAND

Amrita established 2 centers during this academic year:

1. Amrita Centre for Industry Research and Innovation was inaugurated on July 30, 2014 to collaborate and partner with industry on cutting edge research. The centre will spearhead collaborative efforts between the departments and the industry to provide innovative solutions to emerging challenges.
2. Amrita Automotive Research and Technology Centre (AARTC) a 15 crore facility, the first of its kind in a University in India, was inaugurated on January 28, 2015. This is a 20,000 sq. feet facility and houses state of art facilities for Engine research. There is tremendous interest from the automotive industry to collaborate and conduct research at this facility.

In addition to these two research centres, Amrita also established a research lab "Automotive Electronics Laboratory", worth Rs 14 lakhs, in collaboration with Robert Bosch. The lab was inaugurated in Nov 2014.

Dr. K. Tamilmani, Distinguished Scientist & Director General Aeronautical Systems, DRDO, inaugurating the Automotive Electronics Laboratory

As part of our global reach in research and exchange Programs, Amrita signed 2 MoUs:

- First one between the Dept. of ECE and Stevens Institute of Technology, New Jersey, USA.
- The second between TIFAC CORE, Center for Cyber Security and Wright State University, Columbus, Ohio, USA.

Faculty quality directly reflects on the quality of our graduating students and I am very proud to state that we constantly hear very positive things about Amrita graduates (both from the employers as well as from Institutes of higher education).

Dr. Sasi K. Kottayil was honored with a commendation certificate by the editorial board of Energy – published by the Elsevier company, in recognition for his outstanding contributions to the quality of the journal.

student activities & accomplishments

Throughout the year, events are conducted in the campus through the coordination of the Students' Welfare department. The department plays a significant role in non-academic and extra-curricular activities of the student population. Celebrations of festivals like Gurupoornima, Gokulashtami, Amritotsavam, etc., are conducted in the campus, where students take a lead role in organizing them. In addition, the school provides counselling service to students who need them.

Students are encouraged in sports and they have been participating in sporting events held within the campus and have been taking part in inter-collegiate events as well. Amrita students secured an overall third place in Revels 2014 – national level sports fest held at Manipal University.

One of our students secured the bronze medal in the district level shooting championship conducted by the Ernakulam District Rifle Association and was selected to participate in the Kerala state rifle association championship 2014. Amrita students also secured first and second places in 800 m and 500 m relay events conducted at Manipal University.

Overall Champions: Anandamayi House

Students from Amrita School of Engineering receiving a cash prize of Rs. 20,000 in the 2014 edition of ACM-ICPC Multisite Regional Contest

Debasmita Ojha, II year Integrated MSc, has secured the DST-INSPIRE Scholarship for the year 2014-2015. This scholarship is introduced by the Government of India to encourage students taking up Basic Science Education. This scholarship carries an amount of Rs 60,000 per annum and book allowance of Rs 20,000.

Nazneen P. Kotwal, final year student of Amrita Vishwa Vidyapeetham, receiving the coveted TCS Best Student award for the year 2015

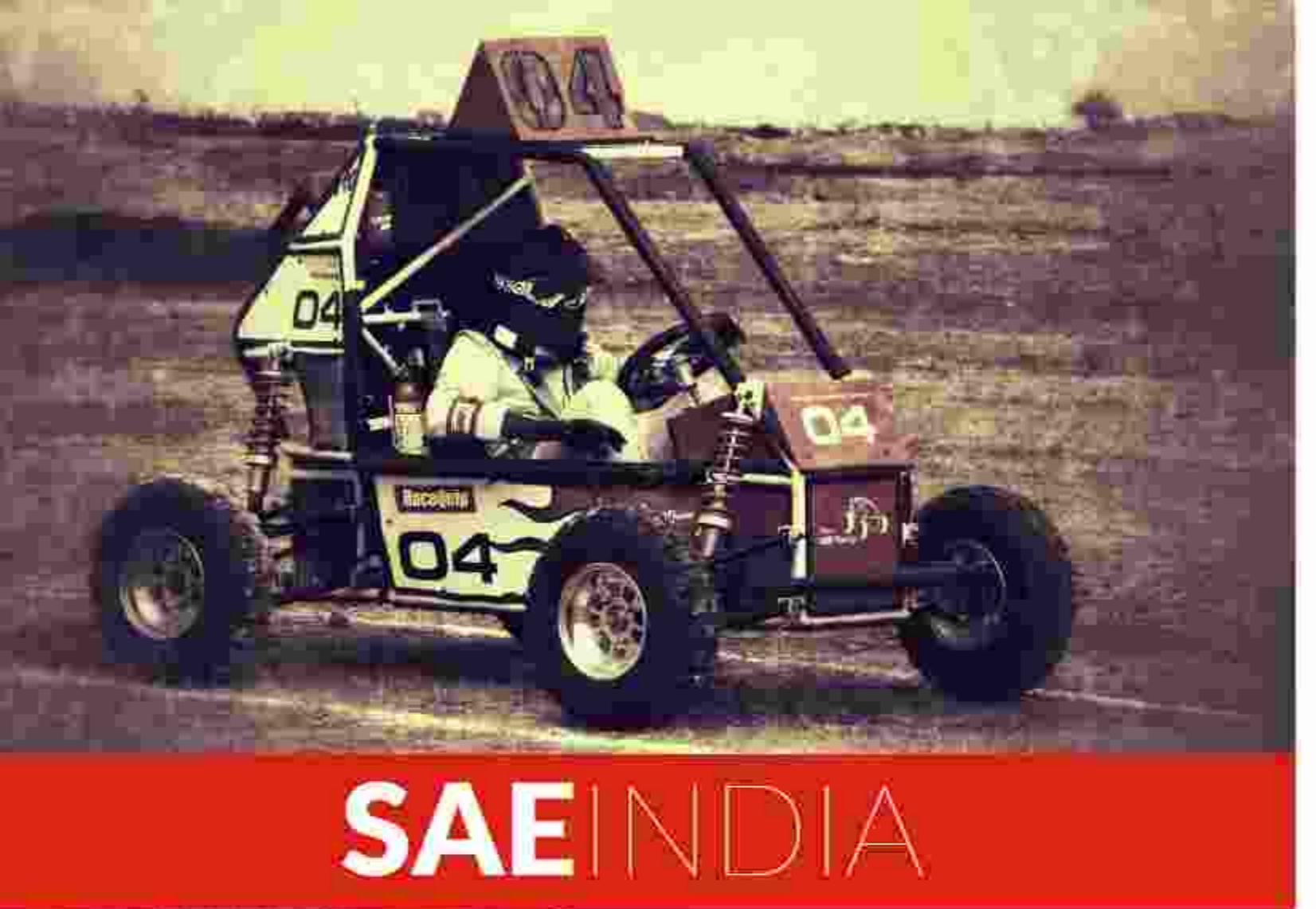

RAGA SUDHA

Raagasudha, the music club of Amrita, is headed by *Shoumitra Biswas* (President) with *Ms. Vidya* as the faculty coordinator. The club, which caters to a wide range of musical forms and styles (both vocal and instrumental), performed for several college events this year. Raagasudha hosted a classical and light music performance for NAAC, AMD – an the International Math Conference, and the ICPC event. The group also performed for the cultural night during *Mata Amritanandamayi's* visit to Coimbatore (*Nallampalayam*).

Nadam – a Carnatic music platform was started in November and organised two concerts, one by *Dr. Murali Rangarajan* and *Borghav*, the other, a violin concert by *Lalgudi GJR Krishnan* and *Lalgudi Vijayalakshmi*. The club induction, *Aalap* was held on November 10th. And the subsequent auditions were held from 16th.

The Club performed for Pragati 2015 and also organised an Acoustic Night on Feb 3rd. The members have also participated and won in various cultural fests organised by other colleges (Festember - NITT, Saarang - IIT M. Milan - SRM etc.).

SAE INDIA

The academic year 2014 flagged off with the club induction programme which was held to induct the fresh minds into the most active Engineering community in the University, the SAE INDIA AMRITA COLLEGIATE chapter.

BAJA

Each year, 24 engineering students from Amrita School of Engineering gather to be a part of a unique experience. SAEINDIA BAJA is a design and fabrication competition of an All-Terrain Vehicle (ATV). Two years ago, the team went to Auburn, USA, to participate in BAJA International. The team was the only team in Indian history to clear the endurance test in its first appearance. In the year 2003, the ATV attracted a lot of attention by ranking the third lightest vehicle among 91 other participants, weighing just 266 kg. It was also the 7th fastest vehicle in the acceleration test.

SAE LEAGUE

SAE LEAGUE is a technical championship league which consists of a series of events to test the interdisciplinary knowledge, logical thinking and analytical skills of the participants. Challenging events such as contraption and catapult design were also a part of the league.

SAE-Effcycle

SAE-Effcycle is a prestigious event under the banner of SAE-NIS. It is an annual event conducted in Chandigarh. The participants are required to design and develop a human-cum-electric powered trike. The design, engineering and analytical skills of the students are rigorously tested and judged by professional and renowned academia. Our team "ASE RACING" participated in the Effcycle-2014 and came out with flying colours with Best Marketing Proposal for elaborate and effective mass production plan and unique selling features. We also secured the 4th rank among the 90 teams that participated from all over India and the only team in South India in the top 5. The team is thankful to captain Ramu Manickam, P.L., Project guide, A.Srinivas, and Chairperson Thirumalini for the contribution and valuable support.

SAE WEEK

After the Induction Program for the academic year 2014-15, SAE WEEK was conducted with events held throughout the week from September 15th to 24th. The SAE WEEK witnessed a good participation from the new members which gave them a clear picture about the club.

SUPRA

SUPRA is a national event, organized by SAEINDIA, for the engineering students all over India. This event is based on a concept that a fictional manufacturing company approaches a design team to design and fabricate a formula type race car. Each team designs, fabricates and tests a prototype based on the prescribed rules whose purpose is to ensure onsite event operations and promote problem solving. The virtual round of this year's competition SUPRA SAEINDIA 2015 was completed at "Vel Tech Rangarajan Dr.Sagunthala R&D Institute of Science and Technology", Chennai (Jan 8-10, 2015). Team ASE Racing has successfully qualified the virtual round and is now set to fabricate and turn their concept formula race car into reality for the final showdown which is to be held in the month of June.

NATYA SUDHA

A swirl of different colours, fluidity of motion and balance of energy, all combined with the collaborations of many souls, leaving all barriers far behind for a single purpose and passion , all in perfect harmony , Is what we, at Natyasudha describe dance to be.

Natyasudha is an exuberant dance club that has showcased different forms of dance from classical, contemporary, folk to western and hip-hop. That feeling of butterflies in your stomach, your heart racing in anticipation , the adrenaline rush, that burst of sudden energy, your heart brimming with joy, that feeling of being in perfect synchronization, the musical sound of the applause, all those who have showcased their moves on the dance floor have always wished that these feelings never end.

We, at Natyasudha give the students various platforms to relive the joy of dancing over and over again with Thandav, Pragati and Nritya. Thandav is our induction program, and like every other year, this year too we showcased the essence of the club to the freshers and inspired them to come forward with their dancing talent. At Pragati, the B-Fest of Amrita School Of Business, our club had a variety of performances that kept the audience glued to their seats and wanting for more. Nritya, the dance night of our college is the most awaited cultural programme by all dancers and dance lovers. This year Nritya was held alongside Anokha 2015. Each performance was spectacular in its own way ,that it kept the audience enthralled and awe struck.

Every year this club receives immense support and guidance from the club's faculty coordinators and Department of Students Welfare. With each and every performance and every passing year, the club has always grown bigger , better and stronger, bringing together people so different otherwise to the common language and expression called DANCE.

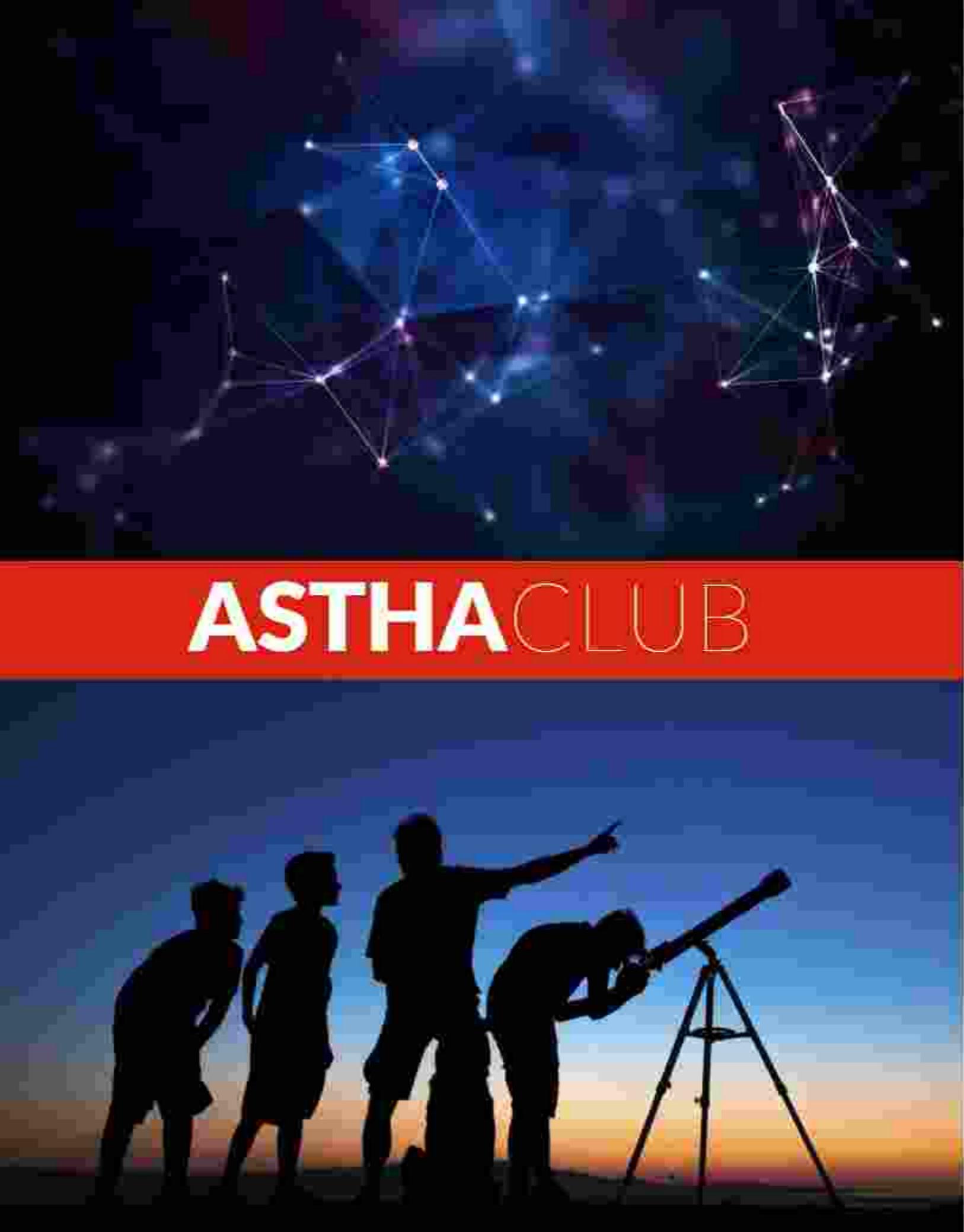

Endless blaring of bus horns, faculty hurrying to reach homes, students walking helter and skelter and that is how busy our campus looks in the evening - and in the midst of all this there were a few students performing a street play ! "Crazy" isn't it? Welcome into the shoes of a Srishtian, where your heart is busy with a story or a poem, where you bring characters alive with your acting, where college life becomes worth its time as you wander into a land of literature. This year kick-started with 'YUKTI'15, Srishti's induction programme for the first years and the freshers were inducted into the club officially.

Various wings of Srishti geared up to deliver a series of 31 events in the odd semester this year. Periodic public speaking sessions brought together passionate speakers to hone their public speaking skills through active participation and peer reviews, trying as much as possible to talk the T-way. Book reviews were held where book-a-holics analysed and discussed their favourite books and were well attended by the students and faculty as well. Kaleidoscope, the movie wing, organised classic movie screenings which not only entertained the students, but also widened their perspectives on many nuances of filmmaking and adaptations of language through engaging discussions. Bhaava, the dramatics, wing helped students explore depths in drama and unleash the actor within through their spirited sessions. Under the "Tamil sirogu" many literary events like Tamil debates, elocution, were also conducted. Poetry sessions in the lap of nature enabled students to become one with nature and inspired many to discover the hidden poet in them. Be it our whacky, contorted sessions of JAM, or brain racking quizzes by the Quizkrieg or enigmatic puzzles, crossword deciphering by the lexicon, all these events received a zealous response from students.

But how can a literary club be without action? Drama in Greek means "action" and Advalya - the intra college theatre fest was indeed a celebration of drama. It gave students the stage of their dreams to compete with some of the finest talent across the college and battle it out for exciting cash prizes and titles. The stage witnessed plays in various regional languages and for the first time, we had special guest performance by the Amrita Vidyalayam, Nalampalayam school students who mesmerised us with their prize winning play "Haste Makes Waste". During the Rashtriya Ekta Divas celebrations, Srishti organised events like slogan writing and a panel discussion which had both students and faculty in the panel. We also witnessed a two day literary extravaganza conducted by Manoharam, the Telugu wing of Srishti.

This year's even semester commenced with much awaited Vasmitham - "Srishti's gala Pongal celebrations" spanning over three days. With more than 20 events conducted on the first day, students in dhotis and sarees, street plays, folk dances and songs, stall events, traditional games, and not to forget - students and faculty turning cooks by trying their hand in making Pongal, transformed the scenic campus with ethnicity. Clarion our wall journal was also re-inaugurated this year and the first edition received a warm response. With constant guidance from the faculty of the department of English and the elite member database, Srishti is the right place to be if you are literary!

ASTHA CLUB

Astha is a club created with the vision of taking science into the tech-savvy minds of the university. The sentence is quite self-contradictory but that is the whole purpose of this club. Technology, an application oriented manifestation of science has made us forget the significance of basic sciences and their beauty. That would be an academic point of perfection. ASTHA, as we know, is the science club of Amrita which was initiated under the guidance of Dr C. S. Sastry, the then Chairman of the Department of Sciences, ASE, Ettimadal. The club primarily aims at increasing the significance of basic sciences in the minds engineered for technology. The club takes various paths to accomplish this, such as displaying exhibits and screening documentaries, all done with the sole aim of promoting science as something that needs to be intrinsic. Now, having taken the club into our own hands, we realise the need for such a club's active functioning in this university. The detachment from the fundamental origin of technology that is science is so pronounced that it is reflected not only in the academics but also in the attitude of the future builders, computer experts and mechanical engineers, etc.

Science is something that answers the question "why". The interest or attachment to science can build up only if the curiosity persists. For doing anything, a certain amount of patience and perseverance is inevitable. Astha induces this with different kinds of inspirations, such as those drawn from Nobel laureates to simple science fiction. ASTHA began its work this semester with the screening of the documentary "The Science of Interstellar". The documentary focuses on scientific facts and findings that the film "Interstellar" is built upon. We had an audience of over 50 students including B.Tech & M.Tech students and also a faculty member. ASTHA sees the immense potential of media in inspiring the tech-savvy minds of the university. ASTHA shall be constant in the faithful pursuit of innovations that make science synonymous filled with fun so that it not only provides some kind of leisure but also kindles curiosity in the human mind.

NATURE CLUB

Amrita Prakriti Samrakshan Samiti (also known as *Nature Club*) observed a World Car Free day on 22nd September to generate awareness on reducing use of private cars and using public transport, bicycle or walk. Film on Climate change- an Inconvenient Truth an Academic Award winning documentary film directed by Davis Guggenheim about former United States Vice President Al Gore's campaign to educate citizens about Global warming was screened on 28th August 2014 to sensitize students about seriousness of the problem and possible solutions. Wild life week (First week of October) was celebrated by organizing various competitions and screening a film Save our Sholas by acclaimed wildlife filmmaker and conservationist Shekhar Dattatri. Film covers rich Biodiversity in Shola forest in Western Ghats, threats posed to this ecosystem and People's conservation actions. Nature awareness program and trekking was conducted for nature enthusiast students in the pristine evergreen forest in Silent Valley National Park on 18th January 2015.

Amrita Vishwa Vidyapeetham

Sri Ram Sharma of Anandamayi House receiving the torch

The 20th Annual Sports meet of Amrita School of Engineering, Coimbatore was held on the 16th and 17th of February, 2015. Following a fortnight of intense competitions in various sports, this year's sports meet too, turned out to be a fitting finale. The inaugural ceremony started off with a bang, with the brilliant display provided by the student band from Amrita Vidyalayam. The opening ceremony was memorable, especially because Mr K.S. Mohamed Nizammuddin, the national athletics coach for the Indian team and the Railways team graced us with his presence. Mr Mohamed Nizammuddin did the honour of declaring the sports meet open and also took the salute from the sports captains during the march past.

Dr Sasangan Ramanathan, Dean-Engineering, Amrita Vishwa Vidyapeetham, presided over the sports meet. Dr O. J. Kumaresan, Physical Education Director, presented the annual report and Dr Bharat Jayaraman,

the national athletics coach for the Indian team and the Railways team graced us with his presence. Mr Mohamed Nizammuddin did the honour of declaring the sports meet open and also took the salute from the sports captains during the march past.

The first session of various athletic events followed, starting off with the women's 100m dash. The vying athletes were all present, all wanting to prove their mettle. A plethora of events were conducted during the course of the two days, including the 200m dash for men and women, shot put for men, triple jump for women and the exciting 4x100m relay for men and

Dean - PG along with Professor R. Chinnaswamy, Professor, Students' Welfare Department distributed the prizes.

women, to mention a few events. Staff events were also conducted for the faculty. To top it all off, a new record was created in the High jump event by N. Dhivya of Amritamayi house, who set a new record height of 1.33m over the previous 1.30m jump.

As the sports meet drew to an end, the participants and the enthusiastic crowd geared up for the most awaited part of the event – the results. Sasidharan, the Individual Champion of Jyothirmayi house won the overall championship trophy with a whopping 329 points and was followed by Jyothirmayi house who came second with a score of 240.

In the Annual Swimming competition, Arjun J of Jyothirmayi house won the Individual Championship with 15 points and Shiny K. came second. The Individual Championship of Amritamayi house won the for men with a total score of 240.

Overall Champions: Anandamayi House

Overall Champions: Anandamayi House

Jyothirmayi House receiving the runners up award

Ramya Chandran U adjudged the best sportsperson (Female)

Akshaya C M - First runner up - 200m race (women)

Indrajit B R - Second runner up - 200m race (men)

SHARPOPS

1500+ PARTICIPANTS

75+ EVENTS

20+ WORKSHOPS

3 DAYS

1.5 MILLION IN PRIZES

ANOKHA

The 5th edition of Amrita University's annual national-level student technical festival, "Anokha 2015" was held from 5th to 7th March, 2015 at the Coimbatore campus. Anokha ('unique') has emerged as one of the most popular and top engineering tech-fests in India. ANOKHA techfest is a platform for the best minds in India to showcase their talent, innovations, teamwork and ingenuity. It aims at motivating engineering students from different disciplines to come together and share mutual enthusiasm and passion for science and technology.

Anokha had over 75 technical events in all branches and disciplines of engineering – Robotics, Aerospace, Civil, Mechanical, Electrical, Electronics, Instrumentation, Information Technology, Computer Science & Engineering as well as Business Ideas, Marketing, Entrepreneurship, Photography and Short-Film making. These events were modelled on the theme of the event. Science Fiction, Anokha was conducted on a grand scale, offering over Indian Rupees 1.5 million as prize money. It was a pan-India event with over 10,000 of the best engineering student minds from 300 colleges and universities in India, as well as student participants from partner universities in USA and Europe like University of New Mexico, Télécom Ecole de Management, Evry, France and Uppsala University.

The fest conducted several workshops, which included workshops on RC Aircrafts, Biped Robot, Unity Game Development, Solar workshop, Industrial Automation Workshop by Siemens and Vehicle Overhauling by Prigma on the technical end and a one day workshop on Ad Film and Movie Crafting and Share marketing workshops (non-technical), to name a few. Some of the major contests that

were held under the theme "Sci-Fi" included Blazinga, Men of steel, Contraption, Cad'Le craft etc.

Anokha also showcased the humanitarian initiatives of Mata Amritanandamayi Math and Amrita University like Amrita Self-Reliant Village (SeRVe) and Live-in Labs. Also conducted was an exhibition on Indian space programme achievements like Mangalyaan and Chandrayaan.

We also conducted an Idea fest along with Amrita Technology Business Incubator and Amrita Centre for Entrepreneurship.

Anokha also conducted its first ever talk conference, Lumiere, which showcased success stories from different walks of life as well as our Model United Nations (MUN) Event. Anokha also did its best in promoting fresh ideas by conducting research paper presentations in all disciplines as well as provided many interactive sessions with many esteemed personalities who graced us with their presence.

DISTINGUISHED SPEAKERS

- ◊ Chief Guest – **Mr. V. Chandrashekhar**, Executive Vice-President, L&T Infotech
- ◊ **Mr. M. Chandradathan**, Distinguished Scientist and Director, Vikram Sarabhai Space Centre (VSSC)
- ◊ **Mr. Arun Nayar**, Director, Safran Engineering Services
- ◊ **Mr. Nagabhairava Jaya Prakash Narayana**, Reformer and Founder & President, LokSatta
- ◊ **Mr. Sudhir Sivaraman**, Renowned wildlife photographer and recipient of Sanctuary Asia Wildlife Photographer of the Year 2012 award
- ◊ **Lt Col Ravindranath CV**, Decorated Kargil war hero
- ◊ **Mrs. Prema Rangachary**, social worker and Director, VidyaVanam, an education initiative for tribal and underprivileged children.
- ◊ **Colonel A Sridharan**, successful real estate entrepreneur and veteran of Indian army
- ◊ **Mr. Sourabh Kaushal**, Space scientist and winner of Dr. Kalpana Chawla Young scientist award

EVENTIDE

Benny Dayal

The first day of Anokha came to an end with dance performances conducted by the dance club of Amrita, "Natyasudha". On March seventh, eventide conducted a musical night with the support of "Raagasudha", the music club of Amrita.

Anokha 2015 witnessed a spectacular and scintillating finale in the evening of 7th March 2015 with the eventide concert by renowned playback singer **Benny Dayal**, who has to his credits sung over 400 popular songs primarily in Bollywood and South Indian languages. He is also a winner of Stardust and Filmfare awards. He was supported by his music team, which helped him dish out several popular numbers in Hindi, Tamil and Malayalam. He concluded the event with his popular number "*Badtameez dil*" which had the audience swaying to the tune.

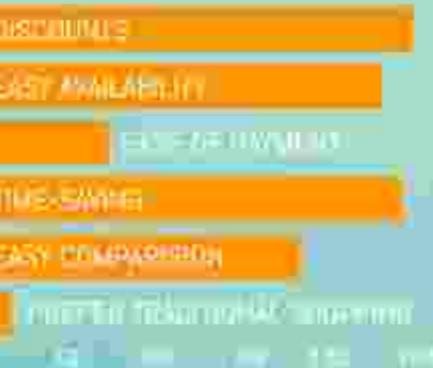
ONLINE SHOPPING

Why do you prefer online shopping?

ONLINE SHOPPING

Why do you prefer online shopping?

OPINION POLL!

ELECTRONICS

BOOKS & MEDIA

GIFT

33%

22%

15%

ELECTRONICS

BOOKS & MEDIA

GIFT

33%

22%

15%

WHAT DO YOU NORMALLY BUY ONLINE?

24%

CLOTHING

4%

HOME DECOR

2%

OTHER

24%

CLOTHING

4%

HOME DECOR

2%

OTHER

Pooja Ramakrishnan
Final Year
Civil Engineering

A glass full of milk stands next to the window. The wooden window frame, bullet ridden, lies slightly ajar, allowing the afternoon sunlight to draw patterns on the steel basin taps.

A little boy sits under the tree outside; he watches the white doves play on the olive tree branches while unknotted his younger sister's boots. She always messes it up; pulling the longer lace instead of the shorter

one and then tugging it harder until it knotted itself so badly that they had to cut the knot and put in a new lace. Fortunately though, this time, her brother saw her tugging furiously at her boots and pried it gently away from her and took it outside so that he could untie it under the light of the sun.

The sun was so rare these days. With all the smoke that filled the sky, the sunlight they received was immensely 'unuseful' to perform any activity. And hence, they used the levitating aluminium shells to reflect light from the central power source located at the top of a hill. He

knew this because his uncle had taken him to see the artificial sun. It wasn't a pretty sight, with all the gears and metal parts jutting out at odd angles to generate continuous light. But it was their source of life and hence, he could be but grateful for it and neglect the horrendous offense it posed for the eyes.

No one was home that day. His sister had fallen asleep on the steps with her curly brown hair pasted on her face thanks to the slow dribble of saliva down her puffy red cheeks. She was an easily tired child. Even when Ma was carrying her, she consumed most of her energy and Ma

had to have several smaller meals throughout the day to keep herself rejuvenated. This had initially irritated the small boy. He viewed his little sister growing inside his mother's womb as a parasite, a leech that took away his time from his Ma. But then all of those thoughts had slipped into oblivion once Sara was born. That was the effect that Sara had on people. She was so astonishingly beautiful even as a child. With curly brown hair and wide eyes that filled with curiosity. And with the same wide eyes, she smiled her first ever smile at Samir and her brother forgot about all the animosity he had carefully bred over the nine months.

The house opened out to a gentle downward slope that was visible from the door. Samir used to plonk himself in front of the door and lean backwards till he was at level with the gradient and he would shut his eyes tightly and then pull himself forward yelling 'Go!' and open his eyes and for that split second, he would feel his heart tumble out of his mouth and rush speeding down the slope and into the horizon. And then he would laugh and that laughter would creak through the floorboards and it would travel through the neighbouring towns till it reached his old grandmother's ears and she would chuckle on her bed, immobile, and the nurse would wonder what was so funny to the dying old woman but little did she know of little Samir experiencing his adrenaline kick back up on the mountain slope at the foot of the wooden door of a house he would always call home.

The doves had flown away by the time Samir completed unknotting his sister's boot lace. He was sad that they flew away but he knew they'd come back.

There was no more war on the blue planet, just a slow, painful wait for death to consume them once all the finite energy sources had been consumed. The revelation had sent his parents' generation into a panic mode and then finally as the inevitable truth crashed over them, it had left them fending for their children, the last humans to live on the planet, forbidding further copulation. For planet blue had waited for long but her heart had been broken several times over and over a billion years and she had shrivelled up. She could not give anymore, so she called back all her children: wind, fire, water,

earth and they caved inwards creating a big crater in a region that was once called Africa. Planet Blue had died and Samir and Sara had only heard about all of the ruthless wars and toxic habits of their ancestors that led to the equilibrium which made up their current life. An equilibrium that was disintegrating so slowly that they had to do nothing but wait for the planet to consume them.

'Were they scared? They did not know.'

Samir watches another pair of doves occupy the olive branch. He smiles, it was reassuring to know that the doves would last as long as they did, even if no other creature did. The doves were a symbol of peace, his mother had once said. He watches the doves play and wondered at the raw irony that this era was labelled 'Season of Doves'. Smiling wryly, Samir trudges inside the wooden hut, carries Sara up to the bed and curls to sleep next to her, praying and wishing that he need not wake up the next day.

Need not wake up to another day of nothing but doves making love on olive branches, nothing but an endless wait for planet blue to blow up, nothing but an anticipated apocalypse.

I have a dream

Alshwarya Jayagopal
Junior Year
ECE

As always my New Year resolution this year too involves learning the wonderful art of cooking. And as always I expected the same outcome i.e. taking up the same resolution the next year as well. But I am proud to say that I have indeed made a cup of tea!! Ok, so for all of you super chefs reading this and wondering why my having made tea is worth talking about in an article should probably know what an "amazing" chef I am and "my experiments with food". I am and have always been a foodie. And let me assure you that being a foodie and cooking do not necessarily go hand in hand. Since the time Master Chef Australia started airing on television I have wanted to be the kind of person who can cook all those amazing and mouthwatering dishes that those home cooks on television

seem to do with such grace. My dream doesn't end there. I also wanted to be say "Oh ya that was nothing. I came up with the idea as I was just sitting looking at the ingredients." Needless to say the dream is still more or less a dream. The great thing that has come up due to Master Chef is that I have begun to appreciate more variety of foods. I get excited when I look at the restaurant menu and feel that I am able to identify what the dish is. Wow I am good at that! Now coming to my experiments with food. Let's just say that my initial attempts to try making an exotic dish started off with a vegetable club sandwich loaded with butter that I made for my dad. The thing is that on that particular day the only vegetable I could "excavate" from the kitchen and which was within my reach was coriander. So my "vegetable club sandwich" turned out to be nothing more than two slices of bread tastefully (and yeah I had like to believe that it was so) garnished (sprinkled) with coriander leaves and lavished with butter. Umm now this was what awaited my dad after a long strenuous day of work. The unfortunate thing was that my dad had recently found out that he wasn't a fan of butter. Now for those who thought that at least it was a sandwich with butter, let me tell you that while plain butter on bread might be an okay idea, putting coriander in it kind of adds a whole new meaning to the word "yuck". In spite of all this my dad ate the whole thing, even managed a pretty tight smile and said it tasted "nice" with a straight face. Lesson learnt: Never use coriander as a main ingredient. Fathers love their kids even if the kid is responsible for causing you to go hungry. (He didn't go to bed on an empty stomach because my mother had enough foresight regarding my "sandwich" to prepare actual dinner.) Lesson taught: My dad is very cautious about eating or drinking what I make. My next attempt was at rolling the chapatti dough into flat

chapattis. After countless tries when my chapattis started to resemble donkeys and hens and the Indian map less than a perfect circle, my mentor decided that it was time for me to maybe try some other form of cooking. During these endless hours (frankly speaking a half hour) I realized the efforts that mothers take up and their multifaceted talents in making a chapatti a perfect circle. I even tried to pass off the less beautiful shapes as a product of my innovative ideas regarding the shapes chapatti can take. Lesson learnt: Thinking of television while rolling the chapatti dough is a BAD idea. Needless to say, I never reached the actual chapatti making near the stove. Lesson taught: Do not let me near the kitchen if you are in a hurry. If you do then let's just say that dinner will be served the next day as breakfast. After the second major attempt I tried to convince myself that maybe I should take a break before more actively pursuing this activity. So it was a while before I made another attempt to directly deal with food rather than to eat it. Once a friend of mine from school came over, Being the ever gracious hostess and awesome friend, I offered to make something, thinking that this was my chance to redeem my lost reputation in the kitchen. When I ventured into the kitchen I found this bottle of sherbet syrup. Although I hadn't tried it out I had heard from others that it is indeed a good drink. So I thought to myself "Hey, how hard can mixing some syrup in water be?" So I set about making a tall glass of sherbet confidently and without tasting it. I gave it to my friend. He did not seem to drink much of it but I thought that maybe he wasn't thirsty. It was only after he left that I decided to give the sherbet a try. It tasted horrible to say the least. In that moment I truly pitied my friend who had no choice but to drink it then and a tall glass at that. On later enquiries I made with my mother I realized that the key ingredient to making tasty sherbet is lemon juice which I happened to omit since I hadn't read the instructions. Lesson learnt: Sherbet tastes horrible in plain water. Read instructions while making any type of food even juice. Friends are truly amazing. Lesson taught: That particular friend requests me not to make anything for him even if he is thirsty or hungry. (I can be such an influence) After the last disastrous attempt I swore off cooking and told myself that watching MasterChef and actually cooking are two different things. But what can we say about our friends who are never willing to give up on us? Another friend of mine was very particular that he wanted to have tea that I made. Although I tried to reason with him, he stubbornly stuck to his decision. He even said that he would gladly take insurance before having the tea. Either way the day I made tea arrived. Luckily for me a friend of mine knew how to make tea. She stood by me lending me emotional support and of course giving the instructions on how to make tea. This is the only recipe I know fully to date (maybe because that is the only one I have learnt so far). Amazingly though the tea actually tasted good. It was then that I realized that my culinary dream has started getting somewhere. A dream I had given up on...my friends braved through the scare of drinking my tea and we all came out victorious at the other end. Aah the joy!! A cup of tea created by my very own hands.

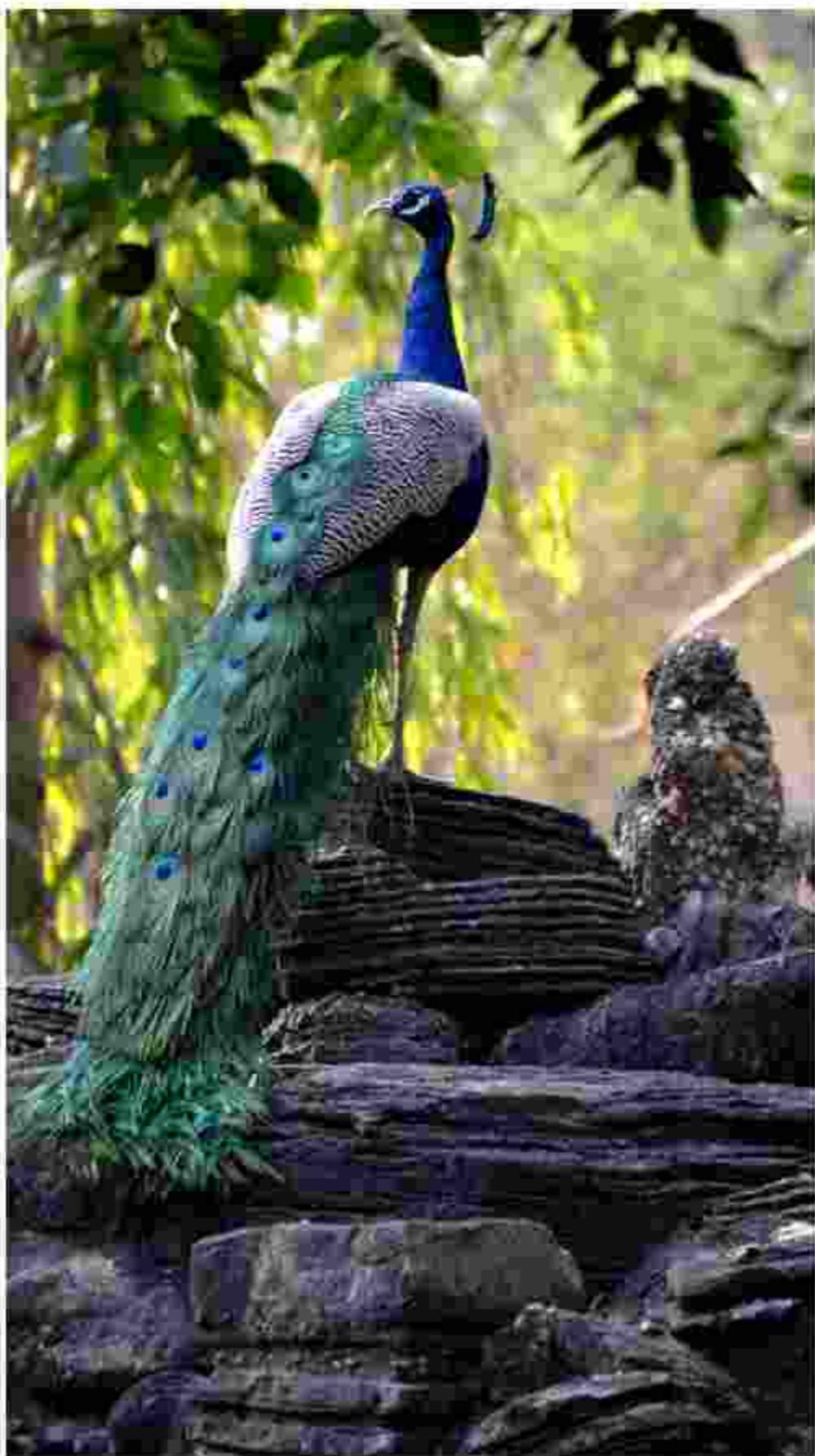
I felt like I had conquered the world—a lot like when India lifted the cricket world cup.

Lesson learnt: Cooking is a piece of cake if you have people whispering the instructions all the time. It could be my cup of tea. My friends have guts.

Now I have reached a stage when I'm willing to carry on with my culinary experiments if I have people willing to be guinea pigs (I'm almost sure that I have scared off everyone by now). But in spite of all this, I am still open to cooking something yummy for at least my amazing friends just for being who they are. I guess I should however get them all to sign some document saying that I'm totally not responsible for anything that could be an outcome of eating what I prepare.

Foods, food, food, aah now I know I can cook!!

Disclaimer: Anything I have written above is perfectly true with real characters!!

Picture Courtesy: Ram Gopal

True Love

Sashil
Sophomore
Mechanical Engineering

Anisha loved him, she adored him, her heart skipped a beat, and her vision started blurring but, just when she was about to faint, she noticed something. His lips, they were moving, he was trying to say something with great effort. She went close to him and leaned down to get near. The sixteen year old boy on the bed, who was just a minute ago lying lifeless, turned as if he suddenly got new strengths and blurted out "I love you, mom," a new found happiness embraced her diminishing all her other emotions, streams of tears started rolling down her wrinkled cheeks. She hugged him in response and replied back in a soft yet strong voice, "I love you too son....you are going to be okay."

A nisha loved him, she adored him so much, he was her life, he was the moment she saw him a mix of thousand emotions drilled through her body, she sprang up to her feet and when she opened her mouth it almost came out like a small cry for help, "Doctor...." she struggled to find words in her agony "...Is he...Is he going to be alright?...will he be fine? will he..." questions were fumbling out of her now as a result of her extreme anxious state and she was cut short by the doctor who answered in a serious tone "Come see for yourself," and held the door of the ICU cabin open. Anisha had half the mind to just get away from there fearing the worst that might have happened but she held her guts and walked inside with small hesitating footsteps.

There he was lying on the bed as if paralyzed, barely showing any signs of recognition. The sight made waves of anxiety and fear oscillate inside her body, she felt her body becoming weak

Where is my Google?

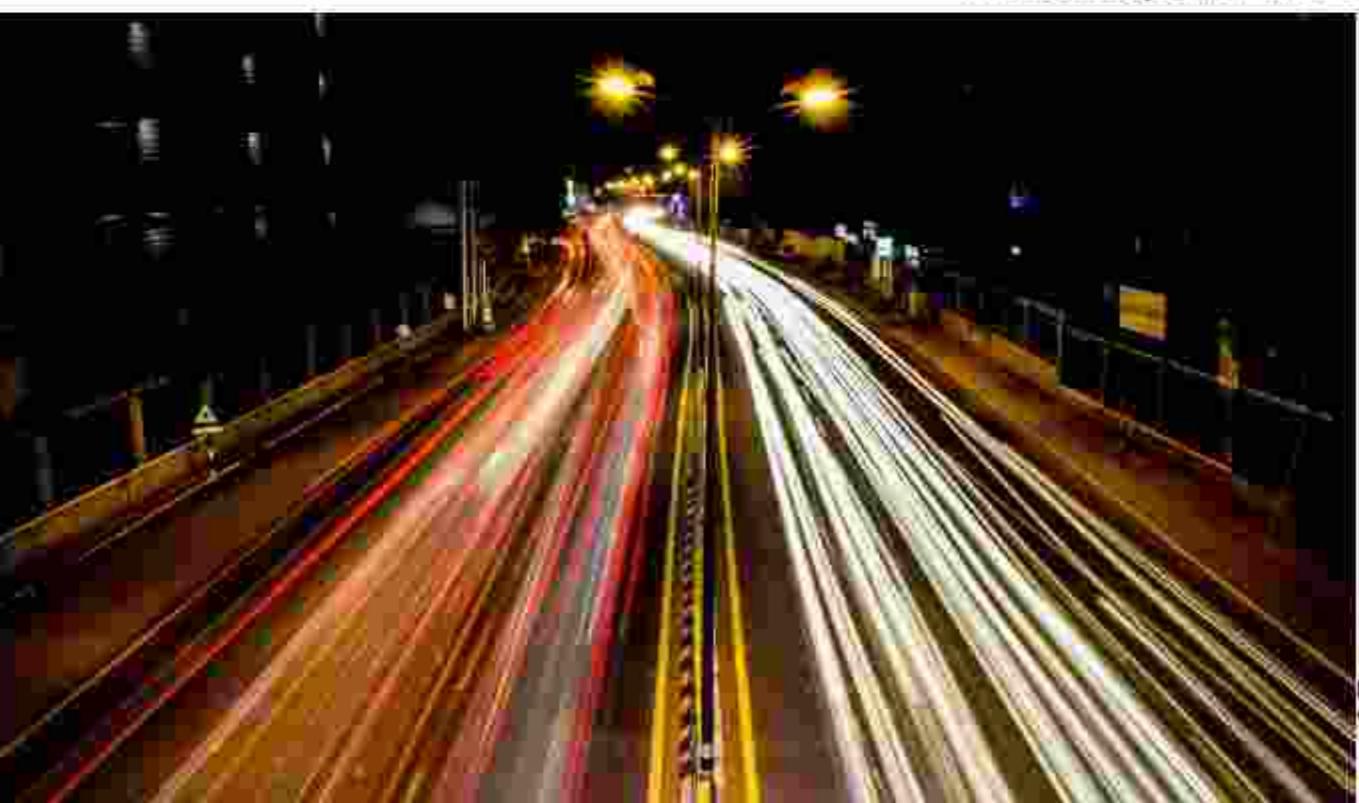
Adithya
Selvaganapathy
Final Year
Computer Science

There is a guy who sits beside me in class. He is probably the kind of person you would call a technocrat, or simply put a real life example of Aamir Khan from "3 Idiots". Until our sophomore year, it was common knowledge, that he nourished a dream of joining the DRDO, (Defence Research and Development Organisation) But after we entered our third year and everybody started having serious qualms about their future, he came to a decision that he would do an M.S. On hearing this, the first question that popped into my mind was, "If all the intelligent people leave our country for good, what is going to be the state of the country?" I agree that I have no say in what other people intend to do with their lives, but at least as a citizen of the very same country I have the right to lament about it. Some people might probably argue saying that they are going to come back after completing their post-graduate studies. But, sadly statistics say otherwise. It is said that only 25% of the people who leave the country for higher studies actually return. At the core of things, what actually pulls us down is the way we treat talent in our country. Now that we are at talent, let us delve into a few details as to what talent is. Talent refers to a special ability that gives people an edge in a particular field. It is rare and it is randomly distributed across the population. Some people tend to call talent an unfair gift but this unfair talent does ultimately make the world fair. We don't treat talent in the right way in our country. A talented person isn't put on the pedestal, where they rightly deserve to be. They are not celebrated and encouraged like they should be. On the contrary, a talented person's stature is below that of a person with connections and experience. If someone tells you that a bus conductor is going to become the next superstar versus a star's son becoming the next superstar, the latter story is often easier to believe.

It is difficult to put a definite

reason to this kind of attitude, but there are a few that make up the spectrum. We revere the older generation and its experience, whereas talent zooms past all this. Would a Magnus Carlsen come out of India? It is something we can all pause and think about, isn't it? Secondly, we in India regularly used to our dreams getting crushed and someone else's success reminds us of our own failure. Failure at one thing bogs us down and we tend to believe we are not good at anything. Or we give up trying totally and follow the herd through which we end up compromising too much. However, this is not the case in other countries, which is why college dropouts are able to open dotcoms and become national icons. Also, we should take away moral judgement associated with rewarding talent. Change needs to happen at the individual level too. Talent shouldn't cause resentment, it should become an inspiration. We need to believe in our abilities and change needs to happen at various levels. If we strive for what is right, things will eventually fall in place. Also, if we are talent driven and identify what we do best and nurture it, I am quite sure that we will have a number of Googles and Facebooks from our own country. After all, the vast majority of our fellow citizens are the ones who make these run, right?

Picture Courtesy: Dinesh Kumar C

The Romantic Engineer

Vignesh Sivaram

Junior Year
Mechanical Engineering

In the first lines of this article I definitely want to tell you that this article is not about a college love affair or some beautiful girl so as to spare you the disappointment later. It has however a lot to do with my love affair for our common trade engineering!

Somewhere in my three years of engineering a particular question has popped up in my otherwise dull head, and now I have managed to find the answer. The question took root in me when I had this conversation with a friend of mine who happens to be a musician. He told me that engineering was an absolute necessity and its study was of course very important. But

music was an instinct, a passion, 'a higher calling'. Initially it all sounded very fair and quite true. After all what is engineering but

man's efforts to better his life using his knowledge of the laws of nature. In short, my friend told me that he was an artist and I was not. And that music, painting, dancing, literature and acting, were all arts but engineering was a profession.

In our times engineering as a profession and an engineering degree has become a conservative choice of the average Indian youth. It is bread and butter; it's a common thing- a staircase to settling down, the path to easy money. As such, there is this lack of inspiration amidst so many of us towards this course and its subjects. Somewhere in this era of incredible technical achievements, engineering has come to become a trade and its practitioners have become sought after commodities (or so we are told).

Isn't the wheel beautiful and philosophically powerful? Or a picture captured by the Hubble telescope as profound and deep

as Leonardo Da Vinci's Mona Lisa. Is not the harmonious movement of a train wheel's crank as graceful as a Bharathanatyam dancer? How incredible is the transistor! Isn't it as wonderful as the Taj Mahal painted on a grain of rice? Why is it that we never look at a TV, or a washing machine and awe at the mind of its creator of what went through his head, like we do when we look at Picasso's paintings? Why are inventors listed whereas artists are celebrated? Can there be a more astounding piece of poetry than the gearing of a analog Swiss watch. Has there been a prose more precise than the mapping of the human genome. Will there ever be a stage act

more dramatic and emotional than the blast of the PSLV rocket that is to carry the first Indian astronaut into space.

Engineering is as much a part of the human story as music, dance and painting. From our days in the plains of Africa to this day it is nothing short of an instinct that has guided us,

pushed us, cajoled us, pampered us, challenged us and enabled us to further our horizon. The wheel is as much to the Neolithic man as the moon landing of

Neil Armstrong is to us. It has been the longest practiced art form of every civilization - from the pyramids of Egypt; the tea serving automats (medieval robots) of Mesopotamia; the magical metallurgical science of India; the Inca shrines that helped identify the solstices and equinoxes; the resin bonded rafts of Polynesians that helped them conquer the pacific; to the ancient aerodynamics of the aboriginal boomerang.

Engineering has been a common thread, a connecting human endeavor among all civilizations and societies that have come to exist.

To say that the aborigine, who carved a stick, knew that it will bring him prosperous Hunting,

is immensely naive. However, he must have been wonder struck when certain sticks flew differently compared to others.

In his curiosity, in his power of observation and in his attempt to put an abstract into physicality, he created what became the symbol of his people, the boomerang.

If we are to reduce the engineering to 'need fulfillment' then we have killed its true spirit. There exists this simple

machine that when switched on turns itself off. How useless! But engineering is not just about being useful. Engineering is the emotion associated with creating something that did not otherwise exist in nature. It is the pleasure in building Lego creations, in making a water rocket, in programming in C++ to display a pattern. However

small or big, the spirit remains the same, for you have through your efforts created something that does not and has not existed in the world.

I was part of this team from our college that built an electric vehicle for an event. The day we went for our first test drive

one of my teammates rightly said "Even if I bought my own Mercedes, driving it would not

be as exhilarating and fulfilling as driving our Pinaka (the name we christened to our vehicle)". Our vehicle was far from perfect and it did not capture markets, make us rich or famous, or solve the world's energy crisis but it

was our creation, an idea in our minds that was transformed into reality through our sweat. For me, it is a work of art, not like Raja Ravi Varma's painting but more like a child's first wet and messy watercolor painting.

Of course, it is our responsibility as engineers or technologists to solve the world's problems and to better the quality of our lives, but beyond that we also have the responsibility to practice engineering like an art form. It is within our rights to create messy wet water paintings. Tightening the last screw, adding the last reagent, solving the last equation, connecting the last wire, or typing the last few words of code can bring as much joy as painting the last strokes of a picture or writing the last word of a poem. Take a step back after you are done with your project analysis or simulation, throw your arms up and celebrate,

revel in that moment where you have put together something that is truly your own.

Let us try and fall in love with this one kind of an art form. Let us be romantic engineers.

We are, in our own right, artists. The universe is both our canvas and our palate and we are here to paint a more beautiful tomorrow through trial and error. Tell the world that you are an engineer like you would tell the world if you were an aspiring rock star. For, you are, as much a child of Instinct as he is.

You actually have one more edge; you sell better on matrimonial sites.

Picture Courtesy: Prathiba

Being a sophomore!

**Gangadharan
Mariappan**
Sophomore
Chemical Engineering

Sophomores—the wise fools by etymology! In my view, it is the most wonderful year of the college life. You don't have the perils of being a first year and also the obligations which will haunt you in the third and fourth years. From putting in a lot of effort to stand out from the peers, altering your ways of doing things to fit into a group of cool dudes who have no idea what they are doing, battling with your new roommates for your basic rights such as the right to switch the lights off whenever you want to doze off or to have that same lights glowing till

three in the morning during periodicals, first year moves in a dilemma: After all those struggles, you finally become a sophomore! You no longer worry about having to wear uniforms or about your upcoming periodicals because now you know that you have friends who will burn the midnight oil to teach you the things which took you to the Slumberland in class. That annoying roommate turns into your best friend who gives you advice on topics ranging from bunking classes to brewing that romance between you and your girlfriend. With your friends you achieve things like a wise man and also do things which make you look like fool. The learning curve reaches a peak and life is like n-a-paradise...

The Curse of the Bell curve

Manish
Junior Year
ECE

Engineering as a course just like any other, is supposed to be a pursuit. A pursuit isn't an exercise that's achieved with the bare minimum, in fact, that's hardly ever enough. A pursuit is adjudged by the extra miles the pursuer runs to seek the answer. That's the right way to practise engineering. At least, that's how it all began. The historical map of engineering as a science and more deeply a way of life can be traced back to the Industrial revolution, the renaissance era or even earlier to the high-flying days of

VERY RARE EVENTS

VERY RARE EVENTS

the Indus-valley. All of these mappings are consistent with this philosophy. Having said all that, our country's been plagued with this strange habit lately – one of quoting ideal cases into an extension of basic high school education. This has been facilitated by our much talked about "system" which works well to sustain the average rather than dig out the brilliant. There lies the distinguishing factor between the 'ideal' and the 'relevant'. The result as I read somewhere – looks something like a bell curve; something engineers like to pull out from time to time, with the average strata represented by the peak right in the middle.

So, why don't we decentralize? Why don't we try different

things? The inherent reason is that a large part of our country doesn't like "uncertainty" a little more than any other people. That's why high school students are shipped to engineering and

medical colleges arbitrarily with the one off accountancy aspirant. At one point, one who chose to pick up an MBA after the rigour of engineering to begin what we'd like to call a "start-up" was looked up to. But then as the population of these exam-taking aspirants began to swell, gluttony struck there too. Now it is high time that we discover the diversity that we have found in our culture and cuisine in the way we expand our precious human resources. Indian conditioning should start directing its attention on raising children who're unafraid of taking full control of their lives and straddling the path that's the most special rather than the one that's safer. We have to shake hands with uncertainty if we want to finish at the podium because we've been clapping hands from the stands for long enough. However, we cannot do it with one single wind of magic dust as is the same case with everything else in an intertwined structure of society like ours. It is going to take time or rather it should take time, because slow and steady does it when you're out nation building. I'm going to pick out a quote by US diplomat John Adams to explain this process in brief.

"I must study politics and war that my sons may have liberty to study mathematics and philosophy. My sons ought to study mathematics and philosophy, geography, natural history, naval architecture, navigation, commerce, and agriculture, in order to give their children a right to study painting, poetry, music, architecture, statuary, tapestry, and porcelain."

And where is the USA now after more than 200 years of Independence? Not that they're ideal but they're self-sustained and dynamic. Even though the times have changed it is definitely going to take us a little more time when we need to be actively patient to create a well designed (as an engineer would say) future. The generation on the conveyor belt today should keep these emotions in their minds as they grow into contributing citizens and when they need to help creating the future of the ones next in line. If we feel our predecessors did not open out their minds to enough new ideas, then we should be sure to not to be that same crop of adults to our successors. That's how our culture will evolve and

combine the best of the present and the past. Transition can be scrutinized, but in the end it has to be accepted at some level. Failing to do so is like placing one leg in quick sand and another in the air. We surely don't want that for Bharat Mata now, do we?

Picture Courtesy: Gokul Jayan

The Sea of Sand

Priya
Ramakrishnan
Junior Year
ECE

Winds howl in delight
As sands dance to the music
And waves roar their applause
As the full moon smiles down
from above.
Lady Dusk has come
Dressed in her cloak of
diamonds in pink and gold Silks.

The men-folk go about their
businesses
Selling candy on the beach,
The children fly their kite
To the synchronous symphony.
Women stand near embers
As they roast their corn Kernels
(Faithfully watched
by Hungry stray dogs.)
The tongues of flame rise higher
Like a Pagan ceremony.
Lovers are strewn about
Secluded corners they haunt
And the guards ride their horses
Stopping adventurers into the
deep sea.

There are mini-circuses about
As children balance on a rope
Their fathers drum the music
And the onlookers applaud.

Men have sung of the sea,
Of the waters and its hue
Of the salt and foamy blue.
But I sing of the sands
Where life is celebrated
To the music of air, water and
earth.

The Invisible Glory

When I'm forlorn and cloudy;
There's an invisible entity
whose miracle dwells within
my heart and touch its core.
The undefined ultimate power
which we all call "The Almighty".

The "perpetual glory" escalating
towards the endless time,
Hard to find, but I often feel
the warmth of his love,
the care in his touch and
above all his choicest blessings.

I'm weak, you know, and
helpless in midst of sins;
Still I know, I'm safe
In your hands; In your shadows
Inexorable force that leads me
till my last breath for you.

You who granted, all my dreams
and now a single one remains.
My eyes longing to see
you, my lord, "the Indomitable
power".
My soul craving to know
The "Ultimate Glory" ever.

Sneha C
Junior Year
ECE

The sweet taste of sour
tamarind
Still alive in her buds
The swings flung on it
Held so high in her mind
And the shades of the tree
Ever soothing like a wind
All alive in her mind
Whilst she sees it fall
In front of her,
She looks away, from my eyes
That sensed her tears,
No rain, but yet drops of pain,
For the fall of not just
The wood that once held her so
strongly
But also for the bonds to
Be broken with it
Who now build a wall of
concrete,
I see her faded smile, for how
strong
Can the walls be when
The hatred within is
Strong enough to build one?

The fall of a Tamarind

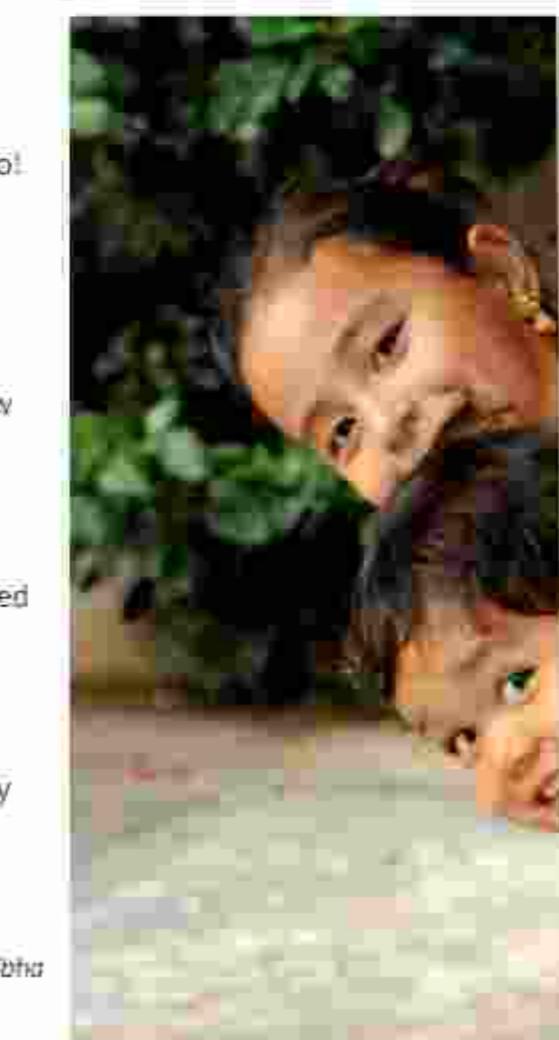
The New Girl

Nilah Nair
Sophomore
ECE

Hello, I'm the new kid in school
I love this place, Hope you'll like
me too
Saying so; I walked into the
class,
Like a sweet little child.
I talked to the teacher-in-
charge
"Hello ma'am, I'm the new kid in
sight
Good girl I am, Pretty upright"
But she shooed me away
without a look
How rude! Hope not all are like
you!
Though hurt I'm brave
So I walked down the lane
And sat alone in the end so plain.
Then he walked in, the topper
dude
Oh My God! He is so damn cute!
As I sat and drooled he waved
me hello!
I blushed and replied just to
know.
It was to his girlfriend alright.
"Damn!" I said as I sat alone
Willing someone to make me
feel at home

Day 1 was lame, and so were the
first three days
Though hard I tried to mingle.
The more to themselves they
giggled:
The more I moved closer
The more they moved farther
I'm just a new kid in school
Why don't you look at me too??
My questions were answered
that day I walked in.
To find a notice up with my
picture stuck in.
Am I famous? I didn't know too!
Or am I in trouble? I had my
fingers crossed too!
I read in shock about the two
minute silence.
Offered for the girl, brand new
to school
She died they said, In a road
accident
While the senior dudes, showed
off their Dukes.
I realised in silence why all
looked through me.
I realised in silence, its end, my
life did meet.
Did I deserve this? To die so

Picture Courtesy: Prathibha

Vivid Vista

Pooja Anand
Junior Year
ECE

I sat down with a brush to paint
Of an Image in my head that was
so faint:
Was it the azure sky?
Or the mountains so high?
As I was wrapped up in a million
thoughts.
The brush made diminutive
blots:
Watching all the hues,
Crimsons, greens, and blues
Mix in the clear bowl of water
While the sunlight made them
glitter.

There was this inner force,
This made me stroke the canvas
With colours that were bold.
The sight was meant to behold.
My heart poured in all its
emotions
While the head pondered over a
caption.
This went on for so long
But I knew now it was wrong
I painted till my satisfaction
I wanted to reach perfection.

For hours I warily worked on the
piece of art
Until I was convinced that it was
time to part.
My father walked in and clapped
And said it was a really colourful
landscape!
Alas! I had reached the apogee
of happiness.
This was the caption that I
wanted!
It was indeed a vivid vista!
I bequeathed my work to him.
Every time I was grim,
I just sat down to paint a picture.
My passion for art grew.
Although masterpieces were
only a few!

On the banks of Yamuna

Nilah Nair
Sophomore
ECE

Speeding waters, once crystal
clear,
Washed my feet beckoning,
To join thy dear, without any
fear,
Giving up ones unwanted
longings..
With the sister of Yama,
Started my journey from
Bunder,
Learning about love and
compassion.
Correcting my life full of
blunders..
Alas! A beauty stopped me,

On my path to attain spirituality,
A soothing image she was to
see,
I stopped there to witness a
tragic story..
He claimed to have loved her,
This young beauty,
He endlessly admired her,
Young face so pretty..
On the bank of Yamuna,
I sing the story of Mumtaz,
Float in her memories a diya,
Next to the grandeur of Taj..
He claimed to have loved her,
And did built the Taj for her,

Ironically, all who knew her,
Had heard her silently suffer...
So young at age
Fourteen she did bear,
In her tender teenage,
I bet he never did care..
Yet build he did,
A Mahal so grand,
Express his love, he did,
By building a Taj like none other
In the land...
Men did cry by his cruelty,
Art did die in the moonlight,
Love was with such ferocity,
For the Yamuna's delight...
Yet the world calls Taj,
The beautiful symbol of love,
Mesmerism the world, It did,
On the bank of the solacing
Yamuna...

Picture Courtesy: Gokul Jayan

The lament of an old world relic

Soubhagya S Prabhu
Junior Year
ECE

Beneath the autumn sun
beyond the valley of green
stood the mighty palace gate
the rich mahogany that
adorned the gate, a symbol
of strength and pride,
the invincible ostentatious
barrier that cocooned the
royalty within

As the last of hinges gave away
the once tall gate lay flat,
at the mercy of all
to be trampled upon
still relishing the bygone era
that heralded the knights and
praised valour

Bullet proof glass ceilings
and skyscrapers are the norms
wherein the old world charm
is left to rot, rusting away
In a pit of dump yard,
neglected by all,
awaiting a soft call of
the gentle mistress, death
to descend upon and
spare the agony of neglect.

Picture Courtesy: Prathibha

Neethu
Parvathy S
Sophomore
Mass Comm

When the cool evening breeze
flip the pages of my diary
spreading nasty smell of
warm thick blood from
my past dreadful days,
my beast turned manhood.
The mirror reflects a bloody
face
Just like those terrifying pages.
Around me, an air of guilt.
The bed, the cupboard, the
chairs
screamed; even my beloved fish
pot
smashed itself and killed her
kids

The past haunts me
I no longer have my
terrible appetite for flesh.
Her pathetic innocent face
haunts me day and night, for the
beastly lullabies I presented her
every night
Monstrous me, mangled
my beautiful little princess.
Tiny soft fingers, pearly eyes
rosy lips and heavenly grace
I tore the petals of
my beloved little flower
Present days seem suffocating
the whole world screams
at my merciless act.

Picture Courtesy: Dinesh Kumar C

My beast turned manhood

The Hell Gate opens for me,
hell fire famished
To gobble me.
I cannot bear a scary future
NOO..... NOT ANYMORE!!
Let it be the end,
How can I purify myself?
Neither the wind, nor the water
either the soil, or the nature,
I present my sinful body
on this altar, this bed of fire
only you can diminish
me into ashes, purging from
my dirty devilish deeds
from this evil figure, my soul
escapes.

The tale of Thamizh Quiz

Harish S
Senior Year
ECE

Who doesn't love a Quiz? It is engaging, thought provoking, competitive and above all, it is pure unadulterated fun. So, when I was planning on conducting an event for the annual Pongal Celebrations Vasantram, an idea struck me. We have had Movie Quiz, Mythology Quiz, B-Quiz, SpEnt Quiz conducted in the Campus, but never a Thamizh Quiz. What's a Thamizh Quiz? Technically, it is the same old Quizzing wine served on a new bottle titled Thamizh. It involves framing questions that sound alien on first reading, but has breadcrumbs enough to find the trail to an answer; the answer having a Thamizh connect-literature, movies, history, people, et al. The event became an instant hit that I followed it up for Vasantram 2015 too. This is the tale of the Thamizh Quiz, a

solemn voice of Thamizh sung in English.

Consider this Question. "X means 'self-speak' or one's own speech. X is one of the few Tamil words which have all forms of phonemes - The nasal, The Hard vowel and the Medium vowel. X was first mentioned in Tholkaappiyam, but surprisingly, the word is never mentioned in Thirukkural. What is X?" The question sounds tedious and is encoded with a lot of trivia, but the answer is easily decodable. Infact the answer is specified in the Question itself! The word is Thamizh, which has Vallinam 'Tha', Mellinam 'Ma' and Idaiyinam 'Zha' in it. In a surprisingly curious manner we have also learnt that the word Thamizh is never mentioned in Thirukkural, truly making it a Universal Literary Work. Sounds Fun?

The best quiz questions are the ones which have a story to it, which combines beauty, breadth and balance, all in a well-framed question. "The giant swing in

Bangkok hosts one of the 12 Royal Ceremonies of Thailand where holy verses from literary works Tri-Bave and Tri-Yampaaval are recited. These works are Thai translations of original Thamizh works X and Y." Needless to say, X is Thirupaaval and Y is Thiruvempaaaval, holy verses on Vishnu and Shiva respectively.

Here's another. "Connect these. Antiquity, Harmony, Clarity, Independent, Serenity, Idealism, Universality, Reason, Order, Humanism." All these qualities are the criteria for a classical language status. Thamizh is one of the 6 recognized classical languages, and the more profound fact is that it is the only one which is still in wide usage amongst common speakers. That is not an easy question to crack. One reason for conducting this Quiz was to bridge the gap between what we want to know and what we should know. We know a lot more about a Foreign Football Club than our own mother tongue. We are very much disconnected with our roots, because fundamentally we don't take pride in our cultural and linguistic backgrounds. We have to wonder why we keep our distance from our identities and pretend to be someone who

we are not, trapping ourselves in places where we don't belong.

One of the Connect Questions displayed pictures of Anaconda, Cheetah, Cash, Mango and Ginger, asking for a specific connect between them. A lot of connections are possible, and that is one of the positives of Quizzes, because it encourages possibilities involving a lot of educated guesses. The answer that I intended was that all these English words are of Thamizh origin: Anaconda from 'Yaanal Kondran' (Elephant Killer), Cheetah from 'Siruthai', Cash from 'Kaasu', Mango from 'Maangaal' and Ginger from 'Inji'. Another Etymology question was "X is a richly flavored soup of Anglo-Indian origin, spiced with curry powder and served with a dollop of tangy sour cream. X translated literally from Tamil means pepper water". The soup is Mulligatawny, from the Thamizh 'Milagu Thanneer'. Amazing how English borrows a lot from our language!

We are at the brink of facing a never-before challenge of losing relevance due to an overwhelming influence of English. Not more than 10% of

today's existing languages are expected to survive the century.

Thamizh, which has an unbroken chain of literary tradition, is facing a crisis today because a significant percentage of Thamizh people do not know to read or write in Thamizh. Tales of Chola and Pandya kings, Austere Avvaiyar's classical literature, our Architectural marvels, supreme achievements in arts and culture are read more by foreigners in printed coffee table books than in fast forward Tamil homes. This has to change. We have to take pride in our roots and represent our identities.

I took the liberty of introducing innovative rounds in the Quiz finals. One such round is 'Minimalist Lyrics' where the first line of a Thamizh Film song is represented in an image. The task is to find out the lyrics from its minimalist representation. Another round is 'Titular Books' where the literary inspiration for prominent movie titles has to be found out. For example 'Soodhu Kavvum' is taken from the famous lines in Bharathiyaar's Panchali Sabatham.

Quiz questions should give 'Eureka Moments' when the

answers are revealed. "X is a Thamizh word for the ethnic group Yadava. Similar to Yadava, X also means both king and herdsmen. Ilangovaldigal gave special mention to X in Silapathikaram as they provided accommodation for Kannagi." A word which means both king and herdsmen? 'Kon' is King, and 'Kol' means cow, hence, herdsmen are called Konaar! All Thamizh students have an acquaintance with the famous 'Konaar Guide'.

Thamizh Book Shops have become glorified stationers where people queue up to buy "Tamil Guide Books" to pass an exam. No other Thamizh book sells as much. If a Thamizh Book sells a meager 5000 copies, it is considered a bestseller whereas the benchmark for other 'light-read, skim through English novels' is in the million copies range. This is no rivalry, because, truly Thamizh has no enemies. One has to be living under a rock to be saying Thamizh isn't universal and accommodating.

Bharathiyaar had asked to translate literary works of other languages into Thamizh alongside creating immortal Thamizh works. "Every town is my town. Everyone is my

kin. Good and bad don't come from others" says an ancient Puranaanooru Poem. Relief comes from within. Thamizh Is Innovating. One Quiz Question example would suffice.

"KaReFo Is a non-profit educational research organization founded by lyricist Madhan Karky. Their focus is on Tamil Computing and language growth. One of their beta products includes Agaraadhi.com, which introduces new foreign words into Thamizh. One example of the word is Thaami which roughly means 'something one does to oneself', the English original of which was an Internet Sensation in 2013." Thaami is the Thamizh word for Selfie!

There is no denying the fact that it is important to learn foreign languages to be connected to the world. But to be connected to ourselves, we have to protect our voice amidst external qualms. We owe a debt to the forthcoming generations to preserve the unbroken literary tradition. That is the message of the quiz; to keep learning, to reach for the sky while also staying deep rooted in our identities. Say Welcome to English and Thamizh will reply back in kind as 'Vanakkam'!

Picture Courtesy: Prathibha

Festivals

Sowndaram CS

Professional Counselor
Dept. of Student Welfare

Festivals are part of culture and ethnicity. Festivals are celebrated across the globe on various occasions, very often these celebrations are also associated with weather and season. Every festival has its own meaning and indication in human lives and been celebrated since time immemorial for sake of harmony in the society. Let's say Korthikal Deepam, a festival of light celebrated in Tamil Nadu in the month of Korthikal (Mid November to Mid December). The weather condition during this month shall be rainy and with diminished sun light favourable for fast breeding of insects which may feed on the crop bearing flowers/panicles, been planted in the month of Aadi (Mid July to Mid-August). In order to attract majority of the pest from the field maximum lighting is made by illuminating the household with oil lamps. Likewise, Pongal is celebrated in the month of Thai (Mid January) a token of thanks giving to the Lord Sun for his blessing through his Eternal Energy for the existence of lives on Earth. It's also a thanks giving day for the cattle that have been part of farm production. Deepawali, a festival of light, compassion, care and affection is celebrated with lighting the

home in a traditional manner distribution of sweets across relatives and friends; seeking blessings from the elders and so on.

Holi, a festival of colours celebrated with homemade colours which impart equality beyond the age, social position, economical strata etc...

Various skills like music, dance, doll making, drawing (kolam, rangoli) are staged at the moments of festivals by the folks of the celebrating community. Festivals are celebrated for happiness, peace, equality, sharing, protecting of environment after sustained work round the year, exhibition of skills and talents and so on.

But in the recent past we pass this day in the name of cracklers/fireworks. packing materials, artificial colours poses

celebration with Holiday to great threat to our environment. As hard work is no more in the mechanised life; entertainments lose its glory of being celebrated occasionally. Skills and talents are hired from professionals and fade from the community.

Let us recall the Seven Social Sins highlighted by our Mahatma

1. Politics without Principle
2. Wealth Without Work
3. Pleasure Without Conscience
4. Knowledge without Character
5. Commerce without Morality
6. Science without Humanity
7. Worship without Sacrifice

Let us resolve in this festive mood to reinstate the morals and values put forth by our ancestors and have happy and peaceful days ahead for our own sake and for that of our generations to come.

Picture Courtesy: Prathibha

Riaz Nabi Mohammed

Coach for the Indian Hockey team at London Olympics

Riaz Nabi Mohammed (born May 5, 1972 in Madras, Tamil Nadu) is a former captain of the Indian field hockey team. He represented India at the 1996 and 2000 Summer Olympics. He won the Arjuna award in 1998 for his outstanding achievements. He has won the title for "Best Sportsman of the year" from Tamil Nadu's chief minister in 1999. His father was an international umpire Mohammed Nabi. He is currently the Coach for Indian Hockey team at London Olympics. He currently serves as the Chairman Selection committee for Tamil Nadu Hockey Association. He is married to Mehnaz. They have two kids – Shameera Riaz and Mohammed Rayhan.

Sir, It's an honour to meet you In person. How did your passion for athletics begin?

It all began with the 1978 Asian Games in Bangkok. At that time the only source of information was the newspapers. Gnanasekaran R who hails from Kandanur in Sivagangai district in Tamil Nadu was my inspiration as he won 200m gold and 100m silver at the 1978 Bangkok Asian Games. No Indian had accomplished this feat before him. I was roughly 8 years old at that time. It lit a spark in me and I felt I could do it. I began to take it seriously after 1982 when India hosted Asian Games for the second time where Balasubramanian secured bronze medal. I started regular practice and got a coach.

A lot of people are passionate about sports But as a profession It's generally not encouraged in India. What challenges did you face when you decided to take up this field?

I faced a lot of difficulties. There was no proper playground, no equipment and no proper guidance. Luckily, I was able to find an amazing coach. Due to lack of facilities, he asked me to go to Chennai

wherein I joined MCR and went on to become an international champion. Earlier the medical facilities were not adequate. Now situation has improved by leaps and bounds.

How do we differ from other countries in terms of sports infrastructure?

There is a vast difference. We are still improvising. Lots of development has taken place over the years. Earlier, only Delhi had synthetic track. Now in Tamil Nadu itself we have synthetic track in Coimbatore, Madurai, two in Chennai and one is to be opened in Trichy soon. This generation is getting international standard equipment and facilities. Earlier, Olympics used to mean medal in Hockey alone. Right now the scenario has drastically changed as we get medals in boxing, tennis, shooting and so on. Medical facilities have improved and the availability of trained professionals come as a welcome relief. Every single aspect has to be properly synchronised for the athlete to succeed.

You have taken up coaching for athletics. How did

you make that transition? What prompted you to be a coach?

After 12 years in International arena I wanted to do something to give back to the country which helped me in realizing my dream. So I decided to be a coach. It involved going for one year diploma course in the National Institute of Sports, Patiala, and Punjab. First semester involved physiology, sports psychology, biomechanics and sports medicine. Second one was specific to the area of interest. By 1998, I joined as a coach and was part of the 2012 London Olympics team. I feel elated to bring back good results for the country. My own son is an International triple jumper, national, international champion and South Asian Gold medallist. He is currently pursuing his post-graduation in PSG college of Arts and Science.

Your entire family is in sports. How do you manage everything?

It's all thanks to my wife who herself was an international long jumper. She secured silver medal in South Asian games in Pakistan. After getting married she left the field. While I am be-

busy with national and railway teams she used to take care of the children. She understood the difficulties and wholeheartedly supported me. For training my son, the rigorous schedule could be properly comprehended by someone already in the field. It involved practice after school and then nutritious food. She was a railway employee and still managed to take care of the two kids perfectly well.

What Is your message for the younger generation, sir?

I would like to put forth a request to our young generation to actively take part in physical activities. It helps to maintain health and plays a crucial role in improving one's confidence. It adds joy to life. One of the major difficulties faced by engineers is stress and this is the ideal stress reliever. Stress is due to lack of physical activity. On doing exercise the mind, and body become stronger and we are more equipped to face challenges in life. It is a medicine for the youth. It helps to make life better not just for themselves but also for the nation.

Priya Ramakrishnan interviewing Mr. Riaz Nabi Mohammed

జీవితం

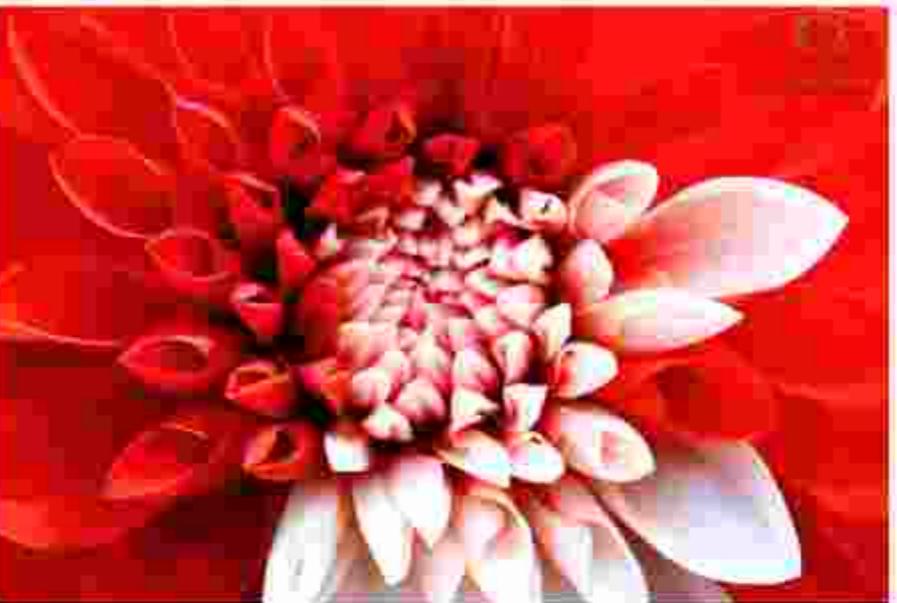
Harsha Uppalati
Senior Year
ECE

గెలుపు వుండాలికి నిస్యు పరిచయం తెచ్చంది. కానీ కొమ్మ భువంతాన్నే రికు పరిచయం చేస్తుంది. అశాకంలో అయిచ్చ పొముకొని, వుముదుంలో ల్యాప్ మిగిలే క వుల్ఫ్ బింబుచ్చ డెస్క్ పుట్టాడం చందీచే వున్ ఈ కెబించుంలో ఏక్కువై, అశయాలు వుర్కే అఱటాలు అంతాలేది ఆలోచనలు.

କାଳକୁ ମୀଂଲିନ ରହୁଥି ଜାର୍ଦ୍ଦୁକଣ ଓ ପୈଦିକେ, କଂଶ୍ଚାନ୍ତି ଜୀବ ଦୈଯାଗିଲି
କେବଳ ନିଃନୃତ୍ୟରେ ବେଳେ ତେଣୁମେହିନେ ମୂର କାରଣମୁଳ ପାନ୍ତି ହେବେ ଜାର୍ଦ୍ଦୁ
ପୁର୍ବୀନାଥ ଏ ଓ ରହନ, କେବେ କାହିଁମିଳି କେବେଇ କ୍ଷେତ୍ରମେହିନେ ପରମ ପୁରୀରେଇ
ମୁନଙ୍କ ବେଶ୍ଵର କମ୍ପନ୍ତିରାଧୀନ, ଆ ଅମ୍ବରପାଦ
କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଜ୍ଞାପନାଥ କାହାମିଳି ପୁରୀ ଏକିରୂପ
କାହିଁକାହାନାଥ, କାହିଁ ଅଳା ପରିହିତ ଏକ ଉ ଦେଖିବା
ଲୋ ଦେଖୁଛେ ପାର୍ବିଂଦି ପିଲମୁଖରୀଙ୍କେ ବେଶ୍ଵର
ରୂପୁ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କେ ଅଳନିଛେଆଂ,
ମୁନ କାର୍ତ୍ତିଲୁ ଅଭିଭିତ୍ତିରାଧୀନ, ପରିଶ୍ରମୀ
ଅଜୀବନାମାନଙ୍କ ପିରି ଅଭ୍ୟାସାଂ, ନ୍ରିଜିଂଦିଂ
ମୁନକ୍ଷି ପେକିନ୍ଦିଗୁଡ଼ିଂ, ଅଜାଂଦି ମମଦୀଂ
ଲୋକେ ପୁନଃ ଉଚ୍ଚିଗ୍ର ପ୍ରାରିତ ନିର୍ମିତାର
କ୍ଷେତ୍ରକୁଣ୍ଡାଂ, ଆ ଅଭେଦ ଲୋ କୌଣ୍ଠର
କଣ୍ଠ ମୁହଁ କରିବାର ଅବିଜ୍ଞାନାର୍ଥ,
ଅବେ ନିଃନ୍ତିଷ୍ଠ ଓ ପାର୍ବିକ ମୁନ ମୁନକ
ଜୀବ ଅନ୍ତରିଂଶୀ କାନ୍ଦିର ଓ ମିଳିଯାନ୍ତି
ମୁହଁରୁଗାନ୍ତ ଗ୍ରିକାଂଶି ମୁନ ପ୍ରାର୍ଥିତାରୁ
ହେବେ କରାନ୍ତି ଅଭିନ ଅଭାର୍ତ୍ତ ନିଃନ୍ତିଷ୍ଠ
ରାଜ୍ୟାଧୀନଙ୍କ, ମୁହଁରୁଗରତଂ, କ୍ଷେତ୍ରିନ୍,
କମାନ୍ତ ହଂଦି ଗ୍ରିଫାଳ, ଅଭି ଅଭିଭାବ
କରିବିକି ରହିବା ଅବେ ବିଶ୍ଵାସାର୍ଥି

... ನೇನ್ನು ಮಾ

గొట్టులో వుక్కి చూపుటా
మొదటయ్యారు కాపు స్క్రోఫు కంటే
మనమిలో వుక్కి కుద్ది కో కట్టసింట
సరట లేచుగా కండిరి
స్క్రోఫు...!!

Picture Courtesy: Niranjan Rajendran

అమృత - నా తొలి ప్రేమ

Gayathri Sarmishta
Junior Year
Computer Science

పునర్ అచ్ఛుతో తొచ్చి నీమ ఏమిలో ఆన ఏమిల్తంగా ఉండి కొడా..! శేషం అప్పుడి యొక్క వాటావరింణ పురియు ప్రకృతి కోటిమీన్చులు వ్యాపారము, పునర్ అప్పుడి సాకు ఏస్తే వేస్తుంది... పంచే లీఫులు అప్పుడి వారి పునిటి వారు స్వీమింగ్ డేస్ట్రిక్టు దేవీసులు, దేవులు లెపియాయి, కానీ పునం కండె వింత అహంకి డాముందిది. ఏమిలో కుక్కడే నేపు! బున్నమందరూ కంప్యూచుకునే దూశాను, ఒక లిఫ్టు ఉనాడిరజ, పునర్ టూయలెర్స్ పునందరూ ఉంచే జారు పునిటి అప్పుడి లో పొంచున పంచుక్కరం నైకీ మీద నైమలో ఏ అప్పుడూ లేకుండా ఆ పునిటి పేరుతో పునర్ పున్నదిగ్ంపు, కొన్ని ఆచ్చులను చేస్తును, కానీ పారిపోలి ఆన బీసు అచ్చుపు, అప్పిలోపు. అప్పుడు రేఖా ఆచ్చులను వాగీ... ఒక రేఖ ఒక క్రీస్తీ దేసి ఆంధ్ర పారికి క్రీతి దేసే ఒక అప్పుము, అలా జాచెప్పారు, గొయిం అయ్యంది, పున్న అధిగి తీసుకొ

వాక్కని ఇక్కడే కలిగాను. నేను ఏకరో కూడా తెలియకుండా నాక్కు పంచే ప్రీమను. అంటే నేను విష్ణువుకిపోతున్నాను. ప్రథి. విష్ణుపై కూర్చున్ని దెంచినే ఏనీ లేదుండు రోజు ఈ అధ్యాలను నా కీళ్లుల బీద్ల మొదటి పెట్టారు. ఎంతో నోహి ఉన్న ప్రైక్ ప్రీము శో స్త్రీని దేస్తాను. అస్త్రము ఈ మాచీంబిండా. “అదింట మీకోసిద్దే కథా ఏక క్రీస్తినిర్వ సుంది కి ల్లోకస్తర్ వరకు చెగిపిచేయని తథ్యాలను చూసి నా పునర్జన అన్నా! ” అది నిష్పత్తి చేస్తుచేయాలు. విఠిగిచేయాలి”. పునర్జన ఏకరో కూడా ఇంటి పుంది పునర్జన ఉన్న చారితో

ఆత్మవచ్చులు

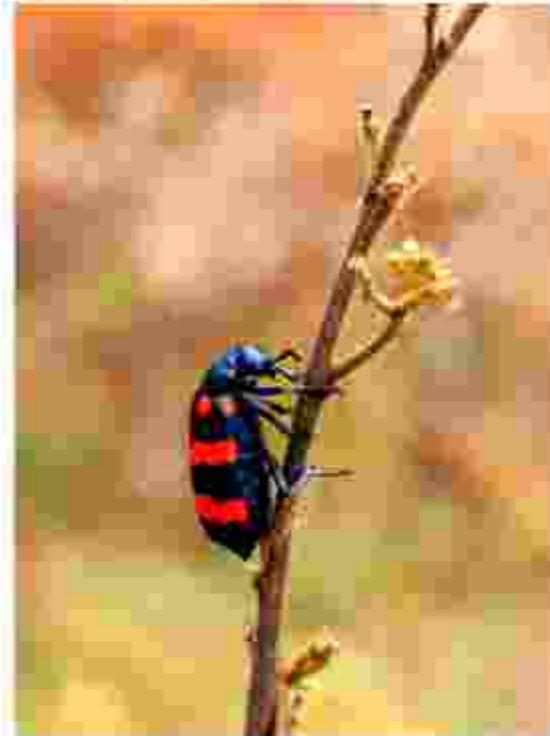

Prashanthi M
Sophomore
Computer Science

అందీ కల్పిం తరి ప్రేపు కైనశ్శమి,
స్తోత్, చిన్న ల్పు అనుయాయ జ్ఞాన
... దీచా నిష్ఠాధ్య సువిసే భావాలు
ఎందరి పొంది కేరుకేసగు, పొంద
మాన్య మిథులతో ఇనుటారు, మం
పుత రో అందమైన జెపుళ్లు, విక్కలు,
య రుణిల స్తోత్క లెఱకలు, ఘ్రాలు,
కొండలు, వేశలములు, సూర్యులు, ప్రాయం,
ప్రాణిశంఖయం పురుస్తో... కట్టయాశ
పొలు వింపు ఈ స్తోత్రమైని
విస్తే ఒక్కసారి కపురుమ కొండ
పుల అయిపోతాయి.
ఏ జయిత అమృత పీ సేపు విషాద
యిసే ఉండు.

పొరుండిన వారి, పొరుండిన వారికి మర్చి
ఉన్న ఒక అత్యవిషాధువై ఇద్ద మనమంగల
విషాధువై.

Photo Courtesy: Prathibha

Picturing Cultural Variation

తెలుగుభాష పై ఆంగ్లభాషా ప్రభావం

Pavithra A
Fresher
Computer Science

“మనిషి శ్రవితపడునికి అంతి కుస్తి కూడా అంతి కుస్తి కూడా”

“ ఇంగ్లాండ్‌కు నుండి కొన్ని ప్రమాదాలకు వెనుక వెళ్లిన పంచిక:

మాత ... జన్మదాత (అమ్మ)...!!!

Suman
Final Year
Mechanical

అమ్మ ఇంచు
బాటిలో సంపర్కించి ఆమ్మ కొవి
శియ్యాన్ని అమ్మ అనే కీలుపు
దీకున్నది ఉన్న
ఆమ్మ లోల పాట కన్నా చిన్న...!
ఆమ్మ ఇంచు ఒక కష్టమైన వెన్న
ఎంత ఎంతిన అంకని నీరుని కలిగిన అమ్మద్రంలా
ఎంతో ఉప్పురూపమైన ఆమ్మయిపంలా
ఎంత అంకులించికా ఉక్కిడి,
ఎంతో గుట్టుర్చినది, ఆమ్మ ఇంచు

Picture Courtesy: Prathibha

కోలాసారు కుళ్లుకలే
స్కూలాల ర్యాస్టులే
చూచుట కూడా చింపుత లాభకు కోల్పును ఈ అందం
కొసుపు దశ కల్పిన ఈ దేవముచూటు...
అమ్మాదికి అమ్మద్రంలోనే
ఈ అందం లాభ ఉన్నియంది
ఎంతది అందాదికి నిర్మించిన అభిన ఈ దేవత కా దేవత
- నా క్లీచు అమ్మ కాండ

ప్రేమ ఇష్ట్ కాదల్

Vamsi Krishna Reddy
Final Year
Computer Science

"Friend's end friend end friendship is end end=0"

నిజం

Naga Raju M
Junior Year
Mechanical

మనం నిషాంగానే develop అయ్యాం,
పూర్తి ఇక్కి మనిషిని పెంపుతాం.
ఇచ్చి మన బ్రక్షింధు డఫెంచా మనకి తెల్పి,
మనం aliens లో ప్రోట్టోన్ కెయాలాలీ try చేస్తూ
మన క్రత్తువు terrorist లంఘాన్న ల్లోంధుకోం
పాటక్ అగ్గయం మనిషి లీధ్యా శాపితుక్కాం ఏంతి ?
ఎంతే సేవీ సాపుర్ అనేం smart అయ్యాం.
road (రోడ్) ప్రక్కనే accident అయితే పూరీ కూడా చూడినట్టే
చేయాం,
కంటేకి క్యాప్ ఫేస్ ఫేస్ లో ఇక్కి డాచేల్ దేంచుని share
చేస్తూం.

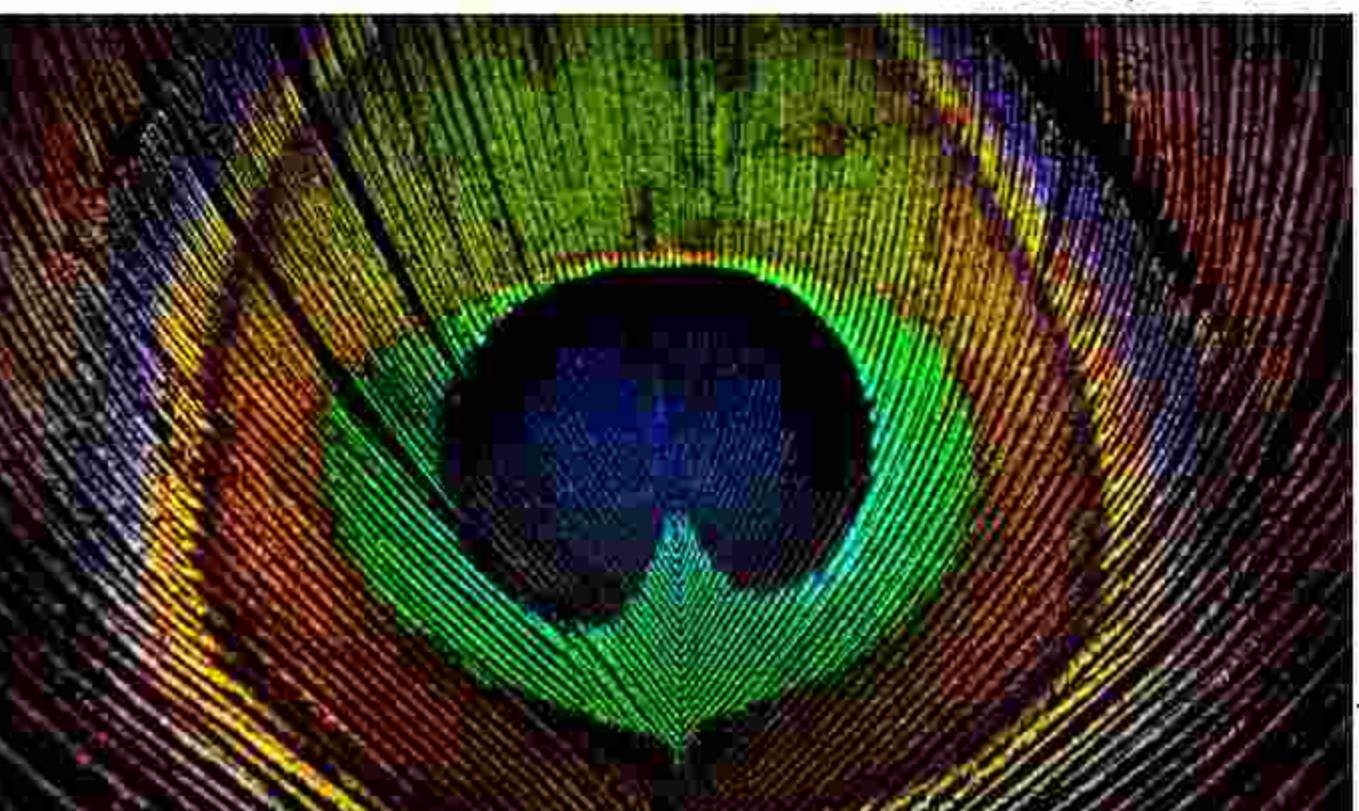
మనసు మాట వినదు

Uma Kota
Junior Year
Computer Science

మా స్ట్రీట్సం, నా క్లోఱం తపు
నా క్లోఱం లోక్కాల్ని చూచించే భారతి తపు
తపు లేదు లేని వాయి ఎంత తండ్రిగా ట్రంపం తయారయిన,
అందులో కిడ్నీ?
ఫ్రెండ్ చెస్, అను విసిరిన వాయి మూగొండా నా స్నేహం?
పసకి క్రైరూగా చెప్పుతో, ప్రయుక్తుల్నా సేవి క్లబ్
కలిగిన పసకి అందిరం దేని అధ్యాయాలన్ను సేవ తపు ఉ తర్వం
ఫ్రెండ్ చెస్ ప్రోట్టోలు ఉ, స్నేహామూ?
శీథిని చేసు నేనుగానే కంపింగుల్లు, ఫ్లాపింగ్ అందులూ నా
ప్రారం?
అందులో ప్రోట్టోలు ఉ, ప్రోట్టోలు,
అందులు మండె అంపికే ఉప్పించు ఉల్లాసం
ప్రోట్టో గైప్పే ఈ క్రూజం విషాధి ఎంతో ప్రేయాలూ !

Picture Courtesy: Dinesh Kumar C

మంచి మాటలు

Sneha Shree
Sophomore
Civil Engineering

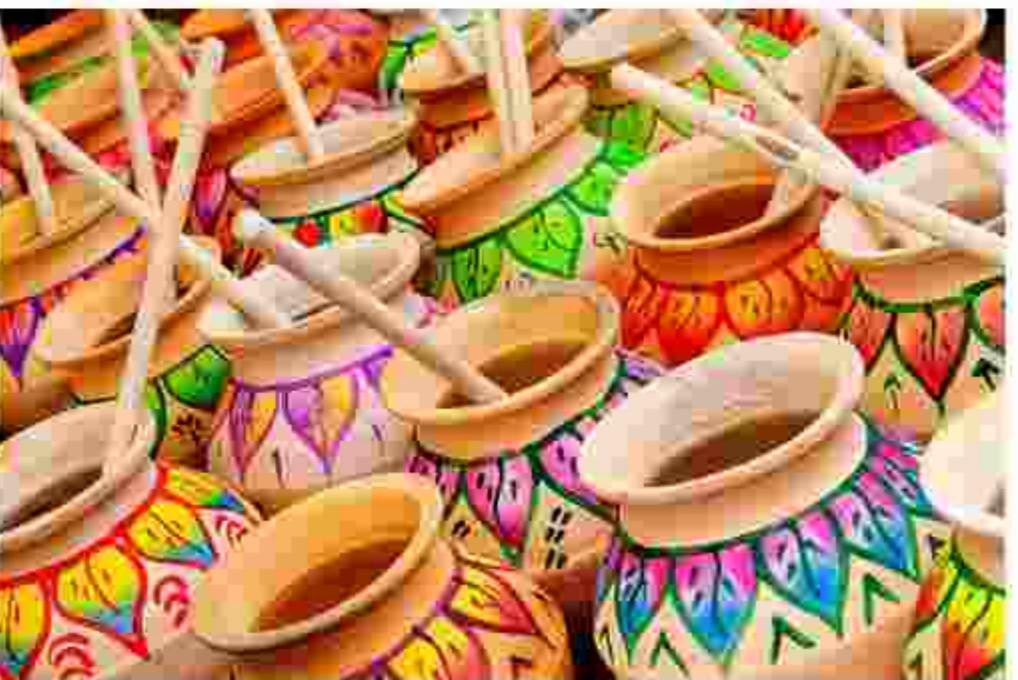
పదుక్కు చేసి ఉపిసో...
పదుక్కు వేయడంతో పూతూ ఎచ్చించున్న
ఒక ల్యూను ఉపరి కెప్పుంది.
పూకవులూ పొగ్గునే తీస్తూ తుఫానానికి వెళ్లండి
పంచకుంటే పెరిచి నువులు
పంచలుంటే అంగిచి రాధా
పంచలున్నా... పంచలున్నా పుగోలి జ్ఞానాచారు ఎక్కువే
పంచ కటగిలేలి ఒక పొప్పు క్షుపించం
ఏ వెళ్ల ఎక్కువు క్షుపించే అది పొప్పం
ఏ కేం ఉన్నతు క్షుపు వెరిశే అది తేసి

సంక్రాంతి

Krishna Rao KV
Junior Year
Mechanical

సంక్రాంతిన పూజలులో లోగిస్తు,
వేలాలే తోరణాలో పొగ్గుబెట్టం...!
ఫోగ్గుబెట్టం పించటం,
పారిచుపుల తెఱ్పటం...
కొత్త అట్టుకు అటకటం,
చించి పురణికు గిరిజామా...!

ఎందుకు..?

Kashyap Nagarjuna
Sophomore
EEE

మహిందరంలో దీని కుటుంబముకు
ఎందుకు వేడికి కంఠి కిరువారెంపుతు
గార్థికాలో ఉచ్చారించుకు
గదిదే రోజుకి కాబించుకు
ఉపుకు ఉపీలో ఇంజినీరుకు
శేరిస్తు ఉన్న కుర్చిం ఎంపుకు.

ఎందు ఇల్లిన తింప ఎంపుకు, ఎందు, కిమిటంగా ముప్పుండో తెలియాలు కానీ...
ఎందు కసుకున్న నీ గంగాస్త్రా, నీ పుష్పమున్న పెంచుఖానీ ఉంటు, కానీ
ముగించుకోకు..
ఇంకంలో ఏదో సాధించాలనే అంది అచ్చి లేయాలు...
పుసులో సునీ పెర్చే వైపుల్లాన్ని, మండి వొంగులన్న దాసుకోకు...
ఎందే వారి వైపుల్లాన్ని పెర్చించుచుట్టు...
పారి వైపుల్లాన్ని పెర్చించుచుట్టు, నీలోని వయాల్ని తొంగించు...
ఎందే వారి వైపుల్లాన్ని పెర్చించుచుట్టు...
ఇంద్రు ఇంకంలో సాధించాలనే కం కొనిపుటుంది..
(ఎందే వారి వైపుల్లాన్ని అంచే పునర్వోసి భయాలే..)

ప్రీయతమా

Damodhar Reddy
Final Year
EEE

అందాల తేలు తేలు అందాల పోసం,
తుంకులుకి దురుస్తులోంది జాలోని పించుండి,
విశ్వాస్తు తరించునండుస్తుది జా ప్రార్థయం,
నీ జాంచాలో కటుపుతోంది పుసు పుత్తికుండ,
పేరుగాలేసి ప్రియాలు కూ విశ్వాస్తు,
పుసు లేపులు అందుకు పుసు జా ప్రార్థయం,
నీ పించుండాలి అందుంది జా పుది అందుపుచుండ,
జా పించుండాలి దాయ గీ తీస్తే సుందించం.

కంగితే తెలుసుంది కొప్పుత్తి పించ..
గదివిశాశ తెలుసుంది కాలాం పించక..
పుసుపుయితే తెలుసుంది ప్రేమ పించక..
పించితే తెలుసుంది పుచ్చిత్తి పించక..
పుసుం లేదే తెలుసుంది స్నేహితుని పించక..
పుసుసారియి అర్థం లేపుకుంటే తెలుసుంది జారి పుసుపు పించక..

విలువ

Dr. Murali Krishna
Asst. Professor
Dept. of Mathematics

నా నాలుగేళ్ళ ప్రయాణం

Manish
Senior Year
Mechanical

పు కర్ణ నాయగు సుశిల్పులూ పుండు మొదలుయాది,,
అమ్మ, గాన్ని నాళీ ఎయిలుదేవారు, మా విషాంకు, వెర్ధమైన
ప్రియులు, వెయిస్టు, నావ్యులు, శాశవ్యు, లంక చూ వాళ్లు
, తయ్యబు కవిసీందివులు విరకు చేయు తంపుళు దస్తు
భాగాలిప్పుడు, లంక ఉప్పుమని అమ్మ వేణి ఉరిపెటు,
వెంటుము లేత్తు వేణి చేకే తీటు, వెంటుము వేణి కీములు దూర్మీ
, వీమానిల్లితో పోటు చూచ్చు లేదు, అప్పుటిత కండ ప్రయాచంలో
అమ్మ లమ్మ అంగ లమ్మానే ఉండి. ఆ కథలో అమ్మనీ
విశిష్టాలున్న అన్న కూడ కనుపించి. వెంటు వాళీ విషాంకు
పూర్వాధిని వాళ్లు, అ రోఱ వాళీ అంగ ప్రాణులుకుండి ఉప్పురు
, ఆ పుండు కూడ పుండు క్రూరు లేక అమ్మాన్న ప్రియులు వాళ్లు
, గాన్నిపు విషాంకులుకుండి. ఆ పుండుకుండి 24 గంపలు ఉన్నా
టకరోలు, యాదీని ప్రతి జాగు నమ్మ నా మంచి యారం లేపున్నట్లు
అనిపించింది. 100త కూడె వెంకిలే నా కంచానికి సూ వాళ్లు నా
ప్రీర కెంచుకుండు నమ్మ నికి దెగ్గర అశ్వున్నట్లు అనిపించింది.
ఏ కాకి వేగంలో.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲೋಳ - ಸುರುಣ ಮೀನು ವಿವಿಧಾಂಶ , ಕುಳಿತ್ತು ಪ್ರೇರಿಸಿದ್ದ ಕಂಪನೆಯ ಹೆಚ್ಚರ್ ತೆಂಪು ಶಾಂತಿಕಾಲ, ನೇರಿಕೆ ಸೂರ್ಯ ಉತ್ತರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಿಕ ಗಾರಿಸಿ, ಅ ಲೋಳ ಏತಿ ಒಕ್ಕಡಿನಿಂದಾಗ್ನಿ ಗ್ರಹಿಗಳಿಗೆ ಪಾರಿಸಿದ ದ್ವಾರಾ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನಾಗುತ್ತದೆ. ಅ ರೆಂದು ನಿರ್ವಹಿತಾದ್ಯಾದ್ಯ ನಾ ಗುರುತಿಯ ವಿಳಾ ಶಿವಾಂಶಾಂಶದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂದರಿಂದ ಜೀವ ಕಾರಣ ದೇಹಕ್ಕು ಕಾರ್ಯಾಲ್ಯ - ನಿ ಅಂ ಟ್ರೋಂ ರಾಮಕಾರಣರಿಗೆ ಅಗ್ನಿ , ವಿಶ್ವರ್ವಿ ದೂ ಕಾರ್ಯ ತಿಳಿಯಕ್ಕೊಂಡು ನಾಕು ಅಂ ವಿಶ್ವವಿಷಣು ಎಂಬ ಗ್ರಹಣಾ ಅವಿಷೇಂದ್ರಿಯಿ . ಇಂದ್ರ ಪ್ರಭಾ ಮೇರಿಲ್ ವಿಶ್ವೀನ ಅಜ್ಞಾನಿಕಾರ್ಯ ಅಂತ ಪಾಕ್ಷಿ ರೀತಿಯ ಉಗಂ ಪ್ರಂಜಳಿಕಾಗ್ರಾಮ ಕ್ರಾಸ್ , ಪ್ರಾರ್ಥಣ ಕ್ಷಿಣಿಗಾ ಸುರಿಕ್ಷಿತ ಅಗ್ನಣಾ ಅಂಶಾಳಕ್ತ ವೈಗ್ರಾಹಿ , ಅರಿತಾರ್ಥಕ ದೂರಣಾ ಅಂತ ಪಾಲಾರಿ ಸಂಕೀರ್ಣಾಳು ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ .. ಮತ್ತಿನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಣ ಕಾರ್ಯಗೆ ನಿರ್ವಹಿತ ಪ್ರಾರ್ಥಕ ಕಾರ್ಯ ಅಗ್ನಂ ಕಾರ್ಯಗಾಗಿ

— కుమారులు కున్నికున్నాడు —

“ఎవరు దేవుడు కోపి మహాత్మ శాసక జయ దేవి చేసిది, అందును మార్గమం... కొండ.

୬୩

Chaltanya
Sohamika
Mechanica

పూర్వంగి పొటుపూనీ లారీసాతో నూ భవిష్యత్తు కూరదని
వ్యక్తమే నా దేశి దేఖి చూరువి నూతు వీర్యంది . వెళ్లుని
వెళ్లిన కూటుబు వెయ్యాలైని చేసిన వియోగాలు వెప్పురూ కాకు
అప్పుమే అని తెలుగులేదు . అక్కపై కాపాలపుటున్న ఆ విశ్వార్థిన్న
సర్వాల కుటీ తిరిగి రావణి అర్థం అయ్యాంది . అంత్కం వేసి
ఉని అందుగి వస్తు అంతోకి మెప్పు పెక్కిప్పునే ఉండి . అప్పుడు
ఆ నీచేయం దేసిన దేశులు నీస్తు ఎంటర్చా ఫ్లాయాబం
దేయమంచంపుటాలు ఏర్పడ్డులు కంటా దీయిస్తున్న తా నీస్తు పూ
ఓరికి పొగాలిక్కు తుస్తుయి . ఏచ్చుచూ కంటే సుందరి ఏదో
ఎకది తీసుకు వచ్చే వేసు మొదిలి పొరి అంగ్రే పూలికాస్తు
పేసులపెట్టాలు — అంగ్రే సీరియం అంగ్రే మెచ్చుం వెలువు క్షులేది
స్నేహం .

ఆ నా వాలగు కంటుకుటాలు కొళాంకు పెద్ద పూర్వు తీసుకు
రాకటుకొట్టు . అనీ ఉ కొళాం మాత్రం నీస్తు పూతం ఓక
సంఘ్కార్పు పుడిప్పిగా తీర్చి ద్వితీంది . గేము పెళ్లియాల్సు ఆ వాలగు
సంపోక్కాలు గేసు వేర్పుతుస్తుమీ పురిలిపోసు పురిలిసేసు ...
సరే పురి
పుట్టి పూ ఎశ్చండా అవేర్రియి లేసిం నేసు తిరిగి పెప్పుయా
తాని వెయ్యి కథకోసిం వియురు చుప్పు ఉండాలు ...
కథ లేదా

పండుప్ర కథ

Sal Vastav M

నా రూపం
కన్నకి అందిన కావ్యమో...
కుమారు తండ్రినీ అందినా
కథాలి వచ్చిన నిష్టయిమో
కుమారు దేఖి విశిష్ట సా తప్పాలో

నువ్వు వస్తాడని

Krishna Reddy
Final Year
Mechanical

i love you అని పెళ్ళాడికి లిష్టు ఉపాయి
 మనమి తోచు కావుకున్న లీఫు పెయింగును కావునది
 గెలగే gap ఏకండి వూస్తుకి సేచి నుంచి i love you అన్న
 మామి పూర్తులు రామి ఉన్నాయి.
 కైపుసింగులే ఏక్కువునది అని తొలి చుప్పు లీఫు పొట్టువాయి
 శొంపుంపుకు అంధా పుట్టు ఎన్ని, అగ్గినది,
 గొంతులే ఉన్న చూపు కయిసే సెలిణీ కెప్పుగామ
 గుండిల్లే ఉన్న లీఫును ఇంకా దెబ్బుగామ
 కములు పూస్తే కలుపుఁచు,
 తప్పనే కుత్తల్లేస్తూ శరీరమ్ములే వర్షించునేలు
 కంపిసే రేపు బుట్టుకాగి అ రేపు ప్రస్తుతి లేద్దాకున్నికాన్ని...
 కుండించి కూడా కమించుట్టు నల్గించి వెళ్లించుట్టు
 ఉడకి శ్వాసం చెరకు పించును కూడు
 శేకటి నీంచిన నా శీరిగు లోకి లిష్టుఁమై సుఖం కుంచునది

పండుప్ర కథలు

Sal Krishna
Final Year
BCA

కంటికి కల్పించు... గాలి ఇమ
 మనుషు ఉండవయిను... కలువనుం ఇమ
 ఏండ లోకులై దగి ఉంది... విశ్వింం ఇమ
 జీవులై నూపుం ఉంది... భూతిగూపుం చూరుచు
 డెస్ట్రి సంఘు చమ్ములై... వస్తుఫూకై
 రథుషు ఇమ... ఎది... తయిపై
 పూరు ఇమ... కిలాపా...?
 మనుషున ఇంద్రు
 మనుషు హెంద్రు
 ఏండ గోలై లో ఉండి వేసు
 ఇంద్రు?

కవియీ నీడా కావలేయ ప్రందా

शैक्षणिकी व्यवसायबद्धा च गवेषणा - विलीयमानाः वीक्षणभेदाः*

डॉ. ए. आर. श्रीकृष्णन्
एरोस्पेस इंजिनीयरिंग विभागः

Dr. A R Srikrishnan

Associate Professor
Department of Aerospace Engineering

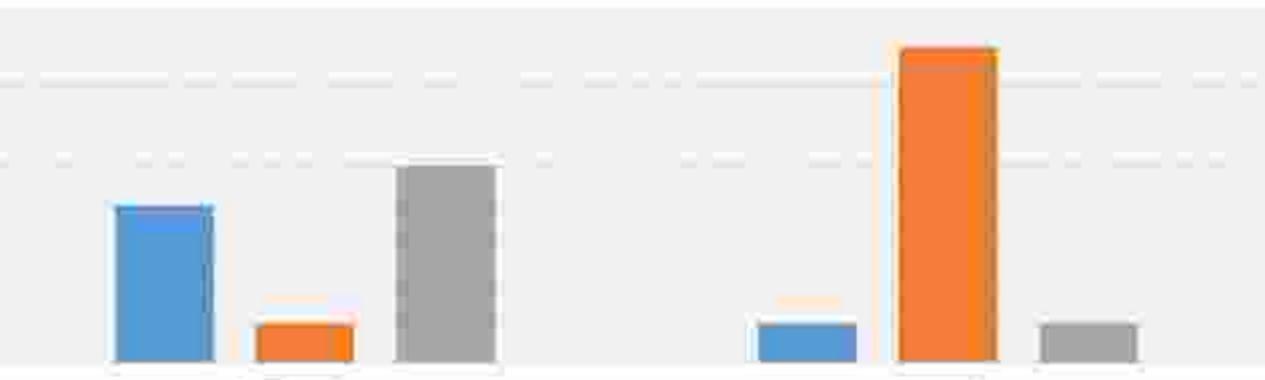
प्रायः गरेपणसरणि, चिशिष्य यन्त्रकास्त्रहेण, प्राथमिका (fundamental) प्रयुक्ता (applied) यति ददृचिधा विभज्य परिगण्यते। तत्र च प्राथमिकगतेषणाह्यो नामः अध्ययनव्यस्थभावप्राचुर्येण शिक्षाप्रधानस्थापनेषु (कलाशालासु) शैक्षणिकगतेषणात्मकतया (Academic Research) संचालयते। प्रयोगप्रधाना (प्रयुक्ता) तु गरेपणपद्धतिः व्यवसायस्थासु प्रामुख्येन प्रवर्तते। अनुशीलनानुसारेण पठिभज्य परिकल्पितो परिपालितो च एती गरेपणमार्गो अधुनात्मनिकासविशेषः मिथ समीलतः इव इश्यते। पठनात्मकप्रयोगात्मकयोः शैक्षणिकव्यवसायबद्धयोः गरेपणरूपयोः प्राक्तनभेदाः अधुना क्रमेण विलीयन्ते इत्यप विषयोस्य वेखुमस्य।

शैक्षणिकव्यवसायात्मकगतेषणाः अनुशीलिताः
प्रकारभेदाः

“सन्तः परीक्ष्यान्व्यतरत् भजन्ते” इत्येषा महाकठिराग् सर्वशासपि गरेपणकर्मणां मार्गविधि सर्वहेण निर्दिशति। तथापि शैक्षणिकमण्डले प्रयुक्तव्यवसायमण्डले च अनुवर्तिते गरेपणसरणी तयोः व्यवस्थितरूपेषु स्पष्टान्तर काञ्चन भैदान् भजतत्। शैक्षणिकगतेषणा प्राथमिकाना विकसिताना रा भातिकतत्वाना प्रक्रियाणाम् निरीक्षणाना च विश्कलनं लक्ष्यीकरोति। ततद्विषयविषु विज्ञानपरिधीना प्रकृष्य व्याप्तमन्तर तत्र प्रधानम्। दशेनानां नवीनत्वं तेषा अगाधता नवसिद्धान्ताना निरीक्षणानां च प्रसिद्धीकरण इत्येति शैक्षणिकगतेषणे प्राधान्येन परिगण्यन्ते। प्रयोगात्मके तु व्यवसायमण्डलगतेषणे समाजिताना सुव्यवस्थितानां च आतिकतत्वादीनां विषयानानुकूल प्रयोगकर्म एते प्रामुख्येन गणयते।

उन्नताध्ययनस्थासु गरेपणकेन्द्रेषु च संघालिता शैक्षणिकगतेषणा; व्यवसायात्मिका तु व्यवसायस्थासु

अनुष्ठीयते। एते लक्ष्यमार्गयोः भिन्नतया द्रवाक्षिप्त गरेपणपद्धानी विभिन्नैः प्राथमिकघटकैः नियन्त्रिती भवतः। अध्यापनस्थाधीनतया शैक्षणिकगतेषणां परिमितमेव धनसोतः प्राप्तोऽतः व्यवसायपक्षे तु सम्पदां सोतासि बहुमिति सन्ति। व्यवसायविजयाय विषयान्वयं लिप्तमार्गः - येन विषयान्वयान् (time to market) इस्वरतरो भवति - प्राधान्येन परिकल्प्यते इत्यनेन व्यवसायबद्धगतेषणे समयावकाशः नितरा परिमितः। “गृहीत इर केशेषु” त्वरया गरेपणमकरोत् व्यवसायव्यापृतः। शैक्षणिके तु न तावान् हस्तः समयावकाशः - तत्र चतुष्पन्धसंवत्सरत्वाप्ता गतेषणप्रक्रिया। सर्वप्रधानं तृतीयो अहोः वैष्णिकस्वरूपात्मकान्वयस्थाधी। व्यवसायगतेषणे मार्गो लक्ष्यश्च प्रायः सुनिश्चितः; अत एत गतेषकः न अरित्वात्म्यम् अहति प्रयुक्तगतेषणायाम्। शैक्षणिके तु कि यत्य कि गतेषयितव्यव्य कश्च मार्गः अनुवर्तितव्यः इत्यादीन् गतेषणाकृती स्त्रये रा भागदशेक्षणाहाव्यैन रा विनिश्चितं क्षमः अनुमतश्च भवति पार्थिणा। शैक्षणिकव्यवसायात्मिकायोः अनुवर्तितमार्गेषु संदर्भाः

* समरपरिमाणम् * धनसोतः * समयावकाशः

एते भेदाः अत्र दशिते चित्रे सामान्यतया संसूचिताः।

अधुनात्मनसरणिः विलीयमानाश्च भेदाः

उपरिनिर्दिष्टाः भेदाः बहुसत्वत्तरानुशीलित गतेषणपद्धाने समाक्षयन्ते। अनक्षणविकासिनि गतेषणरगे एते शैक्षणिकव्यवसायविधिवद्धाः भेदाः अधुना स्त्रय विलीयन्ते इव इश्यन्ते सूक्ष्मावलीकृते। शिक्षामण्डले व्यवसायमण्डले च गतेषणस्य प्राधान्यम् अनुदिनमिति पद्धतेष्ट। यन्त्रशास्त्रविद्यारोगे अधुना गतेषण न केवल गतेषणपुरस्कृतिलब्धये अनुवर्त्यते दैर्घ्यमत्त्वात् स्वातन्त्र्यम् अनुवर्त्यते इत्यनेन विकासोपयोगीये अनुवर्त्यते इत्यनेन विकासोत्तीतिलब्धिः। प्रायः कठिनतरा भासीत अध्ययनशास्त्रानुसारेण गतेषणकर्मन्त्वाः। अधुना प्रशासनस्थाधीनत्वात् व्यवसायगतेषणपरिमाणः सपीपितेषु गतेषणोपकर्मेषु धनव्ययस्थ्य परिमाणः कमेण पद्धतेष्ट। गतेषणी तेर्तीः धनसोत्तीमियाभक्तैः परिकल्पिती प्राधान्य एव भवति हेतुः। एव उभयोरपि गतेषणागतेषणाः सपत्नियोगः साम्यः भावतीत्वात् इत्यत्तेष्ट।

अध्यापयितृगतेषणानां अवसरलब्धिः

एव विभिन्निमितैः अध्ययनबद्धाः व्यवसायबद्धाः च गतेषणा मुख्यगतेषु साम्ये उद्योगानां पद्धतेष्ट अधुना। अतः एव अवसरोय गतेषणनिरताना अध्यापकाना नवीनोपकर्मेषु सोतासि सपादयितुम्। व्यवसायसविधातृभिः सगम्य उभयोरितप्रयुक्ताः गतेषणायीजनाः समारब्धु समुचितोये समयः। विशिष्य भावते नविप्रवद्धायाः प्रयुक्तगतेषणाखायाः प्रपीपणं उल्लिप्तिः इत्यपि उत्पत्त्यामः॥

आत्म-केन्द्रिता

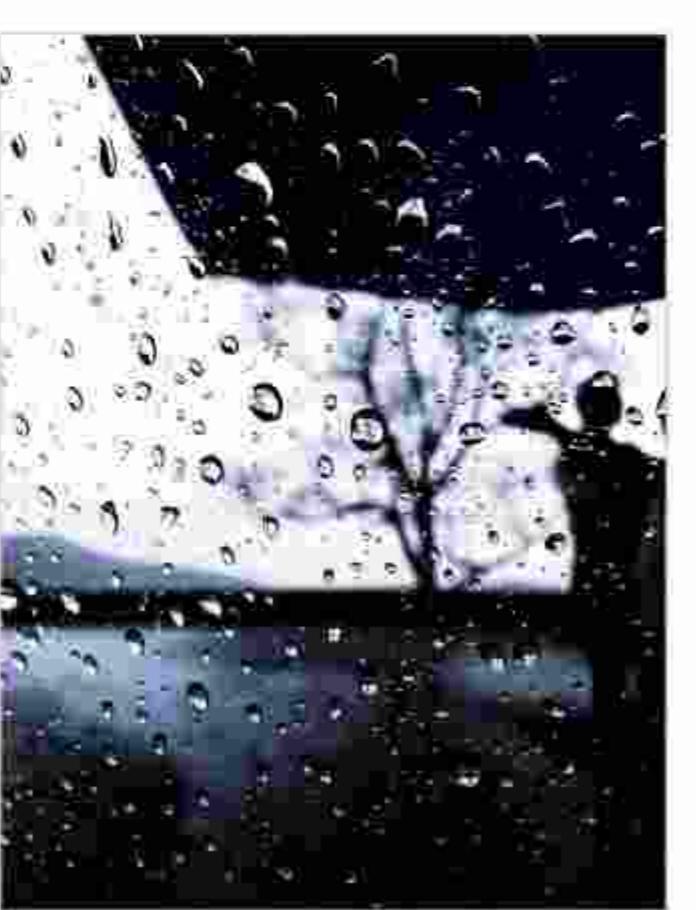
Harshal Khanderla
Sophomore
Computer Science

"तोम कहते हैं की तुम बहुत आत्म-केन्द्रित हो" - यह कुछ ऐसे शब्द हैं जो मुझ पर एक छाप छोड़ गए। मैंने यह भली-भीती नान लिया था की सब मुझ परस्त करते हैं पर इन शब्दों ने मुझे दो तुक एहसास करने पर मजबूर कर दिया कि मुझे दूसरों को सराहना नहीं आता था। मेरी दुनिया में सिफे और सिर्फ में थी। मुझ सबका ध्यान अपनी ओर आगे था, पर कभी स्नेह विभिन्न नहीं किया।

उन शब्दों ने मुझ आत्म-सुधार के यथ पर चलने के लिए उत्तेजित किया, और शायद अब मैं किसी की दोस्त बनने के लायक बन चुकी हूँ। दूसरों के प्रति सहानुभूति व्यक्त करना भूषिकल था। मैं मूलतया किसी की और अनुराग प्रदर्शन की क्षमता के साथ पैदा नहीं हुई थी।

कहा जाता है कि मनुष्य आत्मिक रूप से चौरायतम मानसिकता के अस्तित्व में स्वार्थी है। और इसी बजाए से कोई स्वाभाविक परीपक्षारी नहीं है। फिर निःस्वार्थता एक अधिग्रहित विशेषता होगी। फिर भी मैं समाज में सामाजिक रूप से सफल होने की इच्छा से अब रहती हूँ। जहाँ देखा सबसे बड़े मानव गुणों में से एक है।

दोस्ती और प्यार में खुशी खोजने में मेरी मानव-लोकी इच्छा पूरी करने के लिए मैं अधिक सहानुभूतिपूर्ण बनने का प्रयास करती हूँ। परोपकारिता स्वार्थ में स्थित है, जो की स्वार्थ का ही एक रूप है जो सभी के लिए लाभकारी है। अगर मैंने अपनी आत्म-केन्द्रिता और अपने महंकारपूर्ण व्यक्तित्व में जीना जारी रखा होता

Picture Courtesy: Prathibha

दिल की बात

Raghunandan Menon
Sophomore
ECE

तो आज मेरी जिन्दगी में न कोई रंग होता और न कोई खुशी। मापनी खुशी को पूरा करने के लिए जो एक स्वरो-सेवा उद्यम के रूप में शुरू हुआ था, तथापि दोस्तों और परिवार के लिए एक वास्तविक देख-भाल के आव में बदल गया है।

आज मैं एक बेहतर जीवन जी रही हूँ और सही रूप में खुश हूँ।

वारों और मुड़ के देखो- नजर क्या आता है ? वह दुनिया जो हमारी ऊंचे आकौशाओं की है या वह दुनिया जो हम देखने के लिए मजबूर है? पर्याजन तो हमारा है। आत्मक, बृद्धि, धरना, सामाजिक अत्याचार इत्यादि से विशुद्ध हुइ जिस दुनिया में हम रहते हैं, उसी भूमि पर वीर एवं वीरागनार्दे इस अत्याचार से बने हुए घावों पर स्नेहलेप लगाकर इसानियत को हासला दिला रहे हैं। ऐसा कोन सा जादू है, जो इसानों को ऐसी अद्भुत कर्म करने को उत्साहित करता है?

वह है जो एक छोटा सा शब्द परन्तु है गहरा - व्यारा।

भनुरागा

यदि इस भनोर्खी आवना को ठीक से समझा जाए, तो यह मानव दुनिया को जड़ों से हिलाने की क्षमता रखता है और यह सत्य इन वीर तथा वीरागनार्दी ने समर्व किया है।

ये मानवसेवक ठीप इसलिए कहलाते हैं क्योंकि यह बिना भव्य के अपने हृदय की बातों को पद्धित करते हैं और यही एक सच्चे इसान का प्रतीक है।

इश्वर ने मानव में सच्चाई के भाव भरे हैं अनमोल एवं भट्टू बंधन बनाने के लिए तथा संवेदित होने के लिए क्यूंकि सच्चे बंधन तभी बनते हैं जब हम अपने अपने दिलों को खोलकर बातें करते हैं, जब हम दूसरों को अपना सच्चा भव्य रूप दिखाते हैं।

जब हम खुलकर बातें करते हैं तो अनायास ही हमारी भावनाएं दूसरे के अन्तर्निहित में गहराई से उत्तर जाती हैं। इस दीर्घ गति से यह अत्मनों का ज़ुड़ना एक जादू है जो विजन की सीमाओं से अपर है। दिल खोल कर बात करने से शारीरिक एवं मानसिक शक्ति बढ़ती है,

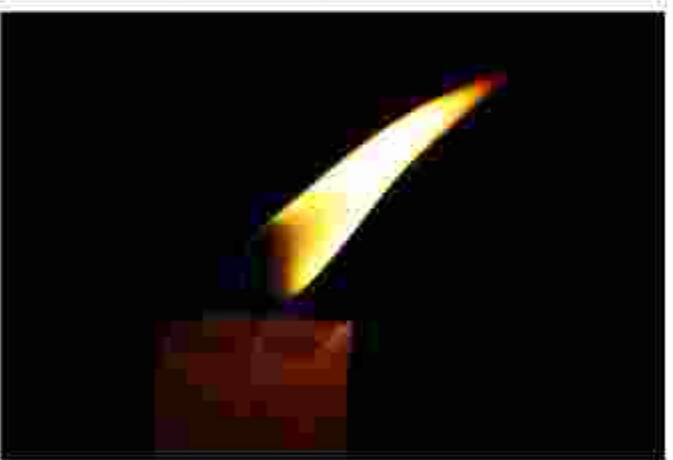
आपस में विश्वास और भरोसा बढ़ता है जिससे हमारा साधारण जीवन अंति अद्भुत हो जाता है।

परमात्मा ने हर एक के लिए अपने अपने नियति तय की है। क्यों ज हम इस अलाकिक नियति को स्वीकार कर अपने वास्तविक रूप को धारण कर जिएँ, जिन्हें होकर जिएँ।

हमारी नियति तो यही है न की हम अपनी अपनी खाइशों की खोज में, सपनों को साकार करने में लगे रहें - यहाँ कितनी भी सुशिक्षण क्यों ज आर्य सामने और इन सब प्रयत्नों के शोरनुल में हमें यह जहाँ भूलता चाहिए की आखिरकार हम एक दिशाल परिवार यानि विश्व के एक सदस्य हैं और इस परिवार को हमें यह सुखमय एवं एकत्रिक रखना हमारा कर्तव्य है।

* दासुदैव कुटुम्बकम् *

देखा जाए तो दिल खोलकर बात करना वे आवनार्दी का हृदय से व्याख्यान करने में इतनी ताकत है कि वो जलते रह पर झटकते हुए इसान को बापस सही राह पर ला सकती है और भलाई के लिए चरित्र परिवर्तन भी

किया जा सकता है। ये कार्यों तो वर्तमान दुनिया के अनेक घावों - आतंकवाद, दरिद्रता, इत्यादि - को भरने की क्षमता रखता है।

और मेरा यह अखेंड विश्वास है की वह दिन दूर नहीं जब हमारी दुनिया दैसी ही खूबसूरत होगी जैसे वहाँ को सुनाई जाती है कहानियों में, जैसे कथाओं में दिखताया जाता है - जहाँ हम दिल खोलकर उल्लास से अपने अपने जीवन व्यक्ति तय करके भी एक साथ जीते हैं।

पटरियाँ

Dr. Nasthi Kumar P
Asst. Professor (Hindi)
Dept. of English

पटरियों स्थिर हैं

निटटी पर जमीं उनकी जड़ भी मजबूत है
मकड़ी के जाल-भी
अपनी परन्पराओं के व्यापक आयानों से
उनका गठबंधन अभी भी कायम है।

हमेशा एक साफ सुथरा फासला रखने से ही
शायद पटरियों का अद्भुती रिश्ता
काठ सा सुदृढ़ है।

थिरकती अस्थिरता को क्या?
पटरियों से बेखबर हो,
रवगाड़ी ही आयी और चली गई।
इन भृत्यों थिरकतों को ठोक आधार बन सकने के लिए
पटरियों की ऐसी दृढ़ता अनिवार्य है।

क्योंकि

अस्थिरता के ताकड़तोड़ गतिशील रास्तार के लिए
पटरियों स्थिर न होगी तो खतरा है।

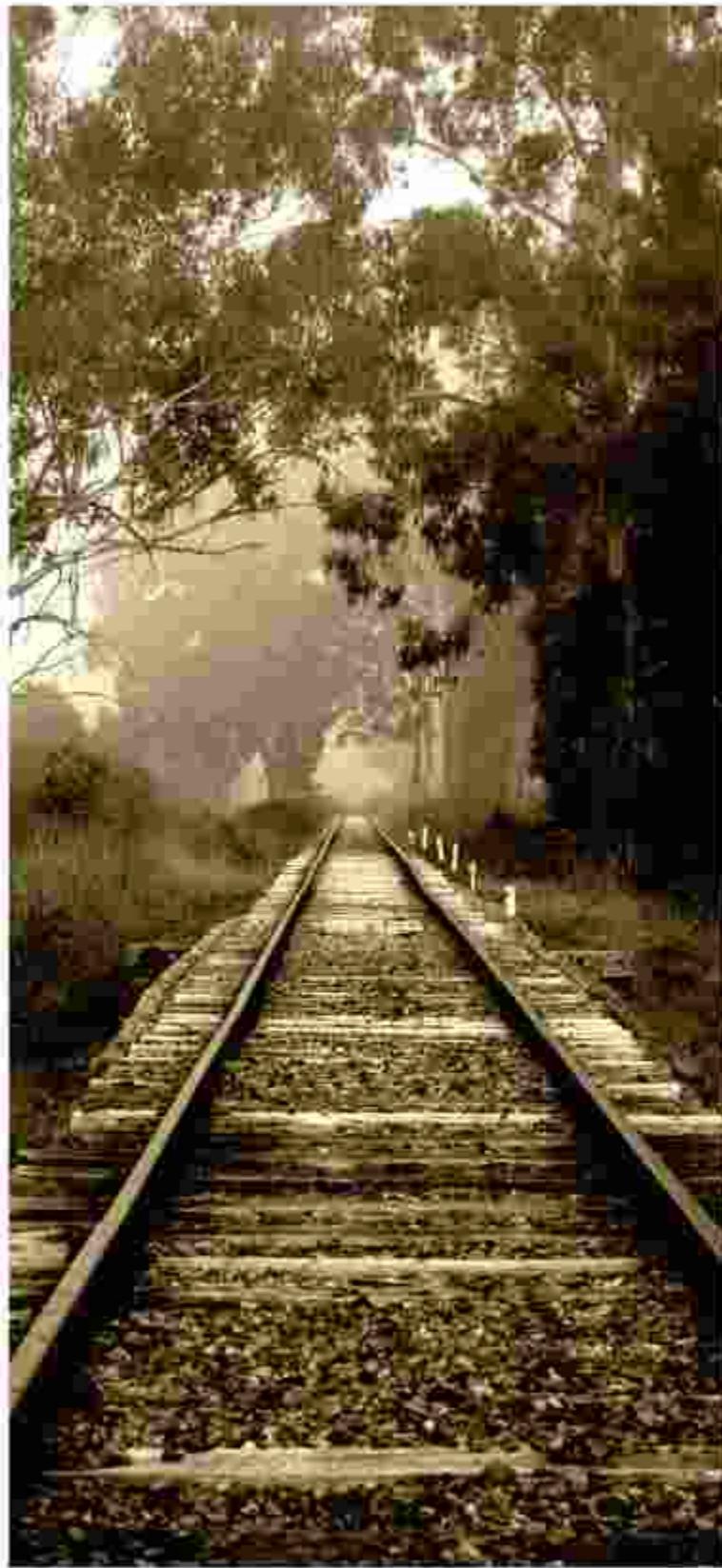
जब तक पटरियों पर रहे
तब तक गतिशीलता सही सलामत थिरकती है।

लेकिन जितनी भी थिरको, अकड़ो, इन्ठलाओं
उसे रही जाना है, जहाँ पटरियों ले जाती है।

तो तीक पिटाई को बुरा क्यों जाने ?

क्योंकि

लीक का न पीटना, आधार से उछड़ना
या तो गत्यविरोध है
नहीं तो पटरियों से उतरना।

Picture Courtesy: Mark

यह दिल इतना नादान क्यों है ?

Shashank Yadav
Sophomore
EEE

आँखों में है आँसू,
फिर होठों पर मुस्कान क्यों है?
क्यों दोहरी जिंदगी जीते हैं हम,
आखिर हर कोई परेशान क्यों है?
गुलशन है अगर सफर ज़िन्दगी का,
तो फिर इसकी मजिल शमशान क्यों है?
जब ज़ुटाई ही प्यार का नतलब है,
तो फिर प्यार करने वाले हैरान क्यों है ?
अच्छा कर्म करना ही ज़िदगी है अगर,
तो बुराई का सस्ता आसान क्यों है?
अगर जीना ही है मरने के लिए,
तो ज़िदगी एक रसदान क्यों है?
कभी नहीं मिलेगा जो हमे उसी से ही लग
जाता है दिल,
आखिर दिल इतना नादान क्यों है?

Picture Courtesy: Prem AS

अनमोल माँ

Suman
Final Year
Mechanical

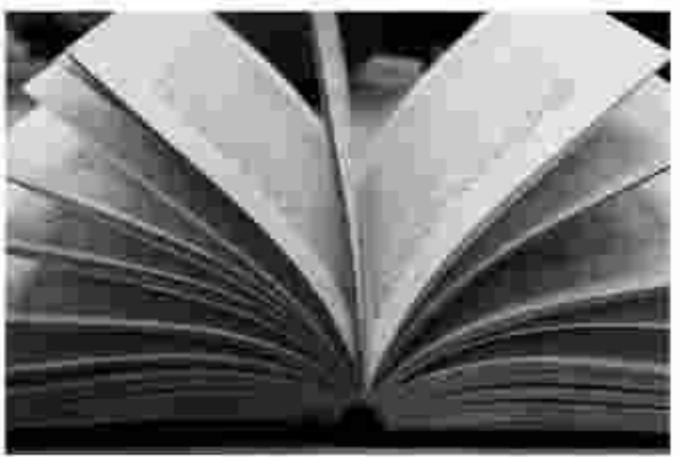
पूरा तिसार तुङ्गमें बसा,
तू ही मेरी हँसी, तू ही मेरी चाह।
ज़िन्दगी के हर एक पहलु को तू ही सुलझाती,
मेरी हर आँसू को तू खुद ही पी लाती।
अपनी एक ज़िन्दगी से कितनों को संवारती,
मेरी हर खुशी तुङ्ग से ही आती।
उंगली पकड़कर चलना सिखाया,
सामने मुसीबत आई, तो पार करने का मार्ग भी दिखलाया।
खुशनसीब है वो, नौ जो तुन्हारे अंचल में पलते,
इसलिए आज यहाँ हैं, नहीं तो न जाने कहाँ होते।

वक्त की चाल

Subham Panda
Sophomore
EEE

वक्त गुलरता है अच्छे वक्त के इतजार में,
जिंदगी गुजर रही है कुछ पाने की आस में,
चल रहे हैं जीवन पथ पर, न जाने कितने मोड़
आएंगे।
जो कभी खुशी कभी गम लाएंगे।
कभी किसी मोड़ पर साथ मिलेगा
तो कभी बिछड़ेगा,
कठिनाइयाँ और सुशिकाले तो वक्त के साथ चलती
रहेंगी,
वक्त अपना रुख मोड़ता जाएगा।
कभी किसी को पाने की आस है तो कभी खोने का
गम,
दोस्तों के साथ बिता हुआ पल याद आएगा
तो वक्त असीस काल ना जाएगे।
यह वक्त की टिक-टिक करती सुईया
कब नया समय लाएंगी,
कब रात दूसरी और कब नई सुबह आएगी,
इसी कथमकश में जिंदगी गुजर जाएगी
और वक्त अपना मंजर दिखलाएगा।

पढ़ाई और कुछ नहीं

Karthik Mittal
Sophomore
Computer Science

भगतान ने भी क्या भनीखी धीज बनाइ,
जो आगे चलकर पढ़ाई कहलाई।
जिन्दगी की सच्चाई,
क्यों इन काले अक्षरों में छुपाई।
इन काले अक्षरों ने हमें जीतन का महत्व बताया,
सारी मुश्किलों का पल में हल कराया।
इस पढ़ाई के माध्यम से हमें बहुत कुछ समझ आया,
इसान को आदशीं का जान भी तभी हो पाया।
पहले-पहले तो सबने इससे जी चुराया,
पर हारकर इस के पास शरण पाया।
इसकी अपार शक्ति से कोई देर तक न चल पाया,
इसकी महिमा का जान सबको जल्द समझ में आया।
पढ़ाई ने ही तो संसार में प्रकाश फैलाया,
इसकी उज्ज्वल ज्योति ने हर घर से अधकार को
निफाल भगाया।
इसने अपनी कालिमा से संसार में लालिमा फैलाई,
अपनी ज्योति से ही सच्चाई को जीत दिलाई।

मैं उड़ना चाहती हूँ

Shrishhti Raj
Sophomore
Computer Science

मैं उड़ना चाहती हूँ,
बीजे काल मैं नहीं, आज के ज्ञानावे में खूल के जीना चाहती हूँ।

एक ऐसे समाज में जहाँ कोई दीवार नहीं,
कोई गोकर्ण वाला नहीं, कोई टौकरे वाला नहीं।

जहाँ में जो चाहती हूँ, वो कर सकती हूँ।

जहाँ मुझे तीखी नज़रों से देखने वालों के बारे में सोचना नहीं पड़ा,
काश मैं एक ऐसे समाज में रहती।

पर क्या यह सिफे एक सोच है ?

क्या इस सोच की हकीकत में बदला नहीं जा सकता ?
आखिर इस समाज का कल हम ही हो लो हैं।

अगर हम घाँस तो पहाड़ भी हिला सकते हैं।

तो किर लोगों की सोच क्यों नहीं ?

चलो हम लव जिल कर एक प्रण लें,

अपने आने वाले कल के लिए सुरक्षित और मालाद समाज बनाएँ।

Picture Courtesy: Prathibha

भरोसा

Anjana Maharana
Final Year
Aerospace

भरोसा रखो खुद पर, भरोसा रहो उस पक्ष पर,
उस पक्ष पर जिसने यह खबर सूरत जड़ी बनाया।

अगर कभी सामने अंधेरा हो तो आशा की ज्योति
जलाओ,
उम्मीद का हाथ पकड़ो,
धैर्य को कसके जकड़ो,
रास्ता अपने आप खुल जाएगा
लक्ष्य अपने आप मिल जाएगा।

Picture Courtesy: Roshini Vijay

तू निर्भय चल

Gargi Pareek
Final Year
Computer Science

विश्वास को कभी न छोड़ना
बहुत मुश्किल है फिर रो उसे जोड़ना।
जिन्दगी के ये कठिन पल गुज़र जाएंगे ये याद रखना
जिस विद्यालय ने तुम्हें खुद गढ़ा है उसका विश्वास न
तोड़ना।

हर मोड़ पर परेशानियाँ आती हैं
तुम्हें ये लिखला जाती हैं
अगर रखोगे खुद पर भरोसा
तो मुश्किल से मुश्किल राह बन जाती है आलो।

बनो उस परवरदिगार के बन्दे, जगाओ हर दिल में
आशा की किरणें
रखो वजूद उस इसानियत का जिसके लिए हम
बने।

सालों बीते थे सब के साथ मैं
उसे लगा आए अकेले इस संसार में
जाएंगे सब के साथ मैं

दोस्ती यारी ढल गई बरसात में
जब वो खड़ा था अकेले समंदर के पास
जाना था उस पार लैकिन कोई न था साथ मैं
चह मरे रिश्ते नाते लहरों के फुहार से।

रुद्र था कठ, माँझे थी नस
सर था झुका, मन था डूबा
डल रहा था सूखा, जा रही थी रोशनी

दो दिखाए उसे परछाई पास में
चोती क्यों सोचता है बावरे
मैं हूँ तेरे साड़े तेरे
मैं तेरा साथ्या, हमेशा रहनी तेरे साथ।

हीसला दिखा गयी उसे मजधार में
डलते हुए शास की किरणें
निर्भय होकर चल इस अंधकार में
बदूकि जहाँ तू है वहाँ है रोशनी अपार

यह दिन याद आएंगे

Pratik Nayak
Final Year
Mechanical

बच्चे जब मेरे पूछते मुद्दोंसे
कि जिंदगी के मजेदार दिन थे कौन से
कहूँ मैं खिला हिचकिचाहट के
कि कॉलेज के दिन थे सबसे अच्छे।

याद आएंगे दिन तह सारे
हॉस्टल और कॉलेज में जो दिन गुज़रे
खुद के कमरों में रहे हम कम
दीस्तों के कमरों में रहे हम सारे।

आठ बजे के पहले न उठना
जो जाग जाए उसे भी सुलाना,
फिर भी ठीक समय पर
घमत्कार से महाकिंद्रियालय पहुँच जाना।

कक्ष में हर चक्कत शीर मचाना,
इधर उधर देखकर चक्कत बिताना
शिक्षक कि एक घात भी न सुनना,
देखते देखते बहीं सी जाना।

रीज खिड़की के बाहर ताकना
और किताबी में चित्र बनाना
और जौसे ही शिक्षक किताब देखने आए
तुरंत पहले पलट कर चार शब्द लिख दिखाना।

रातभर बैठकर गप्पे लड़ना
परीक्षा का विचार तक दिसाया मैं न आना
और वरीक्षा का आगमन होते ही
एक ही रात मैं परी किताब निगल जाना।

सजाक मजाक मैं परीक्षा लिख आना
परिणाम के विचार से रातों बी नौद उड़ जाना
विफल होने के डर से
कलेजी हलेली मैं लिए घूमना।

जो यह चार साल एक बार निकल जायेंगे
कभी भी हमें वापस न निल पाएंगे
चाहे जिन्दगी मैं कितनी भी तरक्की कर ले
ये दिन हमेशा याद आएंगे।

बॉवरा मन

Anchal Doegar
Junior Year
Computer Science

है हमारे देह में एक छोटा सा भग,
जिसे आम तौर से कहा जाता है मन।
है थोड़ा-सा घंघल, थोड़ा नन्हाला,
कौन जाने किस मोड़ पे यह घला।
है थोड़ा भोला, थोड़ा-सा नादान,
हर किसी पर छिड़कता है यह अपनी जान।
मौसम के बदलते ही बदलता है यह रंग,
बिताना चाहता है हसीन लम्हे अपनों के संग।
पहली बारिश आने पर मचल उठता है हाले से,
बसंत की पहली धूप को भी यह महसूस करता है
धीर-स।
है इतना नीटकी, करवाता है शैतानी चीज़े हजार,
है इतना प्यासा प्यास का, जहाँ भी मिले, जैसे भी
मिले, है उसे पाने के लिए तैयार।
है आशाएं हजार इसमें, पाने के लिए हरदम उत्सुक,

Picture Courtesy: Harish Nandhaa

किसी के जरा-जा डांटने पर हो जाता है जानुका।
किसी अपने के दूर होते ही, याद करता है उन्हें बार-
बार,
बिताता है उदासी में कई दिन और कई रात,
वापसी उनकी भर देती है इसमें खुशी अपार।
चाह लेता है कभी-कदर किसी को इतना, भेजन की
ना कोई परवाह,
सफलता मिले तो सही, जहाँ तो रह जाता रह नै
तन्हा।
सिसकता है, रोता है, कोसता है अपनी किस्मत को,
फिर सोचता है, जिन्दगी मिली है एक बार, खुल के
जीने को, क्यों न जी तै इसे जी भर के?
है इसे एहसास कि इसे नहसूस करने हैं जीवन के
कई रंग,
क्यों न इनका आनंद ले किसी चीज़ की परताह किये
बिना,
पता है खुशी के पल आएंगे ज़रूर, पर इंतज़ार करना
है ज़रूरी,
क्योंकि सद्द का फल हमेशा होता है फलकारी,
है यह नन छोटासा, पर बड़ा बॉवरा, नटखटलाजुका॥

समय की नज़ाकत

Priyesh Rajpurohit

Junior Year
Mechanical

माँ मुझे जीने दो

Anjali Nair

Sophomore
Computer Science

एक चीख रात को माँ तक आई,
और यह सुनकर मैं बहुत रोई।
मत मारी इस नन्ही जान की,
क्यों भैरी इन सब से अनजान हो ?

सिफ़ मौ तक पहुंची उसकी करुण पुकार,
पर माँ थी बेबस और लाचार।
वह समझती थी खुद को सहमी औरत,
न थी उसमे बदावत करने की हिम्मत।

माँ बोली, "जन्म लेकर क्या करेगी ?
दूजों की गलतियों का भुगतान कर तक भरेगी ?
सबकी सेवा तू करेगी,
किन्तु अपने हक के लिए नहीं लड़ेगी।"

नन्ही जान बोली, "मुझे मौका दो,
ससार की एक झलक लेने दो,
नया इतिहास मुझे रखने दो।"

चलो मौ इस समस्या का हल निकालें,
लोगों को समझाएं कि नारी से ही वंश चले,
समय बदला, समाज बदला, बदली दुनिया सारी,
समझ लेगा ससार कि अब यह नारी नहीं रही
अबला बेचारी।

Picture Courtesy: Jim MacBeath

कंजूस

Priyesh Rajpurohit
Junior Year
Mechanical

कैसी विडंबना

Sudhir Kumar Rai
Junior Year
ECE

कश्मी औं अपने मन की इच्छा पूर्ण नहीं कर पाता था।
परन्तु दीर्घ समय में कभी-कभार उसके भी मन का
बालक उछल आता था।
लेकिन ये क्षणिक कृतियार कहकर उसे श्वास के साथ
छोड़ जाता था।

एक समय सर्व की तीव्रता तपिश से लोगों की हालत
बदहाल थी।
तो ऐसे में आइसक्रीम एक जोरदार कलाल थी।
गर्मी के बाणों की ढाले बनाकर लोग आइसक्रीम का
लुफत ले रहे थे।
परन्तु वह केवल महाराज सिर्फ लोगों को निहारकर
ही मजा ले रहे थे।
अचानक बहुत समय बाद उनके मन का बो छोटा
बालक फिर उछला,
और ये क्या, इस बार उन्होंने उसे जहाँ कुचला।

अब तो उनके पास शर्नै-शर्नै आइसक्रीम बाले तक
पहुँचकर ही ठके।
शायद अपने कंजूस भाई अपने मन से हट निश्चय
कर थे चुके।
समीप पहुँचकर उन्होंने पूछी आइसक्रीम बाले से रेट,
पर हाया तब तक तो ही चुका था बहुत लंट।
एवं कुछ ही क्षणों बाद एक बार फिर इतिहास
दोहराया।
और तो कंजूस प्राणी सिर्फ रेट पूछकर ही अपने घर
लौट आया।

गुड़िया की कहानी

Anjali Nair
Sophomore
Computer Science

बुन-बुन सपने चली ये गुड़िया
हाथों में लकीरे लिए जैसे फूलों की लाड़ियाँ।

टिन-टिन तारों को लाके ये गुड़िया
बदा को समझा है यह पहिया।

लोग कह यह है एक आफत की पुड़िया
माँ के लिए यह है आँगन की घिड़िया।

Picture Courtesy: Dinesh Kumar C

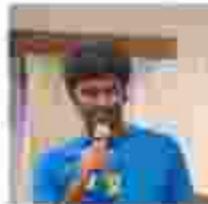
फिर आई एक आधी-तूफान
जिसमें ट्रूट के बिखर गयी उसकी कुटिया।

किस्मत से लड़ती हालतों से ज़्याती
उड़ गयी थी उसकी निदिया।

लेकिन आगे बढ़ती गयी यह गुड़िया
खुन-खुन खनकती जैसे दुल्हन की चूड़ियाँ
अभी भी सपने बुनती बले यह गुड़िया।

கவிதைக் கதை

Compiled by:

Harish S
Senior Year
ECE

கற்பனை மிகுதியில் பேணாவை எடுத்து காகிதத்தில் மையை நிரப்பும் படைப்பாளிகள் இருவகையினர் ஒரு ரகம் கற்பனைச் சுவரில் பலவகை கதைகளைக் கதாபாத்திரங்களை வர்ணங்களாபி. தீட்டும் கதாசிரியர்கள். நாவலாசிரியர்கள். மற்றும் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் இன்னொரு வகை எழுத்துக்கோளவயில் எனுகை மோனை சேர்த்து தங்களின் எண்ணங்களுக்கு வார்த்தை வடிவம் தரும் கவிஞர்கள் இருவகை படைப்பையும் இணைத்து கவிதை நடையில் ஒரு கதை சொன்னால் எப்படி இருக்கும்?

கதை கவிதை இரண்டும் சுகம் தரும் இலக்கியம்.
கவிதைக்கதை இரண்டும் இணையும் சுவாரசியம்.
மாணாக்கரிள் #கவிதைக்கதை தொகுப்பே இக்களஞ்சியம்.

நான் அந்த தவறை
செப்பவில்லை
என மீண்டும் மீண்டும்
சொல்லியும் நம்பவில்லை
உலகமே என்னை வெறுத்தது
பிழையை காட்டி சிரித்தது

ஏகம் உலகத்தைக்கூட
தூசாப் தள்ளும் என்
இரும்பு நெஞ்சுத்தில்
நி இதை செய்தாயா? என்
சந்தேகத் துளையிட்டான்
என் தோழன்

கேட்டது அவன் குரல்
விட்டது என் உயிர்

Avinash N (Senior Year - ECE)

பெருந்தில் ஏறினேன்
வண்டிக்கட்டணம் எட்டு ரூபாய்.
நடத்துள்ளிடம் நிட்டினேன்
பத்து ரூபாய் தாளை
அவர் பாக்கித் தரவில்லை
அவரிடம் சில்லறை
இல்லையோ?
இல்லை -
அவரிடம் நான்பாம் இல்லை

Harish S (Senior Year - ECE)

இறந்த மூங்கில்
மீண்டும்
மூச்சு விடுகிறது
புல்லாங்குழல் !

Muthu Sankar (Department of English)

முகத்திரை நாட்டில்
தேபியிறை விட்டில்
வெறும் சுடுகள் ஊர்வலம்.
விளையாடின இதயங்கள்
சுவப்பெட்டியில்

பெற்றவர் கண்கள் கண்ணரில்
அந்த அழுகைக்கு உள் துப்பாக்கியின்
பதில் என்ன ?

அங்கு எரிவது வெறும் சடலங்கள்
அல்ல
இதற்கு விடைதான் என்ன?

நீ சாதிக்கவில்லை
புறமுதுகு காட்டி ஒடும் வெறும்
கோழை !

இந்த அகோரம் எப்போது வீழுமோ
அப்போது நாட்டின் சுதந்திரம் மீணும் !

Sivarajan (Senior Year - ECE)

மூவாயிரம் மைலுக்கப்பால்
இருபது ராஜஞ்சுவவிர்கள் மரணம்
ஈராயிரம் மைல் தூரத்தில்
நூற்றாயிரம் மத்தகலவாங்கள்
ஆயிரம் மைல் தூரம்தான்ய
மானபங்கத்தால் ஊசலாடும்
இரு பெண்களின் உயிர்
இந்த உண்மை செய்திகளை
கேட்டு அலுத்துப்போப
தொலைகாட்சியில் வரும்
கற்பனைச் சிந்திரத்திற்கு
காத்திருந்து கண்ணர் சிந்தும்
குடிமக்கள் கூட்டாமிங்கே

Aravind S (Senior Year - ECE)

ஆண்டிப்பட்டி கிழவிக்கு, மகனின்
அப்பார்ட்மெண்ட் வாழ்க்கை
பெரும் புதிர்

காற்றிலாடிய கதிரைக் கண்டு
வாழ்ந்த கண்களுக்கு
ஷக்பேசி கம்பங்கள்
கவர்ச்சியற்றதாகவே
இருக்கின்றன

அழுகுக்கு கூட அவை
அசைவதில்லையே !

Krishna (Senior Year - Aerospace)

யாருமில்லாத
துளிமரமாப்
நிற்கிறேன்

ஆளால் என் நிழலுக்காக
சேர்கிறது கூட்டம்
வாழ்வின் விசித்தியும்

Gopath Nikanthar (Senior Year - Mechanical)

இருநாள் நீ வருவாய்
என்னைத் தேடி
ஒன்றும் சொல்லாமல்
இருப்பேனோ வாடி
என் கல்லறை பூ
உன்னை வரவேற்கும்
என் காதல் கதை
அன்று அரங்கேறும் !

Sudharsan V (Junior Year - ECE)

மழலை தேவதை-என் தங்கை

Hemashree S
JU+1 Year
Computer Science

முல்லை அழகை ஒத்தி
பிஞ்சுக பாதங்களில் தத்தி தத்தில்
கெஞ்சும் மொழிகளால் கொஞ்சிளையே
பஞ்சாப் போன்றே என் நெஞ்சு!

நிலாச்சோறுட்ட முளைந்தேனே
நிலவில் தெரியும் பாட்டிக்கும்
சோறுட்ட விரைந்தாயே!
அவரை இங்கு மிட்பதாகவும்
உரைத்தாயே!
அன்பு வெள்ளத்தில் என்னை
கரூத்தாயே!

முத்து முத்தாப் சிரித்தாயே
நொடியில் என் இதயம் பறித்தாயே
இமை மூடி அணைத்தாயே
அக்கணமே என்னை சரித்தாயே
உன் சிறு முத்தக்கில், என் வாழ்வின்
சித்தத்தை அறிய வைத்தாயே,
என் குட்டி தேவதையே
உனக்காகவே நான்!

இராணுவம்

Nivedha B
Sophomore
Integrated Physics

விரா
விண்ணம் மன்னம்
விதைக்கு துளிர்வு
அல்லியின் கூர்மையே
அன்பின் எல்லைக்கோடு
அவ்வன்பையே தகர்த்தெறியும்
ஒர்ச்சுதி
எல்லையின் போராட்டம்
ஸ்ரூப்சியின் நிரோட்டம்
துடித்துடிக்கும் நொடிகள்
கடிகாரத்தின் நகர்வுகள்
வாழவின் தினில் அனுபவங்கள்
நாட்டிற்காக உயிரொயே அந்தும்
இத்தன்னலமற்ற பயிர்
திரானுள்ள திரவியத்துன்
திட்டமிட்ட வாழ்வு தளம் இது
மூவண்ணங்களின் மீது
கொண்டகறையற்ற நேசம்
அலவலாவும் நாடிக்காக
அலைமோதும் தாபின்அச்சம்
என்றும் தடுமாறுமித்தட்டத்தை
எண்ணி
மூப்படையின் முன்னோடி
உயிர்காக்கும் இவ்வுன்றுகோல்
தன்னுயிரையே
இம்மன்னிற்கு உரமாக்கும்
பட்டாம்பூச்சிகளுக்கு
இதுசமர்பணம்

ரப்பர் வளவி

Dhivya Priya
Senior Year
ECE

செல்லம்ஸ்! கொஞ்சம் இங்க வாயேன்
என்று ஆசையாகத் தன் மனவியை
அழைத்தான் நவீன். என்ன நிங்க இதுக்குத்
தான் எங்க அம்மாதென்றல்லு தேடித்தேடி
எனக்குப் பேர் வச்சாங்களா? அந்த பேரே
மறந்திடும்போல இருக்கே கணவன்
செல்லமாப் அழைத்தது பிடித்தாலும்
குழந்தையாப் கோபித்துகொண்டாள்
புதுமண்த தம்பதிகள் கிடைக்கும்
அணைத்து வழிபாவும் தங்கல்
காதலைப் பகிரந்துகொண்டார்கள்
‘வா செல்லம்ஸ்’ என்று மீண்டும்
சிறுங்கினான் நவீன். என்ன இப்ப
உங்களுக்கு! ராத்திரிக்குச் சாப்பாடு
வேண்டாமா? என்றபடி கரண்டியை
செல்லமாக உயர்த்தினாள் ஒங்கிய
கையைப் பிடித்து அருகில் அமர
வைத்தான் அவல் கையில் இருந்த
கண்ணாடி வளையல் கலகலத்தது
‘உள்கிட்ட கேட்குமூலு இருந்தேன்
என்ன இது கிராமத்துப் பெண்
மாத்ரி கண்ணாடி வளையல்
போட்டிருக்க உங்க கம்பெனியோடுக்
கார்ப்பரேட் கலாச்சாரத்ஸ இத எப்படி
ஒத்துக்கிட்டாங்க? என்று விளவினான்
நவீன் ‘என்னையப் பொருத்த
வெரக்கும், இந்த வளையல்களோடு
சுத்தம் என் சிந்தனையின் வெளிபாடு
செல்லம்ஸ்’ என்று கண்ணத்தில் குழி

இந்த சுத்ததுக்கு ஒரு அடையாளம்
இருக்கு யாரோடு அனுமதிக்காகவும்
அது ஒலிக்கக் காத்திருக்காது என்
சிந்தனைகளும் அப்படிதான் சொந்த
புதுதல் வாழுவதும் ஆசை படிரேஷன்
சொன்னேன். எங்க எச் ஆர் வராம்ப
அப்ரிசியேட் பன்னர் அப்பா புல்லரிக்க
வச்சிடியே என் பெண்டாட்டி என்று
செல்லமாகச் சென்றினான். அவர்களும்
வளையலும் சிரிக்க அன்று இரவிற்கு
அமைதி பரவியது

ஒரு நாள் வொர்க் ப்ரெராம் ஹோம்
கொடுத்த நவீன், இரண்டு மனீ
நேரமாகப் போராடியும் தன் வேலையை
முடிக்க முடியவில்லை. என்ன தவறு
என்று கண்டுபிடிக்க முடியாமல்
திண்டாடிச் சிந்தனையில் மூழ்கிளான்
ஆழந்த சிந்தனையில் மூழ்கிய தன்
கணவனாருகில் வந்த தென்றல்
என்னங்க ‘தொச்சும் பிரச்சனையா?’
என்று கேட்டாள் சிந்தனையிலிருந்து
எழுந்த நவீன். ஆமாம் செல்லம்ஸ்
என்ன பிரச்சனைனே தெரியல். இந்த
பிராஜெக்ட்ட முடிக்கமுடியல் என்றான்
தன் கணவனுக்கு உதவும் பொருட்டு
மடிக்கணினியே எடுத்தாள் கண் பார்வை
விரல் நுனியை தொடர வரிவரியாகப்
படிக்கலாணாள். அவள் படிக்கபடிக்க
வலையல் கிணுக் கிணுாக் என்று
அமைதியாக ஒளி எழுப்பிபது சிறிது
சிந்தித்து விட்டு ஏதோ எழுதினால் மின்
அதையேகணினியில் செப்துப் பார்த்தாள்
‘இந்தாங்க இவ்வோதான் இதுக்குப் போய்
இப்படி உக்காரந்திருக்கின்களே’ என்று
பாசமாகத் தன் கணவனின் கேசத்தை
வருடிக்கொடுத்தாள். தேவ்கள்
செல்லம்ஸ் என்று கண்ணத்தில் குழி

விழும் அளவிற்கு சிரித்தவன் தன் மணவியின் அறிவுத் திறமையை எண்ணி மகிழ்ந்தான் ஒருவித பெருமிதம் முகத்தில் மின்ன பிராஜேக்டோடு அலுவலகம் புறப்பட்டான் மறுநாள் தன் மேலதிகாரியிடமிருந்து வந்த மிஸ்டுகால்களைப் பார்த்தபொழுதுதான் அவன் கைப்பேசி சைலண்டிலிருப்பது அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது சுற்றே பதற்றத்துடன் அவரைத் தொடர்புகொண்டான் நவன் ஏன் நிங்க ஆபிளாக்கு வரல? ஏன் :போன் எடுக்கல? இங்க என்ன நடக்குதலு தெரியுமா? என்று கேட்டுக்கொண்டே போனார் சாரி சாரி கிளம்பிட்டேன் இப்போ வந்துட்ரேன் என்றான் சுற்றே பதற்றத்துடன் அவர் இணைப்பைத் துண்டித்தவன் அடுத்த 10 நிமிடத்தில் அலுவலகத்திலிருந்தாள் இது என் பழக்கம் உங்களோட பிராஜேக்டங்கர நிலைவில்லாம யழக்கதோலுத்தல பேச் அப் எடுத்தேன் அது இப்ப உதவது இந்தாங்க என்று ஒரு ஹார்டிஸ்ஸை நிட்டினாள் கைந்திட்டும்போது வந்த கிணுக் சத்தம் அவனைச் சந்தோஷத்தின் உச்சாணிக் கொம்பிற்கே கொண்டு சென்றது செல்லமலோ! என்ன சொல்றதுவன்னே தெரியல! தேங்க யூ சோ மச் என்று அந்த ஹார்டிஸ்ஸை வாங்கி விஸ்வநாதன் அறையை நோக்கி ஓயினாள். சிஸ்டம் ஹெங் ஆகிடுச்சு கிளையன்ட் இன்னும் ஒரு மனி நேரத்துல வந்திருவாங்க பேச் அப் குடுங்க. இந்த பிராஜேக்ட் நம்ம ஸ்டார்ட் அப்கு ரொம்ப முக்கியம் கீக்கிரம் என்று கூறிக்கொண்டே போனார் நவனுக்கு வியர்கத் தொடர்ச்சியது சார் வந்து வந்து ஒரு காப்பி தான் இருந்தது பேச் அப் எடுக்கல் என்று இழுத்தான். விஸ்வநாதன் பேச் ஆரம்பித்தார் இன்று ஒரு முக்கியமான நாள் இன்றிலிருந்து நாம் கத்துக்குட்டி அல்ல வர ஆர் ஏன் எஸ்டாபரில்ட் கம்பெனி நுவ் என்று சொல்ல கரகோஹங்கள் விண்ணப்ப

சென்றார் நவனுக்கு என்ன செய்வதென்று விலங்கவில்லை. அப்பொழுது பாக்கெட்டிலிருந்த கைப்பேசியில் தென்றல் சிரித்தாள் சொல்லு செல்லமலோ! என்றான் கருதியில்லாமல் என்னங்க என்ன ஆச்சு? என்று கேட்டு முடிப்பதற்குள் விகும்பிய அவன் அலுவலகம் என்று கூட போசிக்காமல் நடந்ததைச் சொல்லி அழுதான் இருங்க நான் வர்றேன் என்று இணைப்பைத் தொடர்புகொண்டான் நவன் ஏன் நிங்க ஆபிளாக்கு வரல? ஏன் :போன் எடுக்கல? இங்க என்ன நடக்குதலு தெரியுமா? என்று கேட்டுக்கொண்டே போனார் சாரி சாரி கிளம்பிட்டேன் இப்போ வந்துட்ரேன் என்றான் சுற்றே பதற்றத்துடன் அவர் இணைப்பைத் துண்டித்தவன் அடுத்த 10 நிமிடத்தில் அலுவலகத்திலிருந்தாள் இது என் பழக்கம் உங்களோட பிராஜேக்டங்கர நிலைவில்லாம யழக்கதோலுத்தல பேச் அப் எடுத்தேன் அது இப்ப உதவது இந்தாங்க என்று ஒரு ஹார்டிஸ்ஸை நிட்டினாள். கைந்திட்டும்போது வந்த கிணுக் சத்தம் அவனைச் சந்தோஷத்தின் உச்சாணிக் கொம்பிற்கே கொண்டு சென்றது செல்லமலோ! என்ன சொல்றதுவன்னே தெரியல! தேங்க யூ சோ மச் என்று அந்த ஹார்டிஸ்ஸை வாங்கி விஸ்வநாதன் அறையை நோக்கி ஓயினாள். பிராஜேக்ட் வெற்றி அன்று மாலை அவனது மேலதிகாரி விஸ்வநாதன் சார் வட்டில் நவனைப் பாராட்ட ஒரு சிறிய கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள் விஸ்வநாதன் சார் வட்டிற்குள் நுழைந்த நவன் தென்றல் தும்பதியை தேங்க்கு மிஸ்டர் நவன் என்ற வார்த்தைகள் எழுதப்பட்ட போர்ட் வரவேற்றது விஸ்வநாதன் பேச் ஆரம்பித்தார் இன்று இழுத்தான். விஸ்வநாதனுக்குக் கோபம் தலைக்கேறியது வந்த பிராஜேக்டோட நாம் கத்துக்குட்டி அல்ல வர ஆர் ஏன் எஸ்டாபரில்ட் கம்பெனி நுவ் என்று சொல்ல கரகோஹங்கள் விண்ணப்ப

பின்தன் நவனுக்குத் தான் நாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும் அவருடைய உழைப்புதான் இதற்கு காரணம் என்று மின்னும் தொடர்ந்தார் நவனைப் பாராட்டி கரகோஹங்கள் எழுந்தன பேசி முடித்த விஸ்வநாதன் நவனைப்பேச அழைத்தார் அனைவருக்கும் நன்றி சொல்லிய பேச ஆரம்பித்த நவன் தன் குழுவிலிருந்த சக ஊழியர்களின் உழைப்பையும் அவர்களின் திறமையையும் பாராட்டிப் பேசினான் தன் மணவியின் அறிவையும் யூக்கத்தையும் பற்றியும் சொன்னான் தென்றலுக்கும் பாராட்டு மழை பொழிந்தது அவன் பேசி முடித்தபின் பட்டே முறையில் வைத்திருந்த உணவைப் பேசிக்கொண்டே உண்டனர் நவனும் தென்றலும் பாராட்டைப் பெரும் ஆரவத்தில் உணவைப்பற்றி கவலைப்பாமலிருந்தனர் மகிழ்ச்சியே திகட்டியது அவர்களுக்கு ஒரு கட்டத்தில் நவனைவிட தென்றலிடம் பேசியவர்களும் அவனைப் பாராட்டியவர்களும் அதிகமாகத் தெரிந்தார்கள் அவனுக்கு ஏனோ மனம் சலனப்பட்டது தென்றலிடம் வந்து பாராட்டியவர்கள் கைக்குழுக்கிக் கொடுத்தப் பாராட்டை அவளால் ஏற்க முடியவில்லை அவனுக்கு சந்தோஷமும் நிம்மதியும் தந்த அந்த கிணுக் சத்தம் இப்பொழுது வெறுப்பையும் கோபத்தையும் அளித்தது சுற்று நேரத்திற்கு முன் அவனை வரவேற்ற தேங்க்கு போர்டு அவன் கணக்குஞ்சுக்கு வித்தியாசமாய்த் தெரிந்தது அந்த எழுத்துக்கள் ஏனோ தங்க்கு மிஸ்டர் நவன் என்பது போல் தெரிந்தது

அப்பொழுது அங்கு வந்த விஸ்வநாதன் நவன் யூ மஸ்ட் பி ரியலி லக்சி டு ஹேவ் தென்றல் வித யூ அவங்க மட்டும் இல்லைனா நம்ப இன்னும் ஸ்டார்ட் அப் துகவே இருந்திருப்போம் ரொம்ப நன்றி மிஸ்டர் தென்றல் உங்களுக்கு நாங்க ரொம்பவே கடமைப்பட்டிருக்கோம் என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார் சலனமேயில்லை நவனின் கணக்குஞ்சுக்கு அந்த போர்ட் தேங்க்கு மிஸ்டர் தென்றே தோன்றியது இந்த பாராட்டிற்குரியவன் நான்ல்ல என்ற எண்ணம் மேவோங்கியது இதற்கு ஆம் என்று தென்றலின் வளையல் கிணுக்கிணுப்பது போல் அவனுக்குத் தோன்றியது அவளிடம் சென்று தென்றல் கிளம்பலாமா? என்றான் நவன் தன்னைத் தென்றல் என்று அழைத்தது அவர்களுக்கு வித்தியாசமாக இருந்தாலும் பொது இடம் என்பதால் இந்த மாற்றம் என்று நினைத்தாள் இன்னும் பார்ட்டி முடியலபேங்க அதுக்குள்ள என்ன அவசரம்? என்றாள் ஜ டோன்ட் பிலாங்க ஹரியர் என்று அவளிடம் கூறிவிட்டு காரில் போப் அமர்ந்தான் கேப்பவர்களிடம் பதில் சொல்ல முடியாமல் துவித்த தென்றல் அவருக்கு இரண்டு நாட்களாகவே உடல் நிலை சரியில்லை ரொம்ப டயர்டா இருக்கார் அதான் கிளம்பிட்டார் தப்பா நினைச்சுக்காதுங்க என்று ஒருவழியாக அனைவரிடமும் விடைப்பெற்று கிளம்பினாள் என்னங்க ஆச்சு உங்களுக்கு? என்று தன்னை உழுக்கிய அவனை நோக்கி ஒரு நிமிட வெற்றியுப் பார்வையை மட்டும் வீசினான் நவன் குவியமில்லா என்ன ஜட்டங்களில்

சிக்கிய அவளை “என்னார்கு” என்ற குரல்லிவ்வுலகத்திற்கு கொண்டு வந்தது தன்னை உலுக்கிக் கொண்டிருந்த தன் மனைவியின் கைவளையலின் கிழவுக் அவளை நகையாடுவது போலிருந்தது அவனுக்கு ஒன்றும் பேசாமல் திரும்பிய அவனுக்குப் பதிலாக இன்ஜின் உறுமியது பொன்னான் கேர்ணையு।

மறுநாள் நேற்றைய
 நினைவுகளை என்னி விடைப்பியாது
 விழித்துக்கொண்டிருந்த தென்றலை
 நினைவுகளை என்னி விடைப்பியாது
 விழித்துக்கொண்டிருந்த தென்றலை
 அந்த புதுவித சப்தம் திரும்பிப் பார்க்க
 வைத்தது தென்றல் கூப்பிட்டது காதுல
 விழுக்கலையா ஆபிஸ்க்கு நேரமாச்சு
 டியன் எடுத்து வை என்றாள் கையின்
 பேரிலுக்குச் சாப்பிட வந்தவனீடம்
 கேட்க வேண்டாமென்றெண்ணினாலும்
 அவளால் தன்னை மிரி வந்த
 கேள்விகளைத் தடுக்க முடியவில்லை
 என்ன பதுசா தென்றல்லூ கூப்புகிட்டு
 வழக்கம் போல கூப்பிடலாமே என்று
 தயங்கித் தயங்கி கேட்டாள் நீதானே
 உன் அம்மா அப்பா தேடித்தேடி
 யச்ச பெருள்ளு சொன்ன அதாள்
 அப்படியே கூப்பிடலாமலூ என்று
 கழுவிலிட்டு நழுவினான் அவருக்குத்
 திருப்தியபளிக்கவில்லை என்றாலும்
 தன் கணவன் தன் எண்ணத்திற்கு
 மதிப்பளிப்பதாக நினைத்து தன்னை
 சமாதானமடுக்கிக் கொண்டாள்

அன்று	மாலை
அழுவலகத்திலிருந்து	வந்தவன்
பிராண்ஜக்டிற்காக	இன்க்கிரி மென்ட்
கிடைச்சது என்று ஒரு வெள்ளைக்	
குவரை எடுத்து அமர்விடத்தில்	
வைத்துவிட்டு உள்ளே சென்றான்	

மிரும்பி வந்த அவனுக்கு அவள் அந்த காகித தாள்களைப் புறட்டியபோமுது மாந்த கிணுக் இரு எண்ணுடையது என் உஸ்ரப்பை வெந்ததுதான் ந பெயர் வாய்க்கிளாய் என்று இகழ்வதாகப்பட்டது அதை அவளிடமிருந்து பிடிங்கிய அவள் என்னே? உண்ணாலு தான் இந்த விளக்காரியென்ன? வீ சம் போரியியா?

இன்க்கிரி மெண்ட்னு சன் போட்டுறியா
 தாக்கு அத எடுத்து படிச்சு என்று
 நினான் இப்போ என்ன ஆச்சு ஏன்
 நத்துரிச்சு என்றவளிடம் வெறும்
 யார்வையைச் செலுத்தியிட்டு உள்ளே
 வழங்குக குதவை சாத்தினான் தன்
 கணவனின் இந்த மாற்றத்திற்கு என்ன
 காரணம் என்று தெரியாமல் தவித்தாள்
 அவளின் சந்தேகத்தை தீர்க்க அவளின்
 மனக் குதவும் திறக்கவில்லை அவளின்
 அறைக் குதவும் திறக்கவில்லை
 சிப்பவகுநியாது தவித்தாள் தன்
 கைப்பேசியைத் துணைக்கு அழைத்து
 அவளை அழைத்தாள் தன் கைப்பேசியில்
 வந்து விழுந்த குறுந்தகவலைப் பார்த்த
 வளிற்கு தன் சிறுமையினால்தாள்
 அவளை சங்கடப்படுத்துகிறோமோ
 அன்று தோன்றியது கைப்பேசியிலிருந்த
 மூற்படத்திடம் மானசீகமாக
 என்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டாள் தான்
 நடந்துக்கொண்ட விதத்தையென்னில்
 வருந்திய அவளை சட்டத்திற்கு
 வளைப்படுத்தியது குதவைத்
 நடிய வளைப்போனசு முன்னர்

காரணமில்லாமல் அவனுக்கு
மீமதியளித்த அந்த வளையல்
த்தும் இப்பொழுது காரணமில்லாமல்
ஏற்சுசலவித்தது கதவைத் திறந்துவன்.
அவள் பக்கம் திரும்பாமலே டைனிங்
டைபிளில் யோஃ அமர்ந்தான். ஒரு

வார்த்தைப் பறிமாற்றத்தைக் கூட
ஏற்க மணில்லை இருவருக்கும்
கையிலிருந்த வளையலை பின்னே
தள்ளி சொறுக்கொண்டு சாப்பாடு
பறிமாற்றலானால் அவன் மனதில்
ஆயிரம் எண்ண ஓட்டங்கள் அவன்
வந்து பறிமாறுவான் வளையல்
சுக்கர்டுமிழி இகைப்பார்வி

சத்தம்போடும் இதைப்பற்றி
 நினைக்கும்பொழுதே கையிலிருக்கும்
 போர்ச்சின் தட்டை வசீபெற்றியும்
 அளவிற்கு கோயம் வந்தது நவீனிற்கு
 ஆணால் தென்றால் சாப்பாடு பறிமாறிய
 போதும் கையணசத்தபோதும் தவழ்ந்த
 நிசப்தம் அவனை திரும்பிய்யார்க்க
 வைத்தது ஏனோடுரு வித நிம்மதி
 அவனிடம் குழுகொண்டது ஒரு சீனன்
 புன்னகைடுன் உணவருந்திவிட்டுச்
 செல்லான்

அடுத்த நாள் காலையில்
 இருவரிடமும் பரஸ்பர பகிரதல்
 இல்லாமலிருந்தது “வரேண்” என்ற
 ஒரு வார்த்தையை மட்டும் கூறிவிட்டு
 அலுவலகம் பூப்பட்டான் ஏற்கனவே
 பகல் பொழுதில் தனியையில் வாடியத்
 தெள்ளறவுக்கு நவீன் நடந்துகொண்ட
 விதம் மேலும் துவிக்க வைத்தது இன்று
 மாஸை எப்படியாவது இப்புதிரிக்கு
 ஓர் விடைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்
 என்று சபதமிட்டுக்கொண்டாள் அவன்
 வருகைக்காக காத்திருந்தபடியே
 அமர்விடத்துலேயே உறங்கினாள்
 செல்லம்ஸு எழுந்து கதவைத் திற
 மா என்ற வார்த்தைகள் அவளை
 எழுப்பியது ‘காலையில் பார்த்த நவீனா
 இது? இவ்வளவு சந்தோஷமா பேசுறாரே
 செல்லம்ஸுலு கெப்பிடுறாரே என்று
 என்னிக் குழம்பியபடியே கதவைத்

பிறந்தாள் உள்ளேவந்தவன் சாப்பிடத்துமா
சல்லம்ஸு? என்று கேட்டபடியே
அயர்ந்தாள் ஒன்றும் புரியாதவளாப்
அஷ்டதீக்கிலும் தலைப்பசைத்தாள்
அவள் கையைப்பிடித்து 'செல்லம்ஸு
ங்க வாயேன்' என்று தன்னருகில்
அயரவைத்தாள் செப்புதறியாதுப்

ார்த்துக்கொண்டிருந்த அவளின் கைகளைத் தன் கைகளில் எடுத்தான் பச ஆரம்பித்தான் நூல் உண்கீட்டு ரண்டு நூலாப் பேசவேயில்லை சாரி மா" கிணுக் தப்ப என்மேல் தான் நிரந்த தப்பும் செப்பால் செப்பயவும் மாட்டு கிணுக் உன்னைய எனக்கு எவ்வளவு பிழிக்கும் தெரியுமா நி என் அதிர்வது தவதை செல்லமல்ஸ் கிணுக் "பு ஆர் பெஸ்ட் தீஸ் தட் எவர் ஹோப்பெண்ட் மி இன் மை ஸெஃப் கிணுக் கீதான் என் உயிர் நி இல்லாட்டு நூல் பிழில்லை கிணுக் அவள் கண்களில் பழிந்த ஆளந்தக் கண்ணிரைத் துடைத்தவாரே செல்லமல்ஸ் உனக்கு ஒரு சின்ன கிஃப்ட் என்றவாறே தன் பயிலிருந்தபடியே ஒரு வட்ட வடிவ ப்யாலை எடுத்தான் "இது ஹேண்ட் மட்மா" என்றவாறே அந்த அரைட்சன் ப்பர் வளவியை அவனுக்கு மாட்டு விட்டான் "பிழிச்சிருக்கா" என்று அவன் கட்டபொழுது தான் தன் கணவனின் அன்புக் கட்டிலிருந்து மீண்டு நிலைகிற்கு வந்தான் தன் கைகளைப் பார்த்த அவனுக்குத் தன் கணவனின் கண்ண ஓட்டங்கள் தெளிவாகப் புரிந்தது அயர்விடத்துவிருந்த யபாயில் தன் கூப் பிந்தனையின் கடைசி தூளிகள் சத்தமற்ற நீதற்ளிகளாப் சிந்துக்கிடப்பதைப் பார்த்தாள் அவற்றை அள்ளியெடுத்துக்

கோர்க்க அவள் கைகள் பரப்பத்தன் தன் கணவனின் முகத்தைப் பார்த்து அவள் இதற்காகவா இத்துணை நாள் என்னிடம் கோவப்பட்டாப்? இதற்காகவா உனக்கு உதவி செய்த போதில்லாம் மசிழ்சிபிலும் பெருமித்திலும் திழைத்தாப்? இதற்காகவா என்கண்ணாடி வளையல்களின் கலையைக் கேட்டு மெப்சிலிர்த்தாப்? இதற்காகவா நான் உன்னை மணங்தேன்? இதற்காகவா நான் பெண்ணாகப் பிறந்தேன்? எனகேள்விகள் சீரியெழுந்தன நல்லைப் பார்த்த தென்றல் புரியதுங்கி சாரி சாரி புழிச்சிருக்குங்கா என்று புள்ளைகத்துவிட்டுச்சமையலறைநோக்கி நடந்தாள் அன்றிரவு தன் தாயிடம் தன் வளையலின் பரிஜ்ஞாய வளர்ச்சியைச் சொல்லி புலம்பியவளிடம் நான் 24 வருஷமா ரப்பர் வளவித தான் டா போட்டிருக்கேன் இன்னைக்கு உனக்கும் போட்டுவிட்டுட்டாங்களா? என்றால் உணர்ச்சியற்ற குரலில் அவள் தாப் நான் பார்த்த ரப்பர் வளவிகள் எனக்கு சுத்தமில்லாமல் சொல்லியபக்கத்து

என் துணை!

Kiran Roopa M
Junior Year
EIE

காட்டுக்குள் நுழைந்த காற்றை அழைக்க சாமரம் விச தேவையில்லை

தனிமையில் வாடும் நிலவை அணைக்க இன்னொரு ஜோடி தேவையில்லை

நன்னக்கும் அலைகளின் ஈரத்தை துடைக்க கரைக்கு இங்கு யாருமில்லை

மலராப் காயாப் தனியாப் பழுக்க பூக்கள் யாரையும் கேட்பதில்லை

என் மனம் பேச என்னிடம் பேச நான் இன்னொரு மனதை நாடவில்லை நான் கதை பேச செவிகள் தேவையில்லை என்னை ரசிக்கும் கண்களைத் தேடவில்லை பூச்செண்ணைட கொடுக்க கைகளைச் சேர்க்கவில்லை என்னோடு நடக்க கால்களைப் பார்க்கவில்லை

சிறு காக்குமும் கொஞ்சம் மையும் அதைக் கோர்க்க பேளை முனையும் முச்சோடு நுழைந்த மொழியும் வாழ்வென்றும் என்னை இரட்சிக்கப் போதும் போகும் தூரம்பாவும் நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கும்"

Picture Courtesy: Prathibha

என் கடை

Ithika M
Senior Year
Aerospace

நான் மேகலை எங்க இடம் சேரி வறுமைதான் கற்றமதான் ஆனால் சந்தோஷத்துக்கு குறைவில்லை நாங்க பத்து பதினஞ்சு பேர் ஒன்னாதான் சுத்துவோம் தனிமும் புதுப்புது விளையாட்டா கண்டுபுதிச்சு விளையாடுவோம் அதுமட்டுமில்லாமல் வட்டாரம் விட்டு வட்டாரம் போப் புதுப்புது

பச்சுக்கப் பிள்ளைகளோடு கூட்டு நாட்டு வச்சிக்குவோம்

பள்ளிக்கூடம் என்பது எங்களுக்கு பொழுதுபோக்காவே இருந்தது மதியம் சத்துணவுக்காக மட்டும் போவோம் ஆனா சினிமா எங்கள் வாழ்க்கை விட்டுக்குப் பக்கத்திலிருக்க டெண்ட் கொட்டாப்பல் தலைவர் கட் அவட் பால் அபிஷேகம் மேளம் தாளம்னு அமர்களமா இருக்கும் படம் காட்டுர ஆப்பரேட்டர் அண்ணே எங்களை காப்பி ம் வாங்கியார் சொல்வார் ஆனா எங்களுக்கு படம் பாக்க அனுமதி தரமாட்டார் எங்கவிட்ட காகம் இல்ல அதுக்கு குடுப்பளையும் இல்ல பாத்தோட கதைய கேட்டும் போஸ்டரைப் பாத்தும் நாங்க எங்களைய அந்த கதாபாத்திரமா நினைச்சு நுடிச்சு விளையாடுவோம்

கல்லூரில் இருந்து சில அக்காமாரும் அண்ணாமாரும் அப்பப்போ எங்க எடத்துக்கு கேம்பங்கற பேர்ல வருவாங்க எங்களுக்கு பாடம் கத்துக்குடுப்பாங்க அவங்களோடு உடையும் பெரிய பெரிய டச் ஸ்கீரின் போனும் பாக்கும்போது வானத்தில் இருந்து குதிச்ச வந்தாங்களோனு தோனும் அண்ணைக்கு மதியானம் எங்களுக்கு என்னானே தெரியாத ஒரு வாசனை இடமுழுக்க பாவி கிடக்கும் அது அவங்க சாப்யாடு நேரம் கூச்சிக் கரண்டியும் கலர் கலர் சாப்பாடும் ஆங்கிலத்தில உரையாடலும் கேவிச்சிரிப்புமாப் இருப்பாங்க அவங்க சிளம்புளதும் நாங்க கவனிச்ச ஒரு நபரின் அடையாளப் பெயரை வச்சிகிட்டு எங்க ஜாமியட்டி டப்பாவை போனா வச்சிகிட்டு அவங்கள மாதிரியே நடிச்சு

புரியாத ஒரு பாஸையை ஆங்கிலமா நினைச்சுப் பேசி விளையாடுவோம்

இப்படி விளையாட்டமிருக்கின்ற எங்களுக்கு கூட்டம் கூடுகின்ற இடத்தில் கிடைக்கும் விளைதமான ஏளனமான பார்வை பழகிப்போன ஒன்றே சிலர் எங்களிடம் பரிதாபம் காட்டுவார்கள் இன்னும் சிலர் பரிக்கிப்பார்கள் எங்களை நெருங்கக் கூட போசிப்பவர்கள் உண்டு எல்லைகளும் தடுப்பகளும் நிறைந்த எங்கள் யோழவில் எங்கள் எண்ணீர்களுக்கும் கற்பணக்கும் மடுகினை இல்லை ஆசை என்பது அனைவருக்கும் உரிமையான ஒன்று அதில் எங்களுக்குக் காட்டப்படும் பார்ப்பசம் என்பது என்றும் புதிராப் பூள்ளது.

எங்களுக்கு எட்டாது தொலைவில் எங்கள் ஆசைகளிருக்கும் பட்சத்தில் எங்களுக்கு எட்டிய தூற்றத்தில் இருக்கும் விளையாட்டு என்றும் பொழுதுபோக்கில் அதை நிறை ரேவந் ரிக்கீ காளீ வேவாம் பார்பவர்களுக்குக் கேளிக்கையாக தெரிந்தாலும் அதனுள் இருக்கும் ஏக்கத்தின் ஆழத்தைப் புரிந்தவர்கள் எவரும் இலர் இது படிப்பவர்களுக்கு வேடிக்கையாய்த் தெரியலாம். ஆனால் அந்த வேடிக்கையான வாழ்க்கை வாழ தூணிச்சல் வேண்டும் எங்கள் இந்த வாழ்க்கைக்கு தீர்வு எங்களிடம் இருப்பதை நாங்கள் அறிவோம். ஆனால் அதை ஏற்க இந்த சமுதாயம் மறுக்கின்றது நாங்கள் கேட்பது அனுதாபம் அல்ல. ஆதரவு சமூகத்திடம் நாங்கள் கேட்பது சந்தர்ப்பம் மட்டும் தான் கிடைக்குமா???

மாறுவதற்கு எங்களுக்கு விருப்பமில்லாமல் அல்ல. மாறுவதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் தவிக்கிறோம்.

Picture Courtesy: Harish Nandhini

வேர்களை மறக்கும் விழுதுகள்

Manoj Samura N
Junior Year
Computer Science

அமெரிக்காவில் பணியாற்றிவரும் பல சாப்ட்வேர் இன்ஜினியர்களுள் நாலும் ஒருவன் அதில் பலரைப்போல நாலும் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவன்

மேற்படிப்பிற்காக வந்து இங்கேயே வேலைகிடைத்து இங்கேயே தங்கிவிட்டவர்களின் கூட்டத்தில் நாலும் ஒருவன்.

ஜந்து வருடங்களுக்கு முன்பு என் தந்தை வியாண்திலையத்தில் இருந்து என்னை வழி அனுப்பிவைத்தார். இமைகள் முடித்திறப்பதற்குள் ஜந்து ஆண்டுகள் சென்று விட்டது இந்த ஜந்து வருடங்களில் தாய்நாட்டின் நினைவு ஒருமுறை கூட வரவில்லை தனியான வாழ்க்கை. அருமையான வேலை அம்சமான சம்பளம் இடைல்லாம் இருக்கும் போது யாருக்குதான் கஷ்டப்பட்ட நூட்கள் நியாபகம் வரும்?

ஒரு முள் குத்துவதற்கு முன் என் வாழ்க்கை பாதைகள் ரோஜாப்பூத்களாய் தான் இருந்தது ஒருநாள் வாழ்க்கையில் திருப்பம் ஏற்பட்டது தொலைபேசியில் வந்து இயி - சுக்குநூறாக உடைந்தேன் என் தந்தை மறைந்த செப்தியைக் கேட்டவுடன் உடனே தாப்நாட்டிற்கு கிளம்பினேன்.

இரவில் பயணம் செப்த போதும் சிறிது நேரம்கூட தூங்கவில்லை கடைசியாக என் தந்தை வழி அனுப்பி வைத்ததுதான் என் நினைவில் நின்றது தந்தையின் கையைப்பிடித்து நடந்த நாள் தானாக நடக்க தெரிந்தவுடன் தந்தையின் கைப்பிடியை மறந்துவிட்டேன்

ஜந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு விட்டிற்கு வந்தடைந்தேன் ரோஜா வனத்தில் சுகம் கண்ட எனக்கு திரும்பிய

பக்கமெல்லாம் முற்கள் குத்துபது விட்டிற்குச் சென்றவுடன் என் தாய் என்னை பார்த்ததும் கண்ணிருடன் என்னை கட்டியனைத்தார் காலங்கள் மாறிவிட்டன எனதாய்மிகவும் உடைந்து போயிருந்தார் இறுதிச் சடங்குகளை முடித்துவிட்டு யானத்திலிருந்து விட்டிற்கு திரும்பியவுடன் என் தாயின் அருகில் சென்று அமரந்தேன் சற்று நேரம் கழித்து நான் எப்பொழுது விளம்புகிறேன் என்று கேட்டார் நானோ இரண்டு வாரங்களில் சென்று விடுவேன் என்று சொன்னவுடன் மனதில் பார்த்துடன் கலங்குப் பக்கங்களுடன் என்னைப் பார்த்தார் அந்தப் பார்வை என் மனதை வில்லில் இருந்து வரும் அம்மைப் போல தாக்கியது

மனதில் குழப்பம் ஏற்பட்டது இரண்டு வாரம் கழித்து அம்மாவிடம் சென்று என் வேலையை இராஜினாமா செய்து விட்டேன் என்று சொன்னவுடன் என் தாயின் கண்கள் ஆனந்த கண்ணிரால் நிரம்பியது உண்ணையும் இழக்கமாட்டேன் என்று என் தாயைக் கட்டி அனைத்தேன்

பத்து வருடங்களுக்கு பிறகு இன்று மனைவி குழந்தைகளுடன் என் தாயிடமே இருந்து வருகிறேன் இங்கே கிடைக்கும் சம்பளம் அமெரிக்காவில் கிடைத்ததைவிடக் குறைவாக இருந்தாலும் மனதில் நிம்மதியும் தாயின் ஆசிர்வாதத்துடனும் என் வாழ்க்கை நிறைவாக உள்ளது

காக்ககாக வேர்களை மறக்கும் விழுதுகள் மத்தியில் வருகிறாக காலை மறந்த ஒரு விழுதாக வேர் ஊன்றினேன்.

கடவுளின் வரம்

Subhashree R
Junior Year
EEE

இன்றவன் இப்புவியிலே உலாவு
உன் உருவத்தினை தேர்ந்தெடுத்தனோ!
திக்கித்து போனேன்றி
உன் திகட்டாது பாசப் பிடிபில்

இவ்வுலகமே இகழ்ந்த போதும்
என் தலை சாபக்க உன் மடி நிட்டிய
உத்தயிபோ!
உன் கருணைக்கு ஈடு கட்ட
என் செய்வேணோ அம்மா?

மலை போல் வந்த இடரை
பணி போல் விலக்கிய என் தோழிபோ!!
கூப நலம் அறிந்திடுமோ உன் அகராதி?

மங்கிக்கிடந்த என் மனதிற்கு
மறு மலர்ச்சி வேகம் தந்தவளே
மகத்துவம் நிறைந்த உன்னை
வணங்குகிறேன் தாயே!!!

பி... ரி... பு...

Harish S
Senior Year
ECE

ஒருவர் விலக
மறுவர் உருக ஏற்பட்டதோர்
பி... ரி... பு...!

வேலைக்காக தந்தையின் பிரிவு
படிப்பிற்காக பிள்ளையின் பிரிவு
ஏக்கங்களின் அனிச்செயாப்
மின்டுமின்டும்
தனிமை

வெட்ட வெளியினில்
கொட்டும் அன்புமஸை
சிலராணைய பலரூராநுங்க
வேடிக்கையாப்
வாழ்க்கை

ஒரு முனையில் இளமையின் ஆரவாரம்
மறுமுனையில் முதுமையின் தனிமை
மெல்லிய கோட்டாப் பிடிடையிருப்பது
வாழ்வின் சத்தியம்

காக்க வைப்போரை
காக்க வைக்கையில் தூளிர்வது
காலத்தின் சிரிப்பொலி

பிரிவுக்கு பிரதிபிரிவாப்
வினையின் எதிர்வினை
வாழ்க்கையின் மூன்றாம் விதி

காலவெள்ளாம் தேங்கி நிற்கும்
வாழ்க்கைப் பள்ளத்தில் ஈக்களாப்
மாந்தர்கள்.

பாவகைகள் பறந்தோ
எதுகை மோளை ஏதுமின்றி
பிரிவு ஏழுதும் இந்த வைக்கை!

கொடை வள்ளல்

Vignesh P
Junior Year
ECE

என் பிரசவம் பூமிக்கு அடியில்
பூமிக்கு வர ஆயிரம் கல்டங்கள்
யாரும் என்னைக்
கண்டுகொள்ளவில்லை.

உன்னை உணவு இல்லை துரியன்
காப்பாற்றியது
குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை மஸை
காப்பாற்றியது
வளர்ந்தேன்

பசியினால் வரும் கல்டம் எனக்குத்
தெரியும்.

சிலர் என்னிடம் உணவு இல்லை
என்றனர் கொடுத்தேன்.
நிழல் இல்லை என்றனர் கொடுத்தேன்
கொடை வள்ளல் கர்ணனைப் போல
என்னை நான் உணர்ந்தேன்
அப்படி உணர்ந்த மறுகணமே சிலர் என்
உயிரைக் கேட்டனர்.
என்னை பிடிக்கவில்லையா? என்று

கேட்டேன்
ந் திறந்தால் தான் எங்கஞாக்கு வாழு
இடம் என்றனர்
சாகும் பொழுது சுட பிறருக்கு
உதவினோம் என்று மகிழ்ந்தேன்
கர்ணனை விடவும் நான் தான் கொடை
வள்ளல் என்கிற சந்தோழம்!!
அந்த மரத்திற்கு !

தன்னம்பிக்கை

Sudharsan
Junior Year
ECE

நர் விழுச்சி கண்டு வியந்திடு
நதியின் பாப்க்கல் கண்டு வியந்திடு
விழுந்த இடத்தில் புது வழி பிறக்கும்
நதியின் சொல்லை உணர்ந்திடு !!

நிலவின் ஒளி நிலையாப் மங்காது
நிகழும் துயரம் என்றும் தங்காது
மேகம் போல் சோகம் கலையுமடா
உன் வாழ்க்கை பாதை அது
வளையுமடா
ந் பொறுத்திட்டா
துயர் எதிர்த்திட்டா !!

துன்பங்கள் உன் கண்கள் பார்த்திருக்கு
ஏமாற்றம் உன் மனம் ஏத்திருக்கு
உன்காக இங்கு உலகமே காத்திருக்கு
உழைப்பு என்று உன் கையில் ஓர்
நாத்திருக்கு
அதை நடிட்டா
வெற்றி பெற்றிட்டா !!

மூட(ன்) நம்பிக்கை

துரியின் அண்ணன் அந்த கோர விபத்தில் இருந்து மின்டு வர ஒன்பது மாதங்கள் ஆகிவிட்டிருந்தது இருசக்கர வாகனத்தில் நாபு குறுக்கே வர கட்டுப்பாட்டை இழந்ததால் விபத்து ஏற்பட்டிருந்தது துரியின் அண்ணனுக்கு மருத்துவமனையில் நினைவிழந்த நிலையில் மூன்று சாலை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த தன் அண்ணனின் காட்சிகள் சற்றும் மனதின் பதிவெட்டிலிருந்து மறைந்திருக்கவில்லை தூரிக்கு.

பாரி போயிட்டு வடா, அண்ணனின் குரல்

அண்ணா தூரினா

ஆமா ஆமா தூரி

இன்றும் மூன்றில் ஏற்பட்ட தாக்கம் ஆறிளாலும் நினைவுத் திறன் மற்றும் மொழிப்பேசும் திறன், நான்கு வயது மழலைப் போல கொஞ்சிக் கொண்டு இருந்தது பயம் மற்றும் தடுமாற்றத்துடன் துரியின் தமிழ் பஸ்ஸ போலாமல் தமிழ் வசதியா போலாமல் என்றாள்

உங்கணுக்கு தெரியாதுங்களாமா, இது லீவ் நாள் முடிஞ்சு பசங்க திரும்ப ஹாஸ்டலுக்கு போற நேரம், டிக்கெட் கிடைக்காது, அப்படி பஸ்ஸ போனாலும் போய் சேர ஒன்பது மணி நேரம் ஆகும் நாளைக்கு போய் வேலை பார்க்க வேணாமா நானு??" பேசிக்கொண்டே வண்டியைப்

Lalith Prakash E
Faculty Associate
Dept. of Civil Engineering

பயத்துடன் நெருங்கினான் தூரி ஜாக்கிரதையா மெதுவா போடா என்றார் அப்பா விடை பெற்றான் தூரி 100 அடியை கூட கடந்திருக்கவில்லை. கரும்புளை ஒன்று குறுக்கே சர்ர்ரர் என்று ஒடியது வாகனத்தை நிறுத்திய துரியிடம் உள்ள வந்து தண்ணி குடிச்சுட்டு போ தமிழ் என்றாள் அம்மா இன்னும் எவ்வளவு நாள் தான் மூடநம்பிக்கையில் வாழுவிங்க? பெரியார் வாழ்ந்த மூமி இது நான் வரேன் என்றுவிட்டு சீரி பாபந்து சென்றான் தூரி இரண்டு நுமிடங்களில் ஊர் எல்லையை கடந்துவிட்டன் அடர்ந்தகாடும் இருண்ட மேகமும் அவனை அரவணைத்தது நிலகிரி மாவட்டத்தின் பாதைகளிலேயே மிகவும் ஆபத்தான பாதையில் தூரி சென்றுக்கொண்டிருந்தான் அவன் அந்த பாதையில் கார் ஓட்டுவதில் அசாத்திய திரன் பெற்றிருந்தாலும் தன் அண்ணனின் இருசக்கர வாகனத்தில் தடுமாற்றம் நிறைந்தவனாம் இருந்தான் படபடப்படன் இருபது மைல்களை தேவீர் அருந்தும் பொழுதில் கடந்தான் தூரத்தில் கருப்பு உருவும் நகர்வதைக் கண்டான். வேகம் குறைந்தது அது ஒரு ஒற்றைக் கொம்பன் அந்த யானை அன்று வரைக்கும் இரண்டு வழிப்போக்கர்களைக்

கொண்டு இருந்தது பயபட்டு அதிகம் ஆளது வண்டியை 100 அடி தூரத்தில் நிறுத்தினான். கணரக வாகனத்தின் வருகைகாகச் காத்திருக்க முடிவெடுத்தான். கணரக வாகனத்தின் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டு போக காத்திருந்த தூரிக்கு மற்றும் ஒரு அதிர்ச்சி 24 வருடங்களில் தன் காட்டில் தான் காணாத பதிது அடி நீளப் புலி ஒன்று சுமார் 200 அடி தொலைவில் எதிர்திசையில் ரோட்டை கடந்து கொண்டு இருந்தது இய்முறை சற்றும் சிந்தனைக்கு இடம் தராமல் வண்டியைக் கிளப்பினான் ஆறு நோடிகளில் சுமார் 80 கீ.மீ வேகத்தைத் தொட்டது வண்டி ஒற்றைக் கொம்பனால் ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை நுகருத்தை அடைந்தான் தூரி பயபட்டு குறைந்திருந்தது தேவீர் அருந்த வழிப்போக்கர்களின் பிரதான கடையில் பயணத்தை முறித்தான் தேவீர் அருந்தியாடி தன் கைபேசியில் நுண்பர்களின் வாட்சாப் நிலைகளைப் பார்த்து கொண்டிருந்தான் அதில் பாலிய நுண்பன் கண்ணன் அமைத்தியில் உரங்குவாப் ஹரி என்று நிலைபதிவு செய்து இருந்தான் 40 மைல் தொலைவில் இருந்த கண்ணனைக்காண ஆவல் வந்தது தூரிக்கு அலைப்போசியில் கண்ணனை அழைத்தான் தூரி எப்படிடா இருக்க? "நல்லா இருக்கேண்டா ரொம்ப நாளா ஒரு கால் கூட பண்ணலே? அண்ணா எப்படி இருக்காரு?" என்றான்

கண்ணன் நலம் விசாரித்த கண்ணனிடம் ஜந்து நிமிடங்கள் பேசிவிட்டு தூரி இன்னைக்கு நாம் எதுணா யதுக்கு போலாமா?" எனக் கேட்டன். "யச்சி நான் இங்க ஈரோட்டுல இருக்கேன் நம்ம கூட படிச்சானே தூரி அவன் பைக் ஆக்சிடென்ட்ல இருந்துட்டான்டா?" என்றான் கண்ணன் "பாரு?" "அதான்டா நம்ம தூரி இம்முறை விற்றர் என்று தலையில் ஏற்றியது தூரிக்கு சாரி டா! தூரின்றேபாரு! ஹரி! இரு இப்போ கூப்பட்டறேன் என்று கைபேசியை அணைத்தான் தூரி உறையும் குளிரில் வியர்த்துக் கொண்டிருந்தது தூரிக்கு எதிர்முறை சிந்தனைகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் வாகனத்தைக் கிளப்பினான் உறையும் குளிருடன் மூடு பணியும் ரோட்டை மூடியது மிதமான மழைச்சால் தூரியை ஊசிபோல் குத்தியது இன்னும் 20 மைல்களில் மலைகளின் அரசியிடம் இருந்து விடைப்பெற்று விடலாம் என்ற எண்ணத்தை தன்னோடு இழுத்துக் கொண்டு வழுக்கும் சாலையினை சமாளித்தான் தூரி. எதிர்முறை எண்ணங்கள் தூரியைத் தூரத்தியது வாகனம் பாபந்து சென்றது. கைபேசி ஒலித்தது ஒரம்கட்டி நின்ற தூரி கைப்பேசியை வெளியே ஈடுத்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருந்த ஒரு காரியின் மசல் டெங்கில் ரா என்று அரைகுறையாப் எழுதப்பட்டிருந்தது.

துரிபின் கணகள் அவ்வாசகத்தையே
மென்றுகொண்டிருந்தது படிப்பு
மெல்ல தாம் பொட்டது
தன் கைப்பேசியில் வந்த சேதியைக்
கேட்டு முடித்தான் வாகனத்தில்
அமர்ந்தான் வண்டியின் ஒடோ மிட்டர்
என்று காட்டியது மிரட்சியின்
உச்சத்திற்கே சென்று விட்டான் தூரி
இன்னும் 40 மைல்கள் தான் என்று
தனக்குள் சொன்னபடியே அங்குலம்
அங்குலமாக நகர்ந்து சென்றான் பணி
இட விடுதியை அடைந்தான் ஒடோ
மிட்டர் 70077 என்று காட்டியது
மறுநாள்

வழக்கம் போல பணிக்கு புரப்பட்டான்
தனக்கு முன் ஆயுத்தமாக துணைப்
பேராசிரியர் தனது இரு க்கக்க
வாகனத்தோடு உறுமி கொண்டிருந்தார்
ரொம்ப நேரமா நகராம உறுமிகிட்டு
இருக்கிங்களே? எனக்கேட்டான் தூரி
இல்ல இப்போ கருப்பு கலர் பூணை
ஒன்னு குறுக்க போச்ச அதான்
யாராவது போனதுக்கு அப்பறம்
போலாம்னு இருக்கேன் என்றார்
அந்த பேராசிரியர்
இது பெரியார வாழந்த மண்ணு
இன்னுமா மூடநம்பிக்கை எல்லாம்
நம்பிகிட்டு இருக்கிங்க என்றுவிட்டு
அவ்வழி பாய்ந்து சென்றான் தூரி.
அலுவலகத்தில் வந்து அமர்ந்த
தூரிபின் மனதில் நேற்றைய
நிகழ்வுகள் வரிசையாப் ளடின
தன் அமரவிடத்தில் இருந்த சுவர்
ஒட்டியைப் பார்த்தான் விவேகாணந்தர்
பேசினார்

பயம் என்பது மரணம்
பயம் என்பது பாவம்

பயம் என்பது நாகம்
பயம் என்பது தீயச்செயல்
பயம் என்பது தவறான வாழக்கை
இந்த உலகத்தில் உள்ள
அனைத்து எதிர்யரை எண்ணர்கள்
மற்றும் கருத்துக்கள் அந்த
தீய சக்திகளிலிருந்துதான்
செயற்படுத்தப்படுகின்றன
எவ்வாயி விவேகாணந்தர்

தற்காலை தவிர்

Manjubashni S
Sophomore
Integrated English

தன்நும்பிக்கை தகர்ந்து தற்காலைக்கு
முற்படவன் மூடன் அன்றோ?
எம்ஸையே எதிர்க்க வல்லவன் நி
ஆளால் பண்மடங்கு எனிட
துள்பத்தை எதிர்க்கத் தவறுவது ஏனோ?
மண்ணின் மைந்தனின் துணிவு எங்கே?
கவனக்குறைவை உணர்த்துவது
தோல்விகளே
வைராக்கியம் வளர்ப்பது
அவமானங்களே
பாராட்டும்படி வளரச்செய்வது
பரிகாசங்களே
வெற்றியை வேகமாக்குவது எதிரிகளே
துணிவையும் தன்நும்பிக்கையையும்
தொலைத்து
தற்காலைக்கு முயல்வது
கோழுகளே

அவண்ம்(ர்கஞ்ம்) இவண்ம் அன்பு தம்பிக்கு..!!

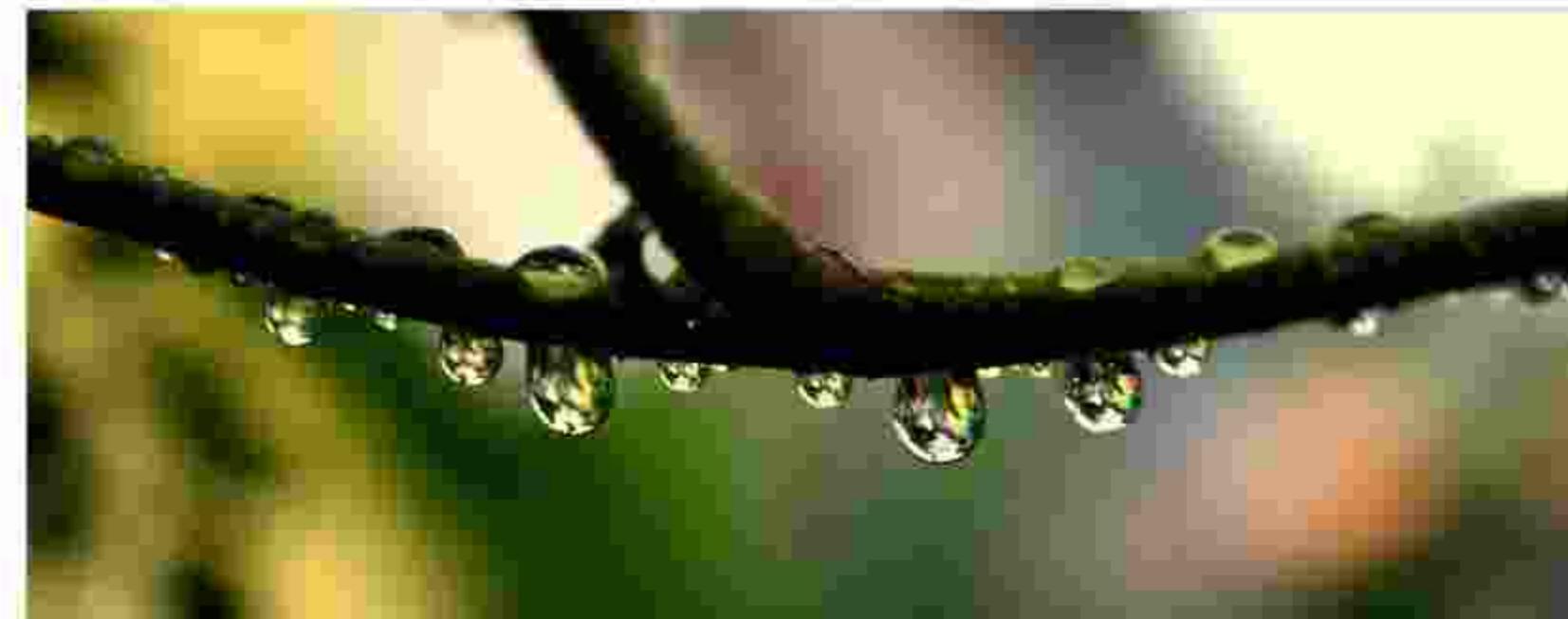
Yashwanth
Senior Year
Mechanical

Aswathi B
Junior Year
Computer Science

உன் பிஞ்ச விரல்கள்
முதன்முறையாக
இட்ட சண்டை
பகிர்ந்த பொருட்கள்
கவலையின்றி வாழந்த நாட்கள்
நீ சாதித்த இளைஞரைப் பாரிய
போது
உன் பெருமை
என் ஆளந்த விழித்துளிகள் சொன்னது
- நீ
என் தமிழென்று !!

Picture Courtesy: Dinesh Kumar C

உங்க அப்பாவதான் சார் 99 மார்க் எடுத்துட்டு போய் நிற்கிறேன். ஏன் நூறு எடுக்கலன்னு பெல்ட் கழட்டி அடிச்சாரு சார். அதான் நான் கிளம்பி வந்துட்டேன். எவ்வளை கற்றப்பட்டு படிச்சேன் தெரியுமா சார்? ஹே கூட கழட்டாம கூட ஓடி போய் காமிச்சா இப்படி பண்ணிட்டாரு ரொம்ப வெறுப்பா இருக்கு சார், காப்பி குடித்துகொண்டே சொன்னான் நான் ஒன்று சொல்டா?

சொல்லுங்க சார்.

உங்க அப்பா உன்ன அடிச்சாருங்கிறதில் தப்பே இல்லப்பா 99 மார்க் வாங்கும் உனக்கு 100 மார்க் வாங்கறது எத்தனை நேரம் ஆகும்? உங்க அப்பா உன்ன திட்டி அடிச்ச விதம் தப்பா இருக்கு ஆனா அவரு சொல்ல வந்தது கவரக்டான விடையம் தான்.

என்ன சார் நீங்களும் இப்படி சொல்றிங்க?

ந் இப்போது என்ன படிக்கிற?

பன்னிரெண்டாவது:

சாரி இப்போ நீ வாங்கினா 99 மார்க்கிற்கு அவர் உன்னிடம் சந்தோஷம் சொல்லியிருந்தாருன்னா உனக்கு செண்டம் வாங்க தோண்டாது. இதுவே போதும்னனு தோண்டும் இப்போ உனக்கு புரிந்திருக்கும். எது உனக்கு நல்லதுன்னு இன்னியே ந் பார்த்துப்ப

உன்ன அடிக்க அவருக்கு எல்லா உரிமையும் இருக்கு ஏன் என்றால் அவர் உன் அப்பா. புரிஞ்சுதா?

புரிஞ்சுது சார்:

ந் இப்போ வெளிய வந்துட சாபங்காலம் காப்பி இங்க குடிச்ச இரவ சாப்பாடு என்ன பண்ணுவா? முழுத்தான்:

இதெல்லாம் ஒரு வேகம் தமிழி இந்த பருவத்தை எல்லாம் தாண்டி வர்க்குது தான் வாழுக்கை:

வருங்கி நியிர்ந்து பார்த்தான் முகத்தில் தெளிவு காணப்பட்டது நான் வீடிற்கு கிளம்பிரேன் சார்.

சுரித்தார் இராமச்வாமி போயிட்டு வா ஆல் தி பெஸ்ட்:

தேங்க்ஸ் சார் நான் போயிட்டுவேறேன்:

வருங்கி செல்வதை பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது இருபது வருடங்களுக்கு முன். அவரிடம் கோவித்து கொண்டு சென்ற மகனின் ஞாபகம் அவருக்கு வந்தது அவன் எங்க இருந்தாலும் நல்லா இருப்பான். என்று மனசுக்குள் நினைத்துகொண்டே வேலையை கவனிக்க சென்றார்.

நினைவுகள்

Krishna Prakash N
Assistant Professor
Dept. of EEE

விழித்தெழு!!

Nivedha B
Student
Integrated Physics

நியங்கும் நிற்கும் தூண்கள் நம்பிக்கையின்றி நிலைகுலைவதில்லை படர்ந்திருக்கும் ஓசோன் படலமோ ஒட்டை கொண்டாலும் ஒடுங்கவில்லை இவ்வயிரற்றவற்றுள் இருக்கும் உறுதி என் உண்ணிடத்தில் இல்லை? விழுச்சிகளைத் துக்காக்கு விழிகளே அவற்றை கீழே விழுச்செய்யும் செவியற்ற எடுக்க கடினமாக உழைக்காவிட்டால் கருமையே கண்களின் உலகம் பதினேழு முறையும் தோல்வியை தழுவியது அலெக்சாண்டரின் தன்மைபிக்கை !! இவ்வாறு வாழ்ந்த எடுத்துக்காட்டுகள் பல இருக்கும்போது வளரும் எடுத்துக்காட்டாய் ந் இருதண்ணிரைக்கட்ட சல்லஸ்டாபால் அள்ள முடியும் அது உறையும்வரை ந் காத்திருந்தால் தோழா!!!!

உனக்காக ஒரு வாழ்க்கை

Ashwin
Senior Year
E/E

அழகு நவரத்தினங்களால் ஆன பொக்கிலூம் நம் வாழ்க்கை
உண்மையில் மனிதப் படைப்பே உலகின் முதல் அதிசயம்.
கோபம் அழுகை மரணத்தை ஆயுதமாய் என்னி
வாழ்க்கை என்ற மலையில் இருந்து சுருக்கி விழாதே:
கதிரவளால் மலர்ந்த தூரியகாந்தியே
தற்கொலை செய்து நாளைய பிலகேட்டை கொன்று விடாதே
உன் வாழ்க்கையை செதுக்கிய பெற்றோரை விட்டுச் சென்று
துக்கத்தின் சிறையில் ஆயுதக் கைத்தியாய் அடைக்காதே
நினைவின் மொழியும் பிரிவின் வலியும் தெரிந்தவனே
கண் விழித்துப் பார்- உனக்காக ஒரு வாழ்க்கை காத்திருக்கிறது

மறுமுறை ஒருமுறை

கண்ணுல நிர் சுரக்கும்
கடல் அலையும் ஓய்வெடுக்கும்
என் காவிய தலைவியோட்
கசங்கிய கதைக்கேட்டா"

அவள் கவிய நான் பாட
முதல் புள்ளி காணாம்
நாளெல்லாம் நான் அழுத
வருஷங்கள் பன்னிரண்டு
விவரம் நான் அறிந்து
வளர்ந்த நாள்முதல்லா
விந்தியாசம் பார்க்கலையே
அவள் யெடிச்ச கண்ணிரு மாறலையே
வகுப்பு எட்டு தாண்டலையே

பாடநோட்டு எடுக்கலையே
ஏர் பூட்டிய என் தூத்துன்
எந்தாயி படிப்பாச அறியலையே

நேத்து ஆடுகுட்டி மேய்க்கையில
நி பாடம் படிச்ச கதை சொல்ல
நி பெற்ற மகள் எனக்கு
வாய்பேச்ச வரலையே
உன்னை பெற்ற மகராசனை- நூன்
வசைபாடாம இருக்கலையே!

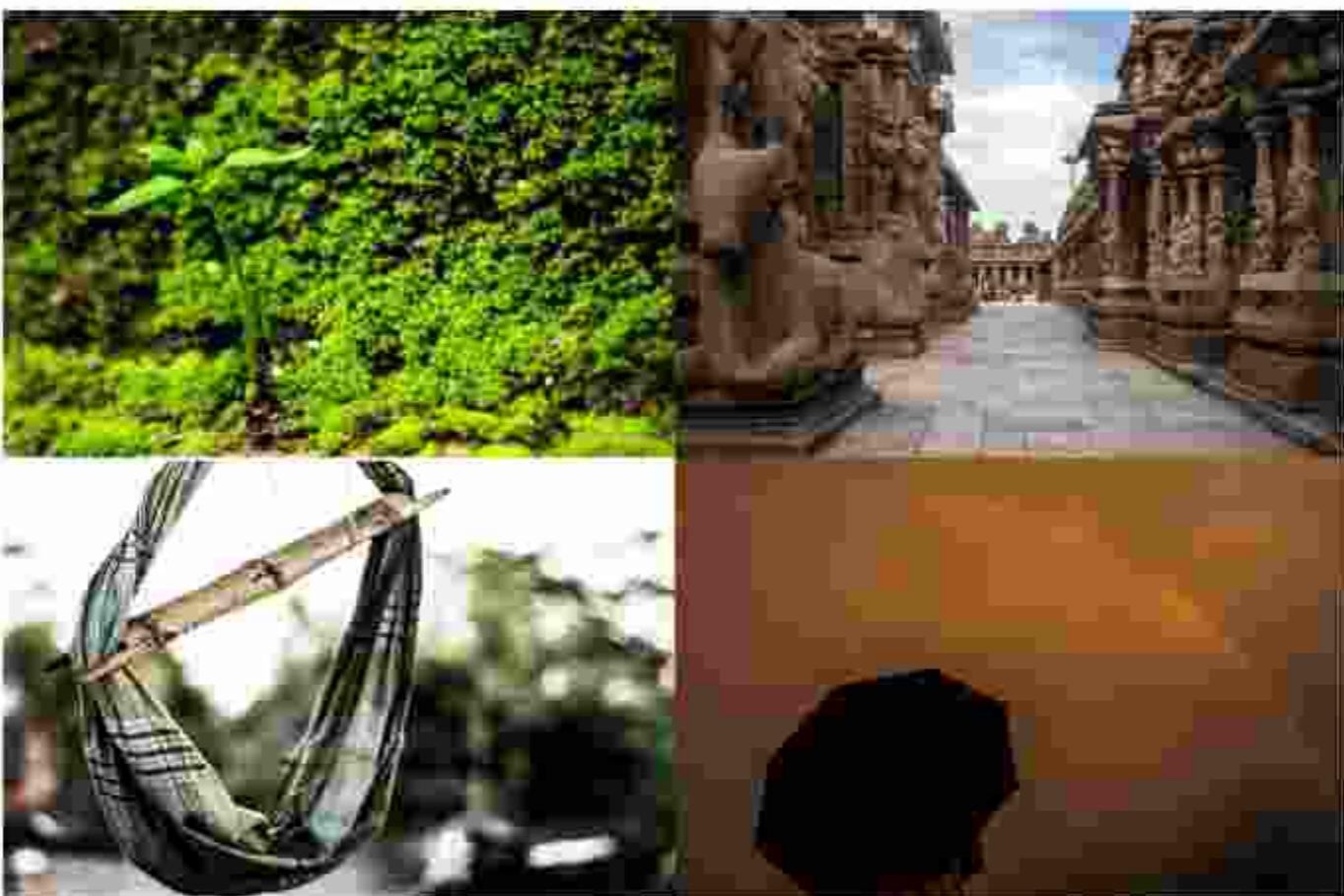
ஜம்பது வயக்கலையும்
நி ஒயாம ஒப்புவிச்ச
தேசிய கீதம் கசக்கலையே
தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து மறக்கலையே!

நி பெற்ற பிள்ளைகள்
நூறு கோடி சேர்த்தாலும்
நி மட்ட கடனுக்கு
ஒரு காக தேராதே!

என்ன தவம்
நாங்கள் செஞ்சோம்
எந்தாயி உன் வயிற்றில்
தான் பிறக்க
உயிரை மறந்து நீ. எங்கஞுக்கு

ஓயாம தான் உழைக்க!
எங்களை தீராத கடளாளியாக்கி
நல்ல சுகம் தேடி வெச்ச!

என் முசுக மறந்தாலும்
உன் முகம் நெஞ்சில் நிக்கும் -
தண்ணீரின்றி
தாகத்திற்கே நான் தவித்தாலும்
என் கண்ணுல நிர் சுரக்கும்

Picture Credits: Anand T, Sanjeev M, Preem Kumar A (clockwise from top)

VilVeezha Maram by:

Kavitha P
Alumnus
Amrita School of Engg

Short poems by:

Varadharaaj M
Alumnus
Amrita School of Engg

மயிலிறகு மனதோடு ஒர் நேர்காணல்

ஹர்ஷ: கல்லூரி மலருக்கு முதல் முறையாக தமிழ் பேட்டி எடுக்க வேண்டும் என எண்ணிய போது, தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவரை பேட்டி எடுத்து துவங்கினால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று உங்களை தேர்வு செய்தோம்.

முதல் முயற்சியிலே என்னை சந்தித்ததற்கு மிகவும் நன்றி இன்றைய இளைஞர்கள் தமிழ் குறித்து ஆர்வமாக இருக்கிறார்களா என்ற எனது சிறிய சந்தேகத்தை இன்று நீங்கள்

போக்கியுள்ளிருக்கள் மிக்க நன்றி!

திவ்யா: குமதி என்ற இயற்பெயரை 'தமிழ்ச்சி' என மாற்றிக் கொண்ட காரணம் என்ன? தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் அனைவரும் தமிழ்ச்சி என கூப்பிட்டால் திரும்ப பார்க்கும் உரிமை உள்ளபோது நீங்கள் இந்த பெயரை தேர்வு செய்ததன் காரணம்?

நான் எழுத வந்த சமயம் குமதி என்ற பெயரில், கவிதைப்படிப்பிலும் புதினப்பறப்பிலும் இருவர் இயங்கிக்

கொண்டிருந்தனர் குழப்பத்தை தவிர்க்க புணைப்பெயர் தேடிய பொழுது யோசனையின்றி எடுத்த பெயர் தான் தமிழ்ச்சி தமிழ் கிராமத்து பெண்ணின் பின்புலம் தமிழனி தமிழி என்ற சொற்களில் வந்தாலும் தமிழ்ச்சி என சொல்லும் போது ஏற்படும் பெண்ணை பெருமிதம் இவற்றில் பிரதிபலிக்கவில்லை தமிழ் அடையாளம் பெண்ணை பெருமிதம். இரண்டும் சேர்ந்ததே தமிழ்ச்சி

ஹர்ஷ: பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரம் தமிழில் பெயர்க்க வேண்டும் என்றார் பாரதி. எந்த நால்களை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்ய தங்களுக்கு ஆசை?

மொழிபெயர்ப்பு *Translation*
என்பதிலிருந்து *Transcreation*க்கு வந்து விட்டது அதாவது மொழிபெயர்ப்பே இன்னொரு படைப்பு ஆங்கிலத்தில் உள்ள *Romantic Poets* எனப்படும் இயற்கை சார்ந்த கவிஞர்கள், ஆப்பிரிக்க பெண் கவிஞர்கள் பலம்பெயர்ந்து வசிக்கும் தமிழ் கவிஞர்களின் கவிதைகளை மொழிபெயர்க்க ஆசை தமிழை வேராகவும் மற்ற மொழிகளை சிராகுகளாகவும் வைத்துக் கொண்டால் பல நாட்டுக் காவியங்களையும் தமிழிலேயே நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம் அதனால் தான் மொழிபெயர்ப்பு ஒரு முக்கிய செயல்பாடு என்று நான் எண்ணுகிறேன்

கௌதம்: ஒரு பெண் எழுத்தாளராக நீங்கள் சந்தித்த சவால்கள் குறித்து?

சவால்கள் என எனக்கு பெரிதாம் எதுமில்லை என அப்பாவும் அம்மாவும் முற்போக்கு சிந்தனை உடையவர்கள் என்பதால் நான் நினைத்ததை படிக்கவும் பேசவும் எழுதவும் எனக்கு சுதந்திரம் இருந்தது எனக்கு சவாலாக இல்லை என்பதால் அனைத்து பெண்களுக்கும் அப்படி என்று கூறிவிட முடிபாது குறிப்பாக பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு, அவர்களது குடும்பமும் சாதிய ஆதிக்கமும் ஒரு பெரிய தடையாக இருக்கிறது மனதிற்கு பட்டதை துணிச்சலாக எழுதும் சாதகமான தழுநினை இல்லாதது ஒரு பெரிய சவால் எழுத்தாளராம் மட்டுமிருந்து ஒருவர் வாழ்க்கை நடத்தி விட முடியாது என்பதே ஒரு மிகப்பெரிய சவால் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஹர்ஷ: ஆங்கில புத்தகங்கள் பல லட்சம் பிரதிகள் விற்கின்றன. ஆளால் தமிழில் அப்படி விற்கும் நால்கள் இல்லை. தமிழ் புத்தகம் வாசிக்கும் பழக்கமும் ஆர்வமும் குறைந்து வருகிறதா? அதை சரிசெய்ய என்ன செய்யலாம்?

குறைந்து வருகிறது என சொல்வதை விட இல்லை என்று நான் நான் சொல்வேன் என விட்டுப் பின்னைகளை நான் தமிழ் கவிதைகள் சொல்லியே வளர்த்தாலும், ஒரு ஆங்கில நாவலை இரவோடு இரவாக வாங்கவே

வரிசையில் நிற்கிறார்கள் ஒரு தமிழ் புத்தகத்திற்கு அப்படி நடப்பதே இல்லை நம் அளவுகோல்கள் மேலை நாட்டை சார்ந்தே உள்ளது எத்தனை பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு தமிழ் கலை சொல்லி வளர்க்கிறார்கள்? இரும்புகை மாபாளி, ரூட்டைவால் ரங்குடி இவையெல்லாம் இன்று யாருக்குமே தெரியாமல் போய்விட்டது தமிழில் இத்தனை விழையங்கள் உள்ளது என குழந்தைகளுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும் தமிழ் புத்தகங்களுக்கான Demand ஜ நாம் தான் உருவாக்க வேண்டும். இந்த பொறுப்பு பெற்றோர்களுடையது

திவ்யா: நம் நாட்டேப்புறக் கலைகள் என்றாலே சினிமாவில் சித்தரிக்கப்படுகின்ற நடனம் தான் சாதாரண மக்கள் மனதில் தோன்றுகின்றது. நம் நாட்டேப்புறக் கலைகள் நழிவடைந்து வருவதற்கு நாடகங்களிலிருக்கும் சினிமாவின் ஆதிக்கம் தான் காரணமா?

இதே கேள்வியை
திரைத்துறையினரிடம் கேட்டால், மக்கள் அதைத் தான் விரும்புகிறார்கள் என்று கல்யாகச் சொல்லி தப்பிக்கு விடுவார்கள் ஆணால், நான் உங்கள் பக்கம் தான் அவர்களுக்கிருக்கும் சமூகப்பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். சினிமாவில் காட்டப்படும் ஆபாசமும், பெண்கள், திருநங்கைகளுக்கு எதிராக வரும் வசனங்களையெல்லாம் அந்த இயக்குனர் நினைத்தால் தவிர்க்கலாம் சினிமாவை மட்டும் ஒரு காரணமாக

நான் சொல்லவில்லை. ஆணால் சினிமா ஒரு முக்கியக் காரணம் என்பது என் கருத்து!

ஹரி: 'பிசாக் படத்தில் திரைப்பாடல் எழுதிய அனுபவம் குறித்து?

நிறைப் பாடல் எழுதும் வாய்ப்புகள் வந்தும் அவற்றை நான் தவிர்த்து வந்தேன் ஒரு குறிப்பிட்ட தழலுக்கு பாடல் எழுத என்னால் இயலாது. ஆணால் பிசாக் படத்தில் எனக்கு கொடுக்கப்பட்ட தழல் வித்தியாசமானது ஒட்டுமொத்த உலகத்திற்கான கருணையை வேண்டும் ஒரு கவிதை தழல் என்பதாலும் இயக்குனர் பாலா மற்றும் யிற்கின் மீது இருந்த மரியாதையினாலும் இந்த பாடல் எழுதும் வாய்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டேன் மிற்கின் சிறந்த படிப்பாளி. கவிஞரும் சுட அதனால் எழுதுவதற்கான சுதந்திரம் எனக்கு இருந்தது இந்த பாடல் என் மனிதிற்கு மிகவும் நெருங்கியது

பாடலின் ஒவ்வொரு வரிக்கும் கவிஞர் பொருள் விளக்க அதை கேட்டு நாடகள் நினைத்தோம்।

கௌதம்: அழிந்து வரும் நாடகக்கலையை புதுப்பிக்க என்ன செய்யலாம்? ஒரு நாடகக் கலைஞராய் உங்கள் கருத்து?

நாடகக் கலை அழிந்து வருவது

From left: Gowtham S., Dhivya Priya N., Dr. Thamizhachi Thangapandian, Harish S.

போன்ற ஒன்றை துவங்க ஆசை

ஹரி: 'Tamil Literature towards new direction' என்ற தங்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைப் பற்றி?

வெறும் பழம்பெருமைகளை சொல்வதோடு நிறுத்தாமல், ஜின்றைய தழலுக்கு தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து என்ன எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதே அந்த ஆய்வுக்கட்டுரை பழைய காவியங்களையும், காப்பியங்களையும் 21ம் நாற்றாண்டின்

கண்ணோட்டத்திலிருந்து ஆய்வு
செய்வதே அதன் நோக்கம்

திவ்யா: மொழி என்பது நம்
கருத்தை வெளிப்படுத்த உதவும்
ஒர் கருவி. அப்படியிருக்க, புள்ளுதே,
பேஸ்புக் போன்ற வார்த்தைகளை
உள்வாங்கிக்கொண்டு மொழியை
வளர்க்கலாமா?

மொழி என்பது நெகிழிந்துக்
கொடுத்தால் தான் வளர முடியும்.
சமீபத்தில் ஆகஸ்ட் போர்டு
அகாதூரியில் புதிதாக இணைக்கப்பட்ட
தமிழ் வார்த்தைகளின் பட்டியல்
வெளியிடப்பட்டது Technical
terms என்பதும் தொழில்நுட்பச்
சொற்களை உதாரணத்திற்கு
புள்ளுதே, பேஸ்புக் இவையெல்லாம்
உள்வாங்கிக்கொள்வதில் தவறில்லை
மிற நூட்களுக்குச் செல்லும்போது.

தாப்மொழியில் இதுப்போன்ற
சொற்களைப் பழகியிருந்தால்
அங்கேச் சிரமங்களைச் சந்திக்க
நேரிடும் ஆணால் இந்த நெகிழிவுத்
தள்ளையின் எல்லை எது என்பதைத்
தெளிவாகப் பரிந்துக்கொள்ள
வேண்டும் Proper nouns அதாவதுப்
பெயர்கள், வழக்குச் சொற்கள் (காஃபி
போன்றவை), தொழில்நுட்பச் சொற்கள்
ஆகியவற்றை வலிந்துத் தளித்தமிழில்
மொழிபொர்க்க வேண்டியதில்லை
அதே சமயத்தில் அடிப்படை
அமைப்பினை மாற்றாமலிருக்க
வேண்டும்

கௌதம்: உங்கள் எழுத்தினை

ஊக்குவிக்கும் தூழ்நிலை ஏதாவது
உள்ளதா? அது என்ன? அதை நீங்கள்
எப்படி அமைத்துக் கொள்வர்கள்?

அப்படி எதுவும் இல்லை புது சார்ந்து
எழுதுவதற்கு தூழல் வேண்டும்
உதாரணத்திற்கு விமர்சனக் கட்டுரை
எழுதுவதற்கு ஒரு அமைதிபான தூழல்
வேண்டும் ஆணால் உணர்வு சார்ந்து
எழுதும்பொழுது அது தேவையில்லை
வாழ்க்கை ஒரு சம்மட்டிக்கொண்டு
ஓங்கி அடிக்கும்பொழுது
எந்த இடமாகயிருந்தாலும்
காலமாகயிருந்தாலும் இரண்டு
நிமிடம், பேய்ப்பி, பேளா போதும்
எழுதுவதற்கு தூழ்நிலை அங்கே
முக்கியமில்லை நான் உணர்வு சார்ந்து
ரசிக்க எனக்கு தூழ்நிலை வேண்டும்
ஆணால் படைக்க தூழல் ஒரு முக்கிய
அளவுருவாகத் தோன்றவில்லை.

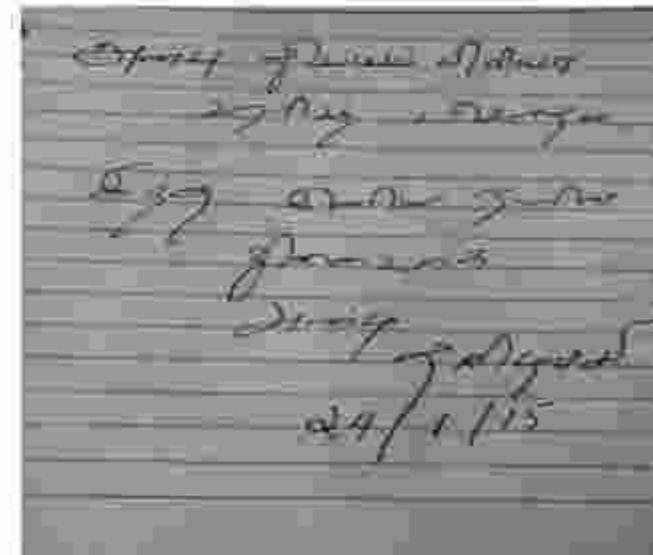
ஹரிஷ்: இன்றைய இணைஞர்கள்
யாரை முன்மாதிரியாக எடுத்துக்
கொள்ள வேண்டும் என்று
நினைக்கிறீர்கள்?

நடிகர்களைபோ பெரும்
முதலாளிகளைபோ தான்
முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ள
வேண்டும் என்பதில்லை
நமக்கான முன்மாதிரிகள் நமக்கு
அண்மையிலேயே இருக்கிறார்கள்
உங்கள் அம்மாவை எடுத்துக்
கொள்ளங்கள். அவளது உலகமே
உங்களைச் சுற்றி தான் இயங்குகிறது
எனிப அறும் சார்ந்து இயங்குபவர்கள்.
சமுதாயத்துக்கு உண்மையிலேயே

உதவுபவர்கள் என எக்கச்சக்க
பேரை முன்மாதிரியாப் எடுத்துக்
கொள்ளலாம்

திவ்யா: இறுதியாக, எங்கள் கல்லூரி
மாணவ மாணவியர்களுக்கு நீங்கள்
ஷஹ விரும்பும் கருத்து...

இந்தக் கால இணைஞர்களிடம் நான்
மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்
நம்பிக்கைக்குறியவர்களாகவும்,
சமநோக்குச் சிந்தனை
உடைபவர்களாகவும் திகழ்கிறார்கள்
அவர்களிடம் பகிர வேண்டிய
சிந்தனை இதுதான் கட்டாயம்
அனைவரும் சங்க இலக்கியங்களை
யடியங்கள் நம் வாழ்வின்
அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் சங்க
இலக்கியத்தில் விடையுண்டு உங்கள்
வெற்றி என்பது சமுதாயம் சார்ந்த
பணம் சார்ந்த விறையில்லை என்று
தெளிவோடு இருங்கள் உங்கள் வெற்றி
உங்கள் கையில்!

യാമാർത്ത്യത്തിലേക്ക് ഒരു
തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

Anjali B
Senior Year
Aerospace

வாய்ப்பிடி காயிகு தீவிகளிடம் கடனை
கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் வாயில்கள் நிழல்கூட்டுரிமை
கொடுத்துப்படுகின்ற கூழும் ஏது சூலங்களும்
பூசாரி இல்லான் காரியக்டுங் பாகு விரோதிகளை
உடியுமாற்கிடுவது துவக்கப்படும் பகுதி பாகியாகிடுவதை
உருக்கவிடுவதை வாயிக்கூடும் காக்கியாறுவருடாக்குவது
கஷ்டமிழும் கணம் ஸப்ரானிட் தழுவுக்கிடும்
ஸப்ரானிடும் பெரி ஸப்ரானிட் கஷ்டம்-
பரிசூலம் கொக்குவிக்குள் இல்லான்மூர் பகுதி
வழக்கர்த்துவமாற்குவதைக்கொடுக்க காலார்ஜிகளிடம்
காலியெல் எழுந்தாற்கும் காலியெல் காலார் காலார்
காக்கிடுமிழும் காலி பிரி ஸப்ரானிடுக்கு பூர்ணம்
பிரிசூலமாற்கு குதா எண்மைக்கிடும் நின்றெல் வருக்கிடும்
ஸப்ரானிடும் காலும் காலாராவு வட்புக்குமாறி.

എന്നും പിന്നീക്കളിൽ നിന്നുണ്ടാക്കാൻ, ഒരിപ്പുകൊല്ലും എന്ന് എന്ന തിരു ഇള്ളതിൽ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് വാദും ചുവി നാട്ടിയുണ്ട്. ആകും 2 പെട്ട ബഹുമിശ്രജ കുമാൻ കൂദാശയോന്ത് മറ്റൊപ്പാട്ടുകളും സാരിപ്പിച്ച പാനിയുണ്ട്. എങ്കിലും അഭ്യർത്ഥനയും കുമാനന്റെ ശാഖാധൈയിലും ഒരു പെട്ടപ്പുക്കൾനും ഡ്രൈ റൈറ്റും അഭ്യർത്ഥനകൾ ചെമ്പട്ടുപുറംവും ഉണ്ടാക്കിയുടുക്കും പിന്നീക്കുമ്പോൾക്കും അംഗൾ ദളിക്കുന്നിട്ട് നാശംവും കൂദാശയും വാദും കുമാനയും കുമാനിലും പോലും കിടഞ്ഞുപെട്ടുണ്ട്.

ପ୍ରମାଣ କରୁଥିଲା ଅନ୍ତରୀଳରେ ଗ୍ରହିଣୀ ହଜାରୀ
ଦୂରରେବେ କାର୍ଯ୍ୟର କ୍ଷର ପରମାଣୁକୁ
ପ୍ରକଳପାର କ୍ଷରର ସ୍ଵରୂପ ଏବଂ ପରମାଣୁର ରହିବୁ
ପରମାଣୁର ରହିବୁ ଏବଂ ପରମାଣୁର ରହିବୁ

ବ୍ୟାକୁ କାହାରେ କାହାରେ ଅପାରାଗୀ କାହିଁବ୍ୟାକୁମାତ୍ରା
କାହାକୁଠାରେ କାହିଁବ୍ୟାକୁ ନାହିଁ ଏକାରେ ପିଲାକାଶକୁଣ୍ଡଳାରେ କାହିଁବ୍ୟାକୁ,
ମିଳାନ କାହିଁବ୍ୟାକୁ ଦ୍ଵାରାକାନ୍ତିଯେବେ ଦେବାକୁ କୁଳାକାନ୍ତିଯେ
ଦେବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଖିବୁ ଉଦ୍‌ଦେଖିବୁ କଥା କେବିନ କୁଳାକାନ୍ତିଯେ
କାହାରେ ନାହିଁ ବା କାହାରେ କାହାକୁଠାରେ କାହାରୁ

எனவே என்னி குழந்தைகளுக்கு பிள்ளைகளுக்கு விரோதமாக விடப்படுகிறது. மாண்பும் பொறுப்பு அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட விதமாக கூறுகிறார்:

କଲ ଅଧିକାୟ ଯୁଗରୀ ହୃଦୟରେ କରାଯାଇଥାଏ ତାଙ୍କୁ
ପରିପ୍ରେଷିଲାଗା କରୁଥିବୁ, ଯାଇବାକୁପାଇବାକା କରିବା
ପରିଚିତ ପରିପ୍ରେଷି କାହାରେକୁ କାହାରେ ରହିଲୁଛି ପାଇଁପାଇଁ
ବସିବାକାନୀଜି ମୁଖ୍ୟମ୍ୟ ହରିଶରୁକୁ ତାରିଖରୁକୁ
ପ୍ରକାଶକରଣକାରୀଙ୍କାରୀଙ୍କାରୀ ରୁ କରିବାକା
ପରିପ୍ରେଷିଲାଗା ଫୁଲାକୀ ପାଇସିପିଲା ତାରିଖ

କୌଣସି ପଥରିଲା ଏହା କୁଣ୍ଡଳୀରୁଷିଯା ନାମରେଖାରେ ଦେଖିଲୁଗା
କାମ୍ପଟିଯାବାଟି କଂଚାତୁଳିଯିଙ୍କରାତି ପ୍ରାଚୀରାଜ୍ୟରେ ଉପରେ ଉପରେ
ଲାକ୍ଷ୍ମିଲୁହାର ନାମକରଣ କରିବା ପିଲାରେ ଲୁହାରେ
ଦୁର୍ବଳିଯାମ୍ବୁକଟ୍ଟାର ନାମକରଣାବାବି ଶୁଣିଲାଗା ଏହା
କାମ୍ପଟିଯାର ବୁଝାଇବାପ୍ରକାର ଦେଖିଲୁଗା ପାରେବାକୁ
କାମ୍ପଟିଯାର ନାମକରଣାବାବି

பிசுவூர் காட்டுவத களைக்குப்பிரகாரிகளை
கொடுக்கவேண்டும் என்கின்றுகீழே
பூதுக்குடலி என்றென்ற கொடுக்குடலி காட்டுவத
யிர்க்கும் பூதுக்குடலி கிருத்துவம் வ
க்கொடுக்குடலி காட்டுவத கூடுதல்துறை தெப்பிலூக்கின்
பூதுக்கு காட்டுவதும் கூப்புக்குடலி காட்டுவது
காட்டுவதும் பூதுக்குடலி காட்டுவதும் பூதுக்குடலி

ହେଉଥିବା ଏକଟର କ୍ଷେତ୍ରମୁଣ୍ଡିତ୍ ଗନ୍ଧାରୀ ଯା
ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧ ପରିକାର ଉପରେ ଲାଗିଥାଏ, କିମଣ ବୀ ଏହାର୍ଥି କ୍ଷେତ୍ର
ସ୍ଵରୂପିତାକାରୀ, ଶୁଭାବଳୀ ଓ କାହାକ୍ଷିତର ପାଇବାକୁ
ନାହିଁକାହାକୁଜାଇ କିମ୍ପୁ ପାଖିରେ ପରାମର୍ଶକୁହାନ୍ତିବୁନ୍ଦୁ
କାହାର୍ଥି.

മോധിനി

Oleep V Raj
Freshes
Peanable

അങ്ങനെയാണ് മനസ്സിൽ ഒരു പട്ടം വരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നിന്ന് വാനിലുണ്ടാ, തുറ ഉടൻവീഴ്ച മാനന്നുണ്ടാ, എന്നെങ്കിൽ ആശാപാത്രം കൂടിക്കൊണ്ട് നിര്ബന്ധമില്ല കാബണ്ടിലെ ഏറ്റവും വൃത്തിന് മനസ്സിലുണ്ടാ കണ്ണുപുരി പുജ്യ ദാഖാ കാട്ടി ചിരിപു വാസരി ആപ്പുപുരി കുമാരായുള്ളാണ്പുരി ആ സ്വർഗ്ഗഭക്തി തുടർന്ന് നിർദ്ദൂഷാചാരിപ്പായും, നിരു, നിഖിൽ കുമാരാ ആകാശം ദാശം || കിരാച്ചിരു ആ പരിപാ താജിലിന്നാ

କୁଳାଙ୍ଗାବ୍ୟାକ୍ରମ ଯାହାକୁଲାଭାବୀ ତଥାରେ ପରିଚୟକୁ
କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟାପରକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଉପରିଚ୍ଛିଲ୍ଲାଭାବୀ
କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କାରୀ, ଏଣ୍ଟର୍‌ପ୍ରୋଫେସର ବ୍ୟାକ୍ରମ ରାଜକୁଳାଙ୍ଗାବ୍ୟାକ୍ରମ
ଅଧ୍ୟୁତ୍ସର ମାତ୍ର ବିଷୟକ ଉପରିକର ଆଶ୍ୱରମ୍ଭାବୀରୁକ୍ତି
କାହିଁକିରିତାମ୍ବଦ୍ଦ କରିଛି—

— നാമവനം പുലക്കുറുത്തിൽ
സംബന്ധിച്ച കണ്ണുകുട്ടൻ പുതിയ ഫോറുല് "പ്രകാശിപ്പികൾ".
പുരുഷൻ വഹിപ്പിച്ച അപൂർവ്വ മാനനിർ സിദ്ധ
നേരിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിനോദക്കാരനും ഒക്കെയും ദാനന്ദനയും ആപ്പു ദൈവനാ നാഭോരികൾ. പ്രകാശിപ്പികൾ കാരിക്ക അപൂർവ്വ ക്ലൗഡ്ഗൗഡി സാമ്പത്തിപ്പു ദിശയിൽ
കരിവിരുന്ന ഓട്ടപ്പു പഴയ മന്ത്രങ്ങളുണ്ടാവാം.

എന്നും എത്രലാജാനാഗിരിപ്പിലും അവരുടെ ഭാരാൻ ശ്രദ്ധപ്പിച്ച
വിജയിൽനിന്റെ ഭാരാ മഞ്ചം മുമ്പാണ ശ്രദ്ധം യുണി
ഖാദിപ്പുവും കണ്ണുകൾ ഉണ്ടാണ ഏതെല്ലാം ചിരിക്കാൻ
ഭാരാൻ വികാലമായി ശ്രദ്ധപ്പഠനം നിർവ്വൃതം കണ്ണു
ക്രമങ്ങളായുണ്ടായില്ല എന്നു കാരാട്ടുകും കടക്കുന്ന മുന്നാം
എന്നാൽ തോറിപ്പുവും പാശിപ്പികൾ അവരുടെ കടകളിൽപ്പാറാണ്
എന്നും ഒരു ശ്രൂക്കാം പിരിവാം നാനീക്കുന്നതാം കാരാനിന്
ഒരു ശ്രവ്യപരാശരം ഭാരാനി തീരിച്ചു പോരും അവരിൽ ഒരു
ക്രമാധികാരിയും പോകുന്നും ഒരു ക്രമാധികാരിയും പുരാ
ന്തരിക്കാണാം എന്നു തീരുമാണ് ശ്രൂക്കാം കൂടാണ.

ପାଇଁକାହାରୁ ତାମ୍ରପୁଣି ଯଦି କବିତା ଏକାଶନଗାୟିରେ
ବୋଲି ଉଚ୍ଚଦୀର୍ଘତାରେ ବ୍ୟାପାରିତିରେ ଆପଣଙ୍କାହାରୁ କାହାରେ
କାହାରୁ କାହାରେ ଅର୍ଥପୂର୍ବତ୍ତାରେ ଅର୍ଥପୂର୍ବତ୍ତାରେ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ

“பாய்த் தீவிரமாக கண்ணதூடி ஒரு மாலைக்கு வெளி நூற்றுக்கணக்கான சாதி பற்றிக்கொண்டு பழுப்பியும் கண்ண வேண்டியிருப்பதை என்று விளிம்பான கூத்து ஏதோ கூத்துக்குள் கூத்துக்குள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. எனவே, பழுப்பியும் கண்ண வேண்டியிருப்பதை என்று விளிம்பான கூத்து ஏதோ கூத்துக்குள் கூத்துக்குள் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

“ରାଜ୍ୟ ପ୍ରେକ୍ଷଣୀ... ଏହି ଜାତିପ୍ରଦ ଉପାଯିଗମ୍ଭୀର
ପାଇଁବୁ”

ବ୍ୟାକି ପ୍ରାପନ ମହାକର ଲଙ୍ଘକର
ତାମିକାମାନିମାନିକୁଣ୍ଡଳାମାନି
ଶବ୍ଦମିରାମାନିକିରାମାନି ମାତ୍ର ଶବ୍ଦମିରାମାନି
ଅନେକ ରାତିକାନିମାନିକାନି

କୁରିକୁଳେ ହେଉଥି ତାହିଁ ପିଲାମାନପୁର
କାମ୍ପିଲୁଗୀ କଣ୍ଠ ଅବସଥ ପାଇବା ପିଲାମାନପୁରଙ୍କାଳୀଙ୍କୁ
ଆପଣଙ୍କାଳୀଙ୍କୁ

କାହାର କ୍ରିତାନ୍ତିକାରୀ ଲେଖକଙ୍କ କଥାଗାଣ୍ୟ କିମ୍ବା
ଅନୁଷ୍ଠାନିକୀୟ ସଂକଳନକାରୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ, କାହାରେ
କ୍ରିତାନ୍ତିକାରୀ କଥାପ୍ରକାଶକ କଥାପ୍ରକାଶକ, କଥାପ୍ରକାଶକଙ୍କରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକୀୟ କଥାପ୍ରକାଶକ

മുക്തിസ്ഥ

Anagha Ramdas
Junior Year
Civil Engineering

മുണ്ട് ദാരിദ്ര്യവും പരിസ്ഥിതിയും തുല്യ അടക്കലും നിട്ടാം ചീകാലിപ്പിയും, എന്നാൽ മനസ്സാം ഭാഗം വും മാറ്റാം ശുചികൾ പാറി ഉണ്ടാവുമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കുർമ്മികളുടെക്കണ്ണം ചുരുക്കി അഞ്ചുംബോധിക്കുവാൻ പറയാണെന്നും മാർക്കേറ്റ് ഫോറ്മുലയും കൊണ്ട് ഒരു കാമ്പി പട്ടണപ്പാളിയുടെ കുർമ്മാഡി സീറിക്കൾ നാട്ടു, നുഖാഡിക്കുക എന്നാവായി കുർമ്മി നിന്മാണം ചെയ്യും ദാരിദ്ര്യവിശേഷം, വിവിധരിയൻ പഠിക്കുന്ന

ପ୍ରକାଶି ଗୁଣାର୍ଥ ମହାଲୋଳ ପଦ୍ମତାମିଶ୍ର ନାନୀପ୍ରମ୍ପିତ
ପାଇଁରେଖାଯିବାକୁଠାର୍ଥ ଶ୍ରୀମତୀମିଶ୍ର ମହାବାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ

ବ୍ୟାପିକ ନିର୍ମାଣ ହାତବଳାରେ ଖୁବିଲାଗିଲା ଯେବେ
କୁଳ ହାତୀ ଜାତିମାଲାରେରେଲା ପେଇଲାଗାନ୍ତି ଏବେ
କୁଳାଙ୍ଗାରେ କାଳକୁଳିଗିରକୁ କାହିଁ ପଚାଇଲାଗାନ୍ତି
ଏବେ କାଳକୁଳି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତିରେ କାହିଁ ହେଲାଗା
କୁ କୁଳାଙ୍ଗ କାଳକୁଳି ସାହାରାତ ପରିଯାନିଶିବେ
କାଳକୁଳିରେ କାଳକୁଳାଙ୍ଗରୁ କାଳକୁଳିରେ ଜୀବିତା
କୁଳାଙ୍ଗ କୁଳକାଳିରୁ କାଳକୁଳିରୁ କାଳକୁଳିରୁ
କାଳକୁଳିରୁ କାଳକୁଳିରୁ ପରିଯାନିଶିବେରେ କାଳକୁ

ಈ ಕ್ರಾಸ್ಟಿಕ್‌ಹಾಂಗರ್ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್‌ವರ್ಕ್‌ ಬೆಳೆಗಳನ್ನಿಂದ ಜೀವಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಸ್ಟಿಕ್‌ಹಾಂಗರ್ ಏಂಬುದನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಸ್ಟಿಕ್‌ಹಾಂಗರ್ ಏಂಬುದನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಸ್ಟಿಕ್‌ಹಾಂಗರ್ ಏಂಬುದನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಸ್ಟಿಕ್‌ಹಾಂಗರ್ ಏಂಬುದನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಸ್ಟಿಕ್‌ಹಾಂಗರ್ ಏಂಬುದನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

Picture Courtesy: [PhotoBible](#)

ക്രാന്റിന് വീരിട്ടിരുത്തുമ്പോൾ മലബാറായാളിലെ
അംഗവാദിർഘാടം അഥവാന്നാൻ ദാരിശക്തിയും
ചന്ദ്രക്കാരിയും സ്വഭാവിക്കാരിയും ഉസ്തുവാൻ ഒരു
കൂട്ടിക്കാരിം പ്രധാനം ചെയ്യാനാണ് നിലനിൽക്കുന്ന
ലൂ അംഗവിജയവും അംഗവിജയവും അംഗവിജയ
ക്രിക്കറ്റം അംഗവിജയത്വം കുറഞ്ഞ കുറച്ചു വീംഗലും
പരമ്പരാഗി നിന്മാണം പിബ്ലിക്കാന വീംഗലിനും അംഗവിജയ
ബന്ധങ്ങളിൽ ||

“**କରିବାକୁପରି କାହାକାହ କାହାକୁମରିକରିବା**”

വിദ്യാഭ്യാസത്തും ജീവനം

Radhika R
Senior Year
BTE

‘குடும்பங்களில் மேல்நிலைப்பள்ளி வகுக்கு என்ற உகாத்துக்குடி முன் உடுபாக் வழக்காகிப்பிடியும், ‘பிரபாவுக்கு கூறி ஜீபிடாக்காவிடி அம்மால்லாகா சுவாமிராம்பு ஆர்த்தங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு வருகின்றார்கள் என்றிசொன்னார்கள்.

Picture Courtesy: Adithya Kisan

ആശയവിനിമയക്ല

Sivadas K P
Faculty
Dept. of English

କୁରୁକ୍ଷାମାତ୍ରିକାରେ, କରନ୍ତୁଗାନ୍ କାଳୀମୁଖରେ କାହାରେ ଏବଂ
କୁରୁକ୍ଷାମାତ୍ରିକାରେ ଉଚ୍ଚ କଣ୍ଠରେ ମଧ୍ୟମାତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚମାତ୍ରରେ
ପ୍ରକାଶିତିଥିଲାମାତ୍ରିକାରେ ପରାମର୍ଶ, କାରୋକାରୀ ବ୍ୟାଜ-
ନାମିକାରୀକାରୀମାତ୍ରରେ ପରାମର୍ଶ, କାରୋକାରୀ କାରୋକାରୀକାରୀମାତ୍ରରେ
ପରାମର୍ଶ ଦାତାରେ କାରୋକାରୀମାତ୍ରରେ ପରାମର୍ଶ ନୃମାତ୍ରକାଳୀନୀମାତ୍ର,
କର୍ମକାଳୀନୀମାତ୍ର, କର୍ମକାଳୀନୀମାତ୍ର ବ୍ୟାଜକାଳୀନୀମାତ୍ର, କାରୋକାରୀ
କାରୋକାରୀମାତ୍ର, କାରୋକାରୀମାତ୍ରରେ ବ୍ୟାଜକାଳୀନୀମାତ୍ର, କାରୋକାରୀମାତ୍ରରେ

କାଷାରୀଟ୍ରୋମିତ୍ୟାଗରୀ ପଦ୍ଧତିକୁ ଅସମୀଯା
କୌଣସିଲ୍ଲାମନ୍ତରେ; ପରିମାଣେ କାଷାରୀଟ୍ରୋମିତ୍ୟା ଶବ୍ଦରେ
ଏବଂ କାଷାରୀଟ୍ରୋମିତ୍ୟା ଗୋଟିଏମନ୍ତରେବେଳେ ଏହିପଦ୍ଧତି
କାଷାରୀଟ୍ରୋମିତ୍ୟା କାଷାରୀ ଉପରେଥାବେଳେଗାରେ କାଷାରୀ
ପଦ୍ଧତି ପରିମାଣରେ କାଷାରୀଟ୍ରୋମିତ୍ୟା ପକ୍ଷରୀମ୍ବା
କାଷାରୀ; ଆଶ୍ରମ ପକ୍ଷରୀମ୍ବାରୀ ପିଲାଇଲ କାଷାରୀ କାଷାରୀ
କାଷାରୀ କାଷାରୀପରିମାଣରେ କାଷାରୀ କାଷାରୀକୁଣ୍ଡରୀମ୍ବାରୀ
କାଷାରୀ କାଷାରୀପରିମାଣରେ କାଷାରୀ କାଷାରୀକୁଣ୍ଡରୀମ୍ବାରୀ
କାଷାରୀ କାଷାରୀପରିମାଣରେ କାଷାରୀ କାଷାରୀକୁଣ୍ଡରୀମ୍ବାରୀ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତମ ॥୧୫୩୫॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୩୬॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୩୭॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୩୮॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୩୯॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୦॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୧॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୨॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୩॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୪॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୫॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୬॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୭॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୮॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୪୯॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତମାତ୍ରି ॥୧୫୫୦॥ ଶର୍ଵପାତ୍ରି

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ରୁଷଙ୍କରୁକେ ପିଲ୍ଲାରୁ ରୁଷଙ୍କିଲୋକା ବିନ୍ଦମୁ
ଦାରିକରୁ କାହାରିମିମୁ ହାରିକଳାଗୋଲିକରୁକଥାଣି
ଦାରିଗଲେବୁରୁସ୍ ଅଗିନ୍ତାକିଲ୍ଲା ବିକଳାଜେଲ୍ଲା ଏ
ଶିଖକଟ୍ଟିଲାଣି ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାରେ ଜୀବିତରେ ଯାଏ
ଦୂରାଳିକ ହେବାରେ ଆବ୍ୟାପକରେ ଛାପ୍ରି କାହିଁକି
ପରି କାହାରୁ ପରିବାରରୁ ପରିବାରରୁ ପରିବାରରୁ ପରିବାରରୁ
ପରିବାରରୁ ପରିବାରରୁ ପରିବାରରୁ ପରିବାରରୁ

விளையாளர்களுக்கான	ஆவிடா	விவிதமான நிறுப்புகளுக்கான
நூதன பரவசிகளுக்கான	நூதன பெறுகூடுதல்	நூதனம் பெறுகூடுதல்
Communication must be short, simple and Sweet	நூதன பெறுகூடுதல் நூதன மாற்றுக்கூடுதல்	Communication must be short, simple and Sweet
பிரசாரங்களில் கலாச்சாரி வகுவின் விளையாட்டு விளையாட்டு மாநாடுகள் "கலை எனக் கலையே"	நூதன பெறுகூடுதல்	பிரசாரங்களில் கலாச்சாரி வகுவின் விளையாட்டு விளையாட்டு மாநாடுகள் "கலை எனக் கலையே"
உபவிதப்படிகளைப் பாடியுள்ளத் திட்டம்	நூதன	நூதன உபவிதப்படிகளைப் பாடியுள்ளத் திட்டம்
உபவிதப்படிகளைப் பாடியுள்ளத் திட்டம்	நூதன	நூதன உபவிதப்படிகளைப் பாடியுள்ளத் திட்டம்
நூதன பெறுகூடுதல்	நூதன	நூதன பெறுகூடுதல்
நூதன பெறுகூடுதல்	நூதன	நூதன பெறுகூடுதல்
நூதன பெறுகூடுதல்	நூதன	நூதன பெறுகூடுதல்
நூதன பெறுகூடுதல்	நூதன	நூதன பெறுகூடுதல்

സാമ്പത്തിക ചുവന്നും തല്ലി കുടുംബപരിഗാളിയും കൂടി നിന്നൊക്കെന്നുപാടുണ്ട്. നാഡിനീപാ, സമാധാനങ്ങൾ മാറ്റുകയും കൂടി ഉണ്ടോരു എന്നു വിനിക്കേണ്ടിനിന്ന് നാഡിനീപായും പരിശുദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. അന്തിമ രഖിക്കാണും 'Agree to Disagree' - എന്ന പഠക്കൂർജ്ജിക്കുണ്ട്.

“**நீ** ஸப்பான்தி ஸப்பான்தி ஸப்பான்தி
ஸப்பான்தி ஸப்பான்தி ஸப்பான்தி”

മാനസരവ്

Arjun Biju Kumar
Senior Year
Mechanical

ବେଳାକୁଣ୍ଡଳୀ ଅନ୍ଧାରୀ ହେବିଲୁ ପ୍ରମାଣିତ.

“କେବେ କରିବାକୁ ଜୀବନିକାଳରେ ଦେଖିଲୁମୁ ।”

“ബന്ധപ്പെട്ടിരുമോട് തന്മ വിവരപ്പെട്ടാണ് കാര്യം
അഭ്യർത്ഥിയാണ്, അനുസ്ഥിതിക്കാണ്ടാണ്,
ഒരു ദാഹിനിയും നിലനിൽക്കുന്നതാണ് ഉപഭോക്താവാണ് കേരളക്കാർ.
ഈ ചാരിയാണ് പിഠോധനാസം”. ശ്രീ പിട്ടു മാൻറും എന്നും
ഈ കാരിയാണ് പിഠോധനാസം. പിട്ടു മാൻ എന്നും,
ഈ വാദനാശം കേരളിയും ഇംഗ്ലീഷും
കൂടാരാവിക്കുന്ന സീലിജ്ഞും കാരിയാണ്, സുപ്രഭാ കാരിയാണ്,
ബാജുപുരിയും കാരിയാണ് എ സുപ്രഭാ. ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക
കാരിയാണ് സംഘ്യതാഖിലും കൂദാശയിലും പാശ്ചാത്യത്വം കാരി
യാണ്; ബാജുപുരി കാരിയാണ് സ്വപ്നക്കൾിൽ നടക്കുമ്പോൾ, ദ
സ്വപ്നവാദക്കൂർ ഇന്ത്യൻ കാരിയാണ്; ധാരാനുക്രമി,
ബാജുപുരി. കിംഗ്രാധനക്കൂർ സാമ്രാജ്യത്വം ദാനും കാരി
യാണെങ്കിൽ കാസ്റ്ററിയൽ ബില്ലും കാരിയാണ്. ദാനും കാരി
യാണെങ്കിൽ കാസ്റ്ററിയൽ ബില്ലും കാരിയാണ്. ദാനും കാരി

ପାଞ୍ଚମୀ ଶାଯାମଙ୍କ ଲୋକରେ କାହିଁବାରେ
କୁର୍ରିତୁଳିନୀକେବେଳାମାଟାକୁ ବିଜ୍ଞାନିକରେ
ପାଞ୍ଚମୀ ପାଦିଗୁରୁ କଣ୍ଠାନାନୀ ପରିଚୟମାଧ୍ୟରେ
ପାଞ୍ଚମୀ ଗାନ୍ଧାରୀରେ କର୍ମାଣ୍ଡଳ କରି ଶାଯାମ
ମାଟାକୁ ବାନ୍ଦିବା ପାଞ୍ଚମୀରେ କାହିଁବାରେ
ପାଞ୍ଚମୀ ପାଦିଗୁରୁ କଣ୍ଠାନାନୀ ପରିଚୟମାଧ୍ୟରେ

“ මාන්‍ය සංඝරා කොළඹිකොළඹගොනා පත්‍රිකාවක්වා ප්‍රසාද නොමැතිවේ ”

കലക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു
കാലഘട്ടത്തിന്റെ ജീവിതം: കഷാന്തൻ
ആനിക്കത്ത്

Aswathy J
Junior Year
Mass Communications

2012-ലെ കോട്ട മഹിളകൾ നാമവും പുനരുപയോഗം അനുസരിച്ചുമറച്ചുവരുന്ന പ്രാഥാദ്ധ്യാത്മക കമ്പ്യൂട്ടർക്കു സ്ക്രിപ്റ്റ് നാട്ടൽ കമ്പക്സ്റ്റ് ഫോറ്റോ റിഫ്ലക്ട് പാർപ്പിട കേരളക്ഷേരിക്ക് ഫോറ്റോ ലഭ്യമായി വരുന്നതുമുൻപുള്ള വിവരങ്ങൾ ദാക്കിയും മനുഷ്യൻ വിശ്വാസവുമായി ഒരു വിവരം ചെയ്യുന്നതു പിരാന്തരം ശ്രദ്ധിച്ചുള്ള ജീവസ്വരൂപ വിശ്വാസവാദം മുഴുവൻ കൈക്കാണി എന്നാണോരും ഏറ്റവും

ରାଜପତିକୁଟୁମ୍ବା ଅନ୍ଧପରିଷ୍କାର ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ଯରେ ଯାଇଥିରେ କାଳେ
ଶାରୀରିକରଣାବୀର୍ତ୍ତ ପାରିବାରି ପାଇଗଲିବୋଲା;
ଚାରଟାରୀଲେଖାବୀପ୍ରମାଣିତାବୁ ହାତୀପକ୍ଷତାରୀଳେଖାବୀରାଜା
ଜୀବିତ ଅନ୍ଧପରିଷ୍କାର ଲକ୍ଷ୍ଯରେ ଯାଇଥିରେ କାଳେ
ପାରିବାରିଲେଖାବୀରେ ଉପରୀକ୍ଷା ପାଇବିଲେ ପାରାକ୍ରମ
ହେବାରୀବୁ ରାଜପତିକୁ ଅନ୍ଧପରିଷ୍କାରରେ ଉପରୀକ୍ଷା
ଆମାରା ଯଦ୍ରିପକ୍ଷରାଜାରେଖାବୀରୀତି କାରିଗିରୀ
କାହାରେ ଗାସବାଜିପ୍ରିଯୁକ୍ତିରେ ଉପରୀକ୍ଷା କାହାରେ
କଣ୍ଠାରୀକ୍ଷାବୀରୀତି ଲୁଧିଗାନ୍ଧିଯୁଦ୍ଧ ନାହିଁଯରୀରୀଲେଖା
ଅନ୍ଧପରିଷ୍କାର ଜୀବିତପରିଷ୍କାର ଲୁହ ଅନ୍ଧପରିଷ୍କାର ଜୀବିତରୀଳେଖାବୀ
ରାଜପତିକୁଟୁମ୍ବାରୀକ୍ଷାବୀରୀତି କାନ୍ଧାରୀକ୍ଷାବୀରୀ ଫୁରାନ୍ଧା
ଅନ୍ଧପରିଷ୍କାର ଜୀବିତରୀଳେଖାବୀ ପରିଷ୍କାରରୀଳେଖାବୀ ରାଜପତିକୁ

1940 റെ കുമാരൻ താഴേക്കും അവന്നു
സാധാരണമായി ശ്രദ്ധക്ഷമതയിൽ വച്ചുപണ്ടായി കമ്പി
ചെപ്പാട്ടുനടക്കാക്കാനുവർക്കില്ലപ്പോരിക്കൊണ്ടാക്കുകൾക്ക്
സാമ്പത്തികവിനിയോഗം എന്നില്ലെങ്കിലും കുമാരൻ
കുമാരൻ കുമാരൻ എന്ന പേരിലും കുമാരൻ
കുമാരൻ കുമാരൻ കുമാരൻ എന്ന പേരിലും കുമാരൻ

הנתקה מהתפקידים הדרושים בפועל, ופונה אל תחומי מחקר ותאורה.

ହୁଏ କାହାରଙ୍କ ତାଳ କୁଣ୍ଡି ସପ୍ତମୀଯ ଓ ଅନ୍ତରେ କିମର୍ଦ୍ଦିତ
ରକ୍ତାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀର ରୂପଜାଗରଣ କଲାର୍ ପିଲା କଲାର୍ ପିଲାର୍
ଫ୍ରାନ୍କା ରକ୍ତାଶ୍ରଦ୍ଧା ଅନ୍ତରେ କିମର୍ଦ୍ଦିତ ରୂପଜାଗରଣ କଲାର୍
କୁଣ୍ଡିକାଳାହାରୀ ରୂପଜାଗରଣ କଲାର୍ କିମର୍ଦ୍ଦିତ ରୂପଜାଗରଣ
ରାତି ଉଚ୍ଚକାଳାହାରୀ କଲାର୍ କିମର୍ଦ୍ଦିତ ରୂପଜାଗରଣ
ରାତି ରୂପଜାଗରଣ କିମର୍ଦ୍ଦିତ ରୂପଜାଗରଣ

ഓർമ്മകൾ മാത്രം

**Aravind
Radhakrishnan**
Junior Year
Social Work

ஒக்டோபஸ் ரீஸ்வெஷன் குடும்பிகளுக்கு நான்னி வரும் பொருட்களை வாட்டி குடும்பத்தைக்கொண்டு வருகிறேன். எனவே முறையில் பொருட்களை வாட்டி குடும்பத்தைக்கொண்டு வருகிறேன்.

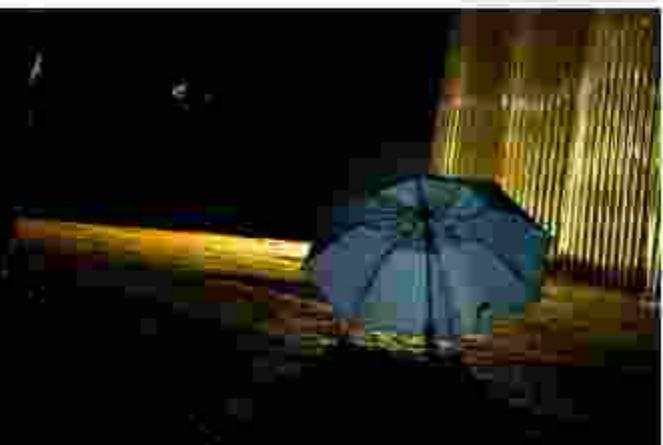

Picture Courtesy: [Prithibhi](#)

മാത്രുപോയതിന്തെ ഇല്ല കാൻ

Neelima Gopinath
Foster
EDUCATION

Picture Courtesy: Dinesh Kumar C

സമൃദ്ധി ഗൈതം

Ann Elizabeth Silvly
Sophomore
Bio Mechanical Engg.

മുംഗപ്പൻ
 മാത്രം താഴ്ച കേരളം മനസ്സ്
 നാമകൾ കൊണ്ട് ദാഹി അടഞ്ഞു ആദ്ധ്യാത്മക
 നാലു വാഹനങ്ങൾ ദിനം
 ദാഖലിനിരാക്കാനു ശാഖകവിശായിൽ ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചു.

 കാലാന്തരം കൂടാം മാത്രമും പദ്മാനാഭനാ,
 സീഗാരമുഖി ചുട്ടും ദാഖലിനാമ
 വിശ്വാസാ ആരാധനയിൽ
 കാലാന്തരം മാത്രമും ദാഖലിനാമാ, ഗുഹം പിണ്ഡിന
 മുംഗപ്പൻ ദാഹി

കാർമോദ്ധം

Vignesh J
Fresher
Mass Communications

കണ്ണമുടിപ്പിലെങ്ങും പാതയിൽ
 നൃക്കന്നം ദിസ്ത്രിച്ചുവരുന്ന ഒരു നീരം നാമജ്ഞാ
 ശാസ്ത്ര കാര്യക്രമം മാറ്റുന്നതുവും പാതയിൽ വാഹനങ്ങൾ
 പെട്ടിപ്പും നൽകിയ സ്വദേശവന്നു
 കുറിപ്പിലുണ്ടാവിൽ പിന്തും തുപ്പാം ക്ലിപ്പ്
 സ്വപ്നഭാഗിയോ പാനാനാറിക്കാത്താറു കാരണം മലബാ
 രൂപാംശാദ്ധ്യാ സ്ഥാനം പാശിപ്പു
 ലഭിക്കിയ നാശം വർഷമാണി മാൻ കാശാനു
 ഭാരംഭാരം പാർപ്പിയ നീതിക്കുന്ന നിശ്ചാ
 ലഭിക്കാണില്ലെന്നു എന്ന വാഗ്ദാനം വൈഖരി
 ആരും മാനും നിരാഗിയ വിജയകൾ
 നാളിഡാത വാദിംബര ഉറുക്കി മംഗലി
 ലഭിയും വിശ്വാസി കാണിപ്പു ദാനു നി
 കാലിപ്പുമാം ഒരു ത്രാളി വില്ലേം നിരുക്കിപ്പു
 മാനംപാരംഭിയും ആ നാശംഭാരംഭിയും ഉപയു
 ഷിപി മനിക്കു നിരക്കുന്ന നാശിനി
 അഭ്യന്തരാനുഭവിച്ച നി പൊതുപ്രാണക്കിൾ
 ആരും മാനും നിരാഗിയ വിജയകൾ
 മാരണ പരിപ്രകാരിക്കാണ കാറ്റിനും കഴിവില്ല
 നിശ്ചാരംഭി മാനംമുന്നിപ്പാക്കി നിരിജനാം
 നിരമാനം അനിശ്ചയം അടിശേഷാനം
 ഏതിരാശാശ്രി സ്വദേശവന്നു ആരാനിപ്പും
 ആരും മാനും മാനക്കാവിപ്പിച്ചിൽ നിന്നു നി
 പുന്ന വാദവും മുഖപ്പുന്ന മാരജാവും

നമ്മളാന്നല്ലയോ ?

Gayathri V
Faculty Associate
Dept. of Computer Science

വിനിമയിലെങ്ങുന്ന വർദ്ധുചുമ്പുകൾ
 താഴുവാലി കൊള്ളുന്ന ഗവർണ്ണറുടെകാരാസി
 രക്കാനാ വിനുന്ന സഹായാർ ചീമിക്കൻ
 ലൈംഗിക്കു വാദുകൾ കാഴ്ചുകൾ വർദ്ധിക്കാൻ

 മുഴുവിനു പ്രസാതിക്കുന്നതിലൂപാം നീനു നാ
 കാരുകു വിനുന്ന വിശ്വാസം കുറ്റുമ്പാം
 വുഡിസി ദിവാനുന്നാം കൃതിക്കുപുശ്ച
 കാനനാവാഴി നാടുമാം കാനാഞ്ച്

 മോറാ കാജുവിര മോരാവു കാജുമും
 ഗുംബും വുനുമാം മുനുമുനനലുമാം
 നക്കരാച്ച തിനു എന്നും മുര കിക്കുപ്പി നാരുമും
 ആച്ചുക്കാഡലുമും നിങ്ങനാംനാദ്യകൾ

 കാനന്താലുവിനു വാക്കുകളാവാം
 ആധിഷാഖാമും ആംഗുംഭാലാവാം
 കുളിപ്പില ആരുമും ബുധക്കും ദീനിമും
 മുഖജന്മാരി കാശവാരി കുർമ്മാവിൽ നിന്മജന

 ഒരുവിലും വിജാനമാതരൻ ആഞ്ചുമാം
 പിരിമും, വാരു ചുമ്പലും, ഉണ്ടക്കാം
 നിരിക്കാനാരി ചിപാടിക്കാനും, ഇംഗ്രേസിലും
 കാലം കാരാംഭാംശുജാർ ഫ്രഞ്ചോ മാലിക്കാൻ

 ആദ്യമാം ദാജനാർ കുമാൻ പാടുക്കാനാി
 ചാമാനു താംബന്ന സാമ്പാനിൽ ഉദ്ദിപ്പി
 ദാജനാൻ കാലാംഭൻ ചുപക്കാൻ ഉദ്ദിപ്പി
 കനുമ്പുംനു സംപാദനും ചുവുട്ടു കണ്ണ കരണ

 കുമാനാംബൻ താംബന്ന നിന്മാരിൽ ചീരകൾ
 വുമുഖം കൊണ്ടു, ചുപ്പുപ്പിലാം
 ദാജനിമുന്ന, "വിദ്യു സാമ്പാനാം" ഇന്തീസാമാൻ
 കാനിമുന്നോ ദുക്കാലം, കാനിമുന്നും ദാജിക്കാലം

കുണ്ട്

Deepika C S
Sophomore
Integrated Projects

ଅନ୍ତର୍ମାରଙ୍ଗେ ଯିନ୍ଦ୍ରିୟର କୁଳର
ଲୁଗାରେ ପିରାମାରାହୁରୁ
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆଶ୍ରିତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ,
ପରିଚୟରା କରିବାରେ କଣ୍ଠରଙ୍ଗା

ପାର୍ବତୀକୁ ଉନ୍ନିତ
ଗଣେଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ କାର୍ତ୍ତିକୀ
ମୁଖ୍ୟମହିମରେତ୍କର ଦୀର୍ଘବୈଜ୍ଞାନି
କାଳ ଧର୍ମପାତ୍ରଙ୍କରି

କାହାରେ ଏବାଗାନୀ
ଦୟାକରଣାମିଶ୍ରମ
କାହାରେ
ଦୟାକରଣାମିଶ୍ରମ

പാരമ്പര്യാദശഭൂതം
കലാചിത്ര ചാതുപാട്
കാനകി പാരമ്പര്യ ബന്ധനിക്ഷേപം
ഓരോക്കെ മനസ്സിൽ

କୁରୁତେବଳୀ
ଜୀବାଙ୍ଗ ଧ୍ୟାନବୀହୀନ କାମ
କାମିତ୍ୱା କୁରୁତେବଳୀ—
କୁରୁତେବଳୀ କୁରୁତେବଳୀ

କବ୍ରିକାଳୀନ
ପୁରୁଷଙ୍କାରୀ ପ୍ରତିକରି
ମାତ୍ରାକାରୀ
ଶ୍ରଦ୍ଧାକାରୀ
ଜୀବିକାଳୀନିଯାତ୍ମକ
ମାତ୍ରାକୁରୀ କାର୍ଯ୍ୟ

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନ ୧୯୮୫

ବ୍ୟାକ୍‌ର କଣାଙ୍ଗୁ
ନିଶ୍ଚାଲିତାବୀ
ଶ୍ରଦ୍ଧାକାଳିତାକୀ
କାନ୍ଦୁମୁଖରାଜୀର୍ଦ୍ଧ
ରାଜୁକୁଳାଳକଣ୍ଠୀନ
ପାରାମାତ୍ରାନ୍ତକ

ഒരു പെയ്യുന്നോൾ

Sandhya V
Asst. Professor
Dept. of English

କୌଣସିବା ଓ ତାମାଶିବାରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କରେବ ମୁଣ୍ଡି—
କାହାର ରକ୍ତରୂପ ଗୀରାଜର ରାଜୀ,
ମାନନ୍ଦ ଅଶ୍ଵିପତିଷ୍ଠିତ କୁର୍ରାଜିର୍କ
କରାନାହାରୀର କୁଟୁମ୍ବ
ରେଖାଲବକ୍ଷୁ ରାଧାପୁଷ୍ପ ଚିଲ କରାପିଲକର
ଯୁଗପାଳନାମୁକ୍ତିଲବ୍ୟ ନଗନା ଅଶ୍ଵିପତିଷ୍ଠିତ
ବନ୍ଧୁ ରାଜ ଏକାନ୍ତପୁରୁଷରାଜ ରବାନ୍ତ୍ର

ஸர்வகாலான்கீல் உட்புலிப்புத்திடை சுதான் நிலம்
 உலங்கு ஏவுகீல்க்கு விழுக்கீல்
 அவு ஓட்டுவின் குருப்புத் தொல்ளது வளிக்கு
 ஜாலகபுறவிலுக்குலியுலா இல் சுதா ரயப்பானைசு
 உபயாவில் கெள்கொலை பெய்த உக்கிப்புக்காலன்
 உரைவிழுவான் மூன்றுக்கரி
 நூறுள் குறுகிலீர் ஓய்யுன்
 எஷ்வர முங்கைக்கிளை பாருத் தா வாரிமலர்
 சிறிநூண்ணு விசுபாவன்
 ஒக்கினை வாக்கு அதோ வார்த்திரையர்

କେବଳ ପାଦମଣି କିମ୍ବା ପାଦମଣିର ଉପରିଭାଗରେ ...

ଓଡ଼ିଆ କବିତା

Nita S
Fisher
Integrated Physics

ఇంగ్లీషులోని లొకింగ్ లోర్డు వాసుదేవిం నీ గాలి కొనాచేరి యింకు యింకు, చూసి పట్ట చుట్టు కొని అంధించి చిగ్గించి ఉపాధికులు...

ବ୍ୟାକାତିରେ ଦେଖି ଜାହାନାକୁମାରୀ କହିପ୍ରାଚ୍ଛାଳ
ଗାନ୍ଧିର କାହାରିକାର ପିଲାପିଲାର ଶରୀରକୁ କାହାରି?
ଅଥା ପିଲାପିଲାର ଲାକ କାହାରିକିବାର କାହାରି

ଅଛିଲୁହା କଥା କୋଣାଲାଯିପତି, ଯୁଦ୍ଧାଯୁଦ୍ଧାରୁଥିରୁ ନାହିଁଲୁହା
କାହାରେକାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

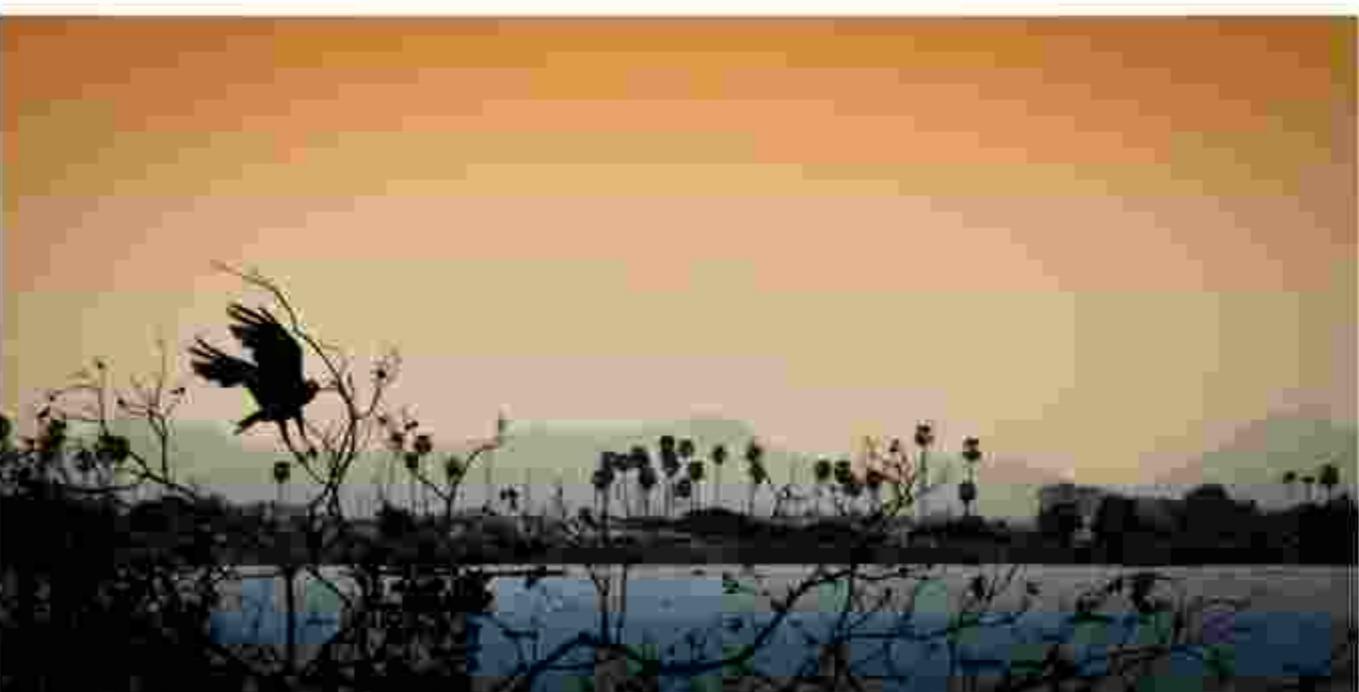
ପାଇଁ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

കാർമ്മകൾ
സ്വപ്നങ്ങൾ

Gopika Sivakumar
Fresher
Mass Communication

සාම්බුද්ධ මහජාතිය පිළිබඳ යාචී
 ඇත්තේ මහා ගුරුවන්ගෙනු,
 සාම්බුද්ධ මහජාතිය සාම්ප්‍රදායක පිළිබඳ යාචී
 ඇත්තේ පැහැදිලි රාමාණ.
 පිළිවා ගාම් කාඩ් ප්‍රකාශයෝ එකිනෙකුම
 සාම්ප්‍රදායක පිළිබඳ යාචී
 දා සාම්ප්‍රදායක මහජාතිකායින්
 යාචී පිළිබඳ ඉගැනුමාන.

Picture Courtesy: Dinesh Kumar C

B.Tech Aerospace Engineering

2011 - 2015

B.Tech Chemical Engineering

2011 - 2015

B.Tech Civil Engineering

2011 - 2015

B.Tech CSE - A

2011 - 2015

B.Tech CSE - B

2011 – 2015

B.Tech CSE - C

2011 – 2015

B.Tech CSE - D

2011 - 2015

B.Tech CSE - E

2011 - 2015

B.Tech ECE - A

2011 – 2015

B.Tech ECE - B

2011 – 2015

B.Tech EEE - C

2011 – 2015

B.Tech EEE - A

2011 – 2015

B.Tech EEE - B

2011 – 2015

B.Tech EIE

2011 – 2015

B.Tech Mechanical Engg - A

2011 – 2015

B.Tech Mechanical Engg - B

2011 – 2015

B.Tech Mechanical Engg - C

2011 – 2015

M.Tech Automotive Engg.

2013 – 2015

M.Tech Biomedical Engg.

2013 – 2015

M.Tech CEN

2013 – 2015

M.Tech CSE

2013 – 2015

M.Tech CVP

2013 – 2015

M.Tech Cyber Security

2013 – 2015

M.Tech Embedded Systems

2013 – 2015

M.Tech Engineering Design

2013 – 2015

M.Tech Manufacturing Engg.

2013 – 2015

M.Tech Power Electronics

2013 – 2015

M.Tech Remote Sensing

2013 – 2015

M.Tech VLSI Design

2013 - 2015

B.A Mass Communications

2012 - 2015

MA Communication

2013 - 2015

M.C.A

2012 - 2015

MSW

2013 - 2015

Dept. of Mathematics

2014 - 2015

Dept. of Sciences & Humanities

2014 - 2015

Central Library

2014 - 2015

Corporate and Industrial Relations

2014 - 2015

Dept. of ICTS

2014 - 2015

Dept. of Administration

2014 - 2015

Sports Captains

2014 - 2015

Cultural Secretaries

2014 - 2015

Amritadhwani Editorial Team

2014 - 2015

That's all Folks!

We hope you enjoyed
Amritadhwani '15

Readers are invited to share their valuable
feedback by writing to us at
amritadhwani.2015@gmail.com